

# Long Du Thiên Khê

## Contents

|                          |          |
|--------------------------|----------|
| <b>Long Du Thiên Khê</b> | <b>1</b> |
| 1. Chương 1 . . . . .    | 1        |
| 2. Chương 2 . . . . .    | 4        |
| 3. Chương 3 . . . . .    | 9        |
| 4. Chương 4 . . . . .    | 12       |
| 5. Chương 5 . . . . .    | 15       |
| 6. Chương 6 . . . . .    | 17       |
| 7. Chương 7 . . . . .    | 21       |
| 8. Chương 8 . . . . .    | 27       |
| 9. Chương 9 . . . . .    | 33       |
| 10. Chương 10 . . . . .  | 40       |
| 11. Chương 11 . . . . .  | 48       |
| 12. Chương 12 . . . . .  | 54       |
| 13. Chương 13 . . . . .  | 61       |
| 14. Chương 14 . . . . .  | 70       |
| 15. Chương 15 . . . . .  | 77       |

## Long Du Thiên Khê

---

### Giới thiệu

Editor: Giang Thùy Thể loại: hiện đại, cường công nhược thụ, nhất thụ nhất công Nguyệt Khê chỉ vì một lần chơi trò đồ v

---

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/long-du-thien-khe>*

### 1. Chương 1

Hai mươi lăm tuổi, nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ. Nguyệt Khê tuy rằng không biết nói sinh nhật chính mình khi hai mươi lăm tuổi lúc ấy sẽ đặc biệt như thế nào, nhưng dù sao cũng sẽ không giống như thể này giống trống khua chiêng mời đến các giới nhân vật nổi tiếng, có thể sánh bằng thọ yến của tổng tài.

Như một con mèo ngồi nép mình vào góc tối, Nguyệt Khê cố gắng không để cho người khác nhìn đến hần. Hần tuy rằng là khách, cũng cầm trên tay Thương gia thiệp tới đây, nhưng hần biết hần tuyệt đối không được hoan nghênh cũng như thân phận không ai thừa nhận. Ngồi ở vị trí này lại có thể rất dễ dàng nhìn đến chủ nhân của bữa tiệc ngày hôm nay, hai mươi lăm tuổi - Thương Phong Dật – là một mỹ nam tử được giới xã hội thượng lưu công nhận, không phải là cái đẹp hoàn toàn nữ tính hóa, cũng không phải là một loại nho nhã thông thường, mà là đơn giản bốn chữ khái quát: tao nhã như ngọc.

Quả thật là tao nhã, nhưng Nguyệt Khê nhìn hấn cũng giống ngọc, càng sáng lại càng mong manh dễ vỡ, còn người khác nghĩ như thế nào làm sao biết được. Dễ nghe thì nói tính tình ôn hòa, khó nghe một chút chính là yếu đuối. Tuy rằng các loại học vị, giấy chứng nhận cầm không ít, nhưng là một chút tác dụng đều không có. Sản nghiệp của Thương gia nếu bại hết ở trong tay hấn, cũng là chuyện cực kỳ bình thường.

“Người như thế nào ở trong này?!” Một âm thanh trách cứ vang lên, người khác không biết còn tưởng rằng là vị nam nữ nào đó phát hiện ra một con gián.

Bất quá, trong mắt của những người ở La gia, hấn đại khái so với con gián còn muốn làm cho bọn họ ghê tởm hơn. Nguyệt Khê trong lòng thở dài, thầm nghĩ xoay người rời đi, nhưng thật rõ ràng vị La phu nhân ở phía sau cũng không tính toán cho đi.

“Người... tên đệ tiện này như thế nào lại xuất hiện ở trong này?” La phu nhân lớn tiếng nói xong, khiến cho chung quanh đều tò mò ghé mắt nhìn.

Nguyệt Khê có vài phần bất đắc dĩ liếc nhìn nàng một cái, nhỏ giọng nói: “Người nếu muốn cho tất cả mọi người tham gia yến hội biết ta chính là con riêng của Thương gia, thì người có thể phóng đại thanh âm của người lên một chút.”

La phu nhân lập tức im tiếng, khẩn trương nhìn xem bốn phía, Nguyệt Khê lại nói: “Ta chỉ là tới nhìn xem một chút, lập tức sẽ tránh ra.”

“Người là do đồ đệ tiện sinh ra cho nên cũng là đồ tiểu đệ tiện, nhanh lên cút khỏi nơi đây.” La phu nhân thanh âm có phần thấp xuống, nhưng khí thế khinh miệt vẫn không giảm. Nguyệt Khê lạnh nhạt cười cười, nâng chén rượu phóng lên chiếc bàn thật dài, xoay người rời đi. Không thể trâu vào, hấn nên nhanh chóng rời khỏi thì tốt hơn.

Hấn là con riêng của Thương lão gia quá cố, hôm nay nhân vật chính của bữa tiệc là anh trai hấn: Thương Phong Dật. Bất quá hấn ngay cả hộ tịch đều không có nhập, đương nhiên không có người nào thừa nhận hấn. Huống chi La lão phu nhân trước nay thiên hạ đều biết là “Sư tư Hà Đông”, cho dù hiện tại lão gia cùng lão phu nhân đều đã đi xuống hoàng tuyền, nhưng người của La gia luôn luôn xem hấn như là một cái đinh trong mắt. Bất quá loại vũ nhục nhỏ này, hấn còn chịu được.

Đến nhà vệ sinh rửa mặt, tám giờ tối, hiện tại đã gần mười một giờ, hấn đã sớm cảm thấy được mệt mỏi, một hồi đi ra ngoài cùng Thương Phong Dật nói tiếng sinh nhật khoái hoạt, hấn sẽ thấy nhẹ người. Thân thể hấn không tốt, vốn sinh ra đã kém cỏi, ngày mốt lại phải đi tái khám. Phàm là làm chuyện gì quá mức mệt nhọc đối với hấn là không thể làm, nhiệm vụ thứ nhất của hấn chính là phải luôn luôn bảo dưỡng thân thể để tự mình có thể sinh tồn.

Nước chảy “ào ào”, Nguyệt Khê ngược nhìn chính mình trong gương, hai mươi ba tuổi, ở đại văn học viện hấn là “Viện hoa” (hoa khôi của học viện???). Một nam tử bị bầu thành hoa, đối với những người khác mà nói ít nhiều có chút bốn cột, nhưng đối với hấn lại phảng phất hương vị của “hoa” là vô cùng thích hợp. Xinh đẹp mà tao nhã như Bách hợp, đậm đậm mùi thơm ngát cơ hồ có thể cho bất luận kẻ nào say mê.

Nhẹ nhàng đóng cửa toilet đi ra đại môn, Nguyệt Khê tính toán tìm cơ hội đi lên cùng Thương Phong Dật nói vài lời. Bất quá bên người Thương Phong Dật có quá nhiều người vây quanh, vẫn là quên đi, một hồi gửi đoán tin cho hấn.

Chân đang muốn rời đi, lại đột nhiên cảm thấy một ánh mắt rất mãnh liệt nhìn về phía hấn. Tuy rằng bởi vì có lẽ là do diện mạo, vô luận ở nơi nào cũng có không ít nam nữ dõi theo hấn, nhưng mãnh liệt đến nỗi như thế này vẫn là người thứ nhất.

Nguyệt Khê không khỏi nghiêng đầu nhìn lại. Đó là một nam tử ngồi ở góc tối, tuổi khoảng chừng ba mươi, vì ngồi ở chỗ kia nên nhìn không ra cụ thể thân cao bao nhiêu, nhưng có lẽ là khoảng một mét tám mươi lăm, thân hình thoát nhìn mặc dù có chút gầy, nhưng toàn thân cao thấp lại tản ra một loại khí thế rất mạnh mẽ. Mái tóc ngắn hơi rối loạn một chút, ngũ quan tuy rằng không thể nói là tuấn mỹ, nhưng lại vô cùng thu hút. Đôi con ngươi đen thẳm tinh khiết nhìn chằm chằm vào hấn, cho dù hấn quay lại nhìn, người nọ không có ngưng ngừng, càng không có khiêu khích, vẫn đang là lẳng lặng nhìn hấn.

Y hấn là một người rất có địa vị, cho dù y chỉ ngồi yên nhưng từ người lại toả ra loại uy thế thật sự có thể

đọa người khác khi nhìn vào. Bất quá, không liên quan chuyện của hắn, trở về ngủ mới là việc ưu tiên hàng đầu lúc này.

\*\*\*\*\*

“Hi, mỹ nhân.” Chỉ nghe thanh âm trêu đùa xuất ra từ miệng của Mai Thuấn Thần.

Mai Thuấn Thần là chủ của một quán GAY bar “Thiên sứ chi đèn” lớn nhất toàn thành, vài năm trước đã xây dựng sự nghiệp ở đây, làm ăn rất thịnh vượng. Tuy rằng thời kỳ trưởng thành của nam nhân so với nữ nhân dài hơn, nhưng đây chỉ là một nam nhân bình thường, ham mê sự nghiệp, cho nên thời kỳ trưởng thành ngược lại so với nữ nhân ngắn hơn rất nhiều. Cho dù không có phong nhã hào hoa, sắc sảo loá mắt, nhưng cũng có một loại khí chất mà những thiếu niên khác không thể bằng được. Giơ tay nhắc chân đều phát ra mị lực dẫn dụ không ít người lại đây.

Hơn nữa Mai Thuấn Thần lại rất để ý chăm chút bề ngoài, bao nhiêu thứ có thể làm đẹp, hay mỹ phẩm đều có trên mặt, trên người hắn. Dựa theo lời kể của những ngư lang trong điểm, thời gian ông chủ ngủ, tốt nhất là không nên làm phiền, bằng không còn tưởng là quỷ xuất hiện.

“Muốn mời ta uống một chén hay sao?” Nguyệt Khê cười, cùng Mai Thuấn Thần quen biết nhiều năm, cho nên nói chuyện vui đùa cũng có chút tùy tiện.

“Người?” Mai Thuấn Thần nhú mày nhìn hắn, lưu quang trong mắt dưới ánh sáng mờ lung của ngọn đèn cũng có vài phần câu hồn đoạt phách.

Cho dù là hàng năm cùng Mai Thuấn Thần gặp mặt, trò chuyện, Nguyệt Khê nhìn thấy cũng không khỏi rung mình một cái.

Mai Thuấn Thần nở nụ cười, nói: “Còn muốn ta mời không?”

Nguyệt Khê lập tức lắc đầu, không thể không thừa nhận, bất cứ lúc nào, ông chủ Mai Thuấn Thần này ngay cả móng đều là sỡ không được.

“Người gần nhất tựa hồ có vẻ an nhàn nhỉ?” Mai Thuấn Thần hỏi.

Dĩ vãng Nguyệt Khê tuy rằng cũng thường xuyên đến nơi đây, nhưng không giống hiện tại cơ hồ đứng giờ lại đến.

Nguyệt Khê nhú nhú mày, nói: “Ta uống rượu trả tiền, cũng không chịu nợ, chẳng lẽ có một người khách như vậy mà ngươi muốn đuổi khỏi cửa sao?”

“Như thế nào lại thế.” Mai Thuấn Thần cười, lại nói: “Chính là cảm thấy được người hiện tại quá mức nhàn nhã, muốn đến trong điểm làm công hay không?”

Nguyệt Khê lắc đầu, nói: “Tiền đủ dùng.”

Tuy rằng hắn là con riêng nên ngay cả hộ tịch đều không có, nhưng một năm trước lúc Thương lão gia mất vẫn để lại một ít tiền trong di chúc cho hắn, nếu tiêu xài tiết kiệm một chút thì cũng có thể dùng đến tám chín mười năm. Có lẽ cũng bởi vì như thế, hắn mới có thể an nhàn lười nhác, tiêu điều hưởng thụ.

Mai Thuấn Thần có chút thất vọng lắc đầu, có một đoá hoa bách hợp sắc nước hương trời như vậy mà làm việc ở đây, cho dù chỉ để “trưng bày” cho người ta xem cũng có thể thêm ba thành sinh ý. Nhưng cường cầu từ trước đến nay không phải tính cách của hắn, cho nên không nói thêm nữa. Bỗng dưng, hắn nghĩ đến một cái có lẽ Nguyệt Khê sẽ hứng thú, nhân tiện nói: “Nghe nói tình hình kinh doanh của Thương gia đang lâm vào khó khăn, tài chính gặp không ít vấn đề?”

Nguyệt Khê lại hơi có chút kinh ngạc nói: “Phải không? Ta không biết. Bất quá việc này lại không có quan hệ với ta.”

“Như thế nào lại không quan hệ chứ, dù sao ngươi cũng là Thương gia.....”

“Ta là con riêng.” Nguyệt Khê đánh gãy lời của Mai Thuấn Thần, đối với thân phận chính mình, hắn từ trước đến nay luôn nhận định một cách rõ ràng.

Nghe hắn nói như vậy, Mai Thuần Thần đương nhiên cũng chỉ biết đành chịu, còn tưởng rằng hắn sẽ cảm thấy thú vị. Rót cho mình thêm chén rượu, liếc mắt nhìn một cái về phía Nguyệt Khê đang có chút nhàm chán, không khỏi lên tiếng: “Đúng rồi, nhìn người gần nhất bộ dáng vẫn thật nhàn, muốn ta giúp người giới thiệu một tình nhân hay không?”

“Ta nếu muốn tìm một tình nhân cho mình, còn cần người giới thiệu sao?” Nguyệt Khê có chút tự phụ nở nụ cười.

“Hừ ~ Người thật đúng là cứ luôn nghĩ chính mình là đẹp đến thiên hạ vô song a.” Tuy rằng lời nói của Nguyệt Khê không giả, nhưng mà Mai Thuần Thần có chút không quen nhìn hắn cuồng ngạo như thế. Bởi vì nếu đem so sánh, nếu hắn có thể trở lại mười năm trước, ai có thể xinh đẹp hơn hắn chứ.

“Nói cách khác, chúng ta liền thử xem xem, người tùy tiện chọn một người, sẽ biết ngay ta có khoác lác hay không.” Nguyệt Khê cười, ẩn ẩn cảm giác được hôm nay uống có chút nhiều, nhưng nghĩ việc này chắc cũng không có gì là khó khăn hay nguy hiểm. Mai Thuần Thần là người rất biết điều, hắn là sẽ không làm hại gì hắn đâu.

“Hảo, chúng ta liền nhìn ra cửa, người nam nhân nào vào cửa đầu tiên chính là mục tiêu của người.” Mai Thuần Thần cũng tùy hứng muốn đùa một chút.

Nguyệt Khê đương nhiên gật đầu, hơn nữa lời kéo Mai Thuần Thần theo quầy bar đi tới, trực tiếp đến vị trí gần cửa nhất ngồi xuống, chờ mục tiêu xuất hiện.

Cửa rất nhanh đã bị đẩy ra, Nguyệt Khê nhìn cũng không thèm liếc mắt một cái, trực tiếp bưng lên chén rượu đi đến, cười đến vẻ mặt xán lạn nói: “Tiên sinh, có thể mời người uống.....”

Lời còn chưa kịp nói xong đã bị Mai Thuần Thần đột nhiên ngăn cản. Mai Thuần Thần đứng dậy giữ chặt hắn, hơn nữa bởi vì quá mức bất ngờ, chén rượu trong tay Nguyệt Khê cơ hồ sóng sánh đổ ra ngoài không ít.

Nguyệt Khê thoáng sợ run một chút, do men rượu làm cho phản ứng của hắn có chút trì độn, còn không nhìn kỹ người tới là ai. Chỉ nghe Mai Thuần Thần nói: “Thật sự là rất không thích hợp.....”

Nguyệt Khê mê mang ngẩng đầu, một đôi mắt tinh khiết màu đen ánh vào trong mắt Nguyệt Khê.

Là người mà ngày đó ở Thương gia đã gặp được....

## 2. Chương 2

Là người mà ngày đó ở Thương gia đã gặp được.....

“Mời ta uống rượu sao?” Thanh âm trầm thấp mà tràn ngập uy nghiêm vang lên, tại nơi như thế này mà xông thẳng đến trước mặt nam nhân khác mời rượu có vẻ là cực kỳ chủ động.

“A? A! Vâng...vâng.” Nguyệt Khê còn có chút mờ mịt đáp.

Y lẳng lặng nhìn Nguyệt Khê, sau đó cơ hồ từ trong tay Nguyệt Khê đoạt lấy chén rượu, uống một hơi cạn sạch.

“Ta nhận.” Vẫn là thanh âm trầm thấp đó, nhưng lại vang vọng vào đáy lòng Nguyệt Khê như một tiếng chuông ngân.

Nếu như vừa rồi trong người còn có chút rượu, nhưng mà hiện tại đã toàn bộ thanh tỉnh. Khi hắn ngẩng đầu nhìn diện mạo của người đó, đột nhiên thấp thỏm hối hận cho hành vi lỗ mãng vừa rồi của mình, có lẽ hắn đã chọc phải người không nên dây vào.

Ở quán GAY bar mà đem rượu đi mời người khác, sau đó đối phương chấp nhận uống hết, điều đó có ý nghĩa gì, tất cả mọi người ở đây trong lòng ai cũng biết rõ ràng. Tuy rằng sau khi thấy rõ người được mời,

vô luận là Mai Thuần Thần hay Nguyệt Khê đều thập phần muốn đổi ý, nhưng điều kiện tiên quyết là đối phương có chịu đổi ý hay không mới được.

“Này, hửn.....” Mai Thuần Thần cơ hồ cố gắng hết sức để lên tiếng muốn nói cái gì đó, nhưng thật không biết phải bắt đầu từ đâu.

Hay là nói lúc này chỉ là đùa giỡn thôi? Nhưng vui đùa thế nào mà lại đụng ngay phải người có thân phận như y, Mai Thuần Thần ần ần cảm giác được không ổn.

“Tên của ngươi?” Y hỏi Nguyệt Khê, căn bản là không để ý tới sự tồn tại của Mai Thuần Thần.

Phải nói ra tên thật sao? Nguyệt Khê trong lòng do dự, nhưng mà căn bản không có thời gian cho hắn nghĩ ngợi nhiều, cảm đã bị bắt trụ, mặt hắn bị nâng lên đối diện với đôi con ngươi màu đen tinh khiết.

Sâu không thấy đáy.

“Nguyệt Khê.” Nguyệt Khê buột miệng lên tiếng.

Nam nhân này khí thế quá mạnh mẽ, cho dù một câu không nói, nhưng loại cảm giác áp bách từ người y tỏa ra đủ làm cho người ta sợ hãi.

“Ta là Long Thiên Thích.” Thanh âm trầm thấp vang lên bên tai, Nguyệt Khê cảm thấy một trận rung động, không tự giác mặt thoáng đỏ bừng lên một chút.

Cái tên này hắn không có ấn tượng gì, nhưng mà tư thế của nam nhân này.....

Long Thiên Thích vẫn giữ chặt cảm hắn chưa có buông ra, tựa hồ như y không cho phép ánh mắt Nguyệt Khê dời đi chỗ khác.

“Ngươi..... Lặng đau ta.” Nguyệt Khê lên tiếng có chút vất vả, đối với loại đau râm ran này quả thật làm cho hắn có chút không thể nhẫn nại.

Mà lời này tựa hồ cũng nhắc nhở Long Thiên Thích, y rút cuộc buông tay, nhưng mà lại một phen đem Nguyệt Khê ôm lấy, trực tiếp xoay người hướng ra phía ngoài bước đi.

“Ngươi chờ.....” Mai Thuần Thần không khỏi kêu lên, nhưng lập tức bị ánh mắt lợi hại của Long Thiên Thích làm cho toàn thân bất động đứng yên tại chỗ, Nguyệt Khê quay đầu lại nhìn Mai Thuần Thần, biểu hiện cho hắn biết là hãy an tâm. Thực rõ ràng Mai Thuần Thần không thể ngăn cản được hành động của nam nhân này, vậy thì cần gì phải cùng hắn chống chọi? Hơn nữa nam nhân này, hắn sẽ không phải là một tên biến thái.

Cơ hồ là bị nhét vào trong xe, nhưng lại không cần thận đụng vào đầu, Nguyệt Khê xoa xoa nhẹ chỗ đau, nhìn Long Thiên Thích đang ngồi lái xe ở phía trước.

“Ngươi thường xuyên mời rượu nam nhân khác như vậy sao?” Long Thiên Thích ngữ khí có chút không tốt hỏi.

“Như thế nào có thể.” Nguyệt Khê lắc lắc đầu, có chút cười khổ nói: “Thật ra, đây là lần đầu tiên của ta.”

Lấy diện mạo của hắn, chỉ cần ngồi ở chỗ kia, không biết sẽ có bao nhiêu nam nhân đến ve vãn, thậm chí có người nếu bị hắn áp đều nguyện ý. Nếu hôm nay không cùng Mai Thuần Thần đánh đố, phỏng chừng cả đời này hắn cũng sẽ không chủ động mời rượu nam nhân như thế.

“Thế thì vì cái gì là ta?” Long Thiên Thích hỏi.

Này..... Liệu có thể ăn ngay nói thật cho y biết không?

“Bởi vì cảm thấy ngươi.....” Nguyệt Khê chỉ nói một nửa, nửa câu sau hắn căn bản còn chưa có nghĩ ra.

“Ta làm sao?” Long Thiên Thích hỏi lại.

“Cảm thấy ngươi thực MAN.” Nguyệt Khê một hồi lâu mới nói, vô luận tính tình của y như thế nào, dùng cái từ như vậy để hình dung nam nhân đều là thích hợp.

Quả nhiên, y tựa hồ cũng thực vừa lòng.

Xuống xe, Nguyệt Khê có chút kinh ngạc.

Long Thiên Thích dẫn hần tới một nơi hình như là nhà của y. Nhưng một nam nhân toàn thân khí phách là như vậy mà cư nhiên lại ở một nơi giống như là nhà trọ. Lúc ra khỏi cửa quán bar ngay cả vệ sĩ cũng không thấy một người nào, xe tuy rằng thập phần không tồi, nhưng loại xe này đâu phải là hiếm, rất nhiều người có là đẳng khác. Chẳng lẽ bọn họ thật sự đánh giá cao y rồi sao?

“Thật sạch sẽ.” Nguyệt Khê vào cửa nhìn nhìn bốn phía, lên tiếng bình luận.

“Muốn uống chút rượu không?” Long Thiên Thích đề nghị.

“Hảo, ta thật có thể tự mình lấy chứ?” Nguyệt Khê nói xong, căn bản không đợi Long Thiên Thích gật đầu, liền đi thẳng đến một tiểu quầy bar trong đại sảnh.

Vô luận thế nào, y không có trực tiếp đem hần lên giường, điểm ấy Nguyệt Khê thực thích.

Bao nhiêu loại rượu danh tiếng bày ra trước mặt, nhưng Nguyệt Khê không có cảm động, số ghi rất cao, tuyệt đối không phải là thứ mà hần có thể rơi vào. Đành phải rót một ly nước trong, đem thuốc từ trong túi tiền lấy ra.

“Người mỗi ngày đều phải uống thuốc sao?” Long Thiên Thích đến gần hần, có chút nhíu mày hỏi.

Nguyệt Khê gật gật đầu, nói: “Đúng vậy, mỗi ngày đều phải dùng.”

Long Thiên Thích không khỏi nhìn vào mớ thuốc trong tay hần, đều là các loại vi-ta-min thôi.

Nguyệt Khê cười nói: “Kỳ thật, ta cũng không có bệnh gì, chỉ là từ nhỏ thân thể nhược, cho nên dùng mấy loại như thế này thành thói quen.”

Khi nói chuyện, Nguyệt Khê đã đem thuốc nuốt xuống. Lại hỏi: “Ta muốn tắm rửa trước, áo ngủ của người có thể cho ta mượn mặc một chút không?”

Long Thiên Thích nhìn về phía hần, lại nói: “Có cần thiết phải mặc không?”

“Cũng phải” Nguyệt Khê nhiều ít có chút bất đắc dĩ nói.

“Chúng ta cùng nhau tắm đi.” Long Thiên Thích nhanh chóng đến gần.

Nguyệt Khê theo bản năng thối lui, lại lập tức bị Long Thiên Thích đem hần lăm vào trong ngực.

“Ta có thói quen tắm rửa một mình.” Nguyệt Khê tranh thủ quyền lợi chính mình.

“Nhưng ta muốn nhìn kỹ người.” Long Thiên Thích dùng ngữ khí không để cho hần phản bác, tay rất nhanh liền tham nhập vào trong quần áo Nguyệt Khê.

Nguyệt Khê cảm giác được trên người y đã nồng đậm hơi thở tình dục, trong lòng bắt đầu bồn chồn. Cùng nam nhân trên giường hần đương nhiên không phải lần đầu tiên, cùng nam nhân xa lạ trên giường kỳ thật cũng không có việc gì, nhưng người trước mắt này lại làm cho hần cảm thấy được nguy hiểm.”Thiên sứ chỉ đều” không hề ít loại khách biến thái, đem mấy ngư lang trong quán biến thành một tuần không xuống giường được, khoa trương một chút thậm chí muốn đưa vào bệnh viện cấp cứu. Mà hiện tại Long Thiên Thích chính là cho hần loại cảm giác này.

“Người không phải là đang rất sốt ruột đó chứ?” Nguyệt Khê nhẹ giọng hỏi, cố gắng xoa dịu đi cái cảm giác khẩn trương từ trên người Long Thiên Thích.

“Rất muốn người.”

Khi nói chuyện, áo của Nguyệt Khê đã rơi xuống trên mặt đất, làn da trắng nõn, nhẵn nhụi, xương quai xanh xinh đẹp đã hiện ra ở trước mặt Long Thiên Thích.

“Ta thân thể không tốt lắm, người nhất định phải ôn nhu một chút.” Nguyệt Khê ghé vào lỗ tai hần nhỏ giọng nói, nhưng trái tim lại đập điên cuồng trong lồng ngực.

Nhanh hơn, quần của Nguyệt Khê cũng đã bị kéo xuống, một thân thể thiếu niên hoàn mỹ cứ như vậy lộ ra dưới ánh sáng mờ ảo của ngọn đèn. Đó là một loại hấp dẫn nói không nên lời, trong lúc nhất thời làm

cho Long Thiên Thích giống như trở về lần đầu tiên ân ái, chưa từng cảm thấy bị kích thích nhiều như thế, một loại kích động không sao hiểu được đang trỗi dậy trong y.

Tay y nhẹ nhàng lướt qua nơi mẫn cảm nhất trên thân thể Nguyệt Khê, bộ vị, hết sức có thể khiêu khích dục vọng của đối phương. Nhưng mà điều làm cho y có điểm thất vọng chính là, người kia lại không có làm ra nhiều phản ứng lắm.

Long Thiên Thích ra vẻ có chút hờn giận, Nguyệt Khê cũng cười khẽ lên, giống một đóa hoa bách hợp nở rộ. Hơn nữa cũng rất nhanh chóng giúp Long Thiên Thích thoát y.

Không thể phủ nhận, dáng người Long Thiên Thích quả thật không tồi, khung xương, chân, tay..... Hơn nữa y hẳn là người thường xuyên rèn luyện, thân thể mỗi một khối đều hiện ra những cơ bắp săn chắc, khỏe mạnh.

Nói thật, cùng loại nam nhân có dáng người như thế này lên giường thật sự cũng rất tuyệt.

Nguyệt Khê thưởng thức còn chưa xong, liền lập tức bị ôm lấy, vào phòng tắm.

Long Thiên Thích mở ra vòi sen, nước phun đến trên người Nguyệt Khê, lại làm cho hắn không khỏi nhảy dựng sà vào trong lòng ngực Long Thiên Thích, bởi vì đó là nước lạnh.....

Nguyệt Khê một trận run run, chẳng lẽ hắn liền như vậy không hay ho gặp gỡ biến thái sao?

“Ta ưà dùng nước lạnh tắm, trong lúc nhất thời quên mất còn có người.” Long Thiên Thích tựa hồ giải thích, sau đó rất nhanh Nguyệt Khê cảm thấy nước đã trở nên ấm nóng bình thường.

Nguyệt Khê lúc này mới trầm tĩnh lại, Long Thiên Thích lại vẫn như vậy mà nhìn hắn, nói: “Cùng người chỉ thấy qua một lần lên giường, người không sợ sao?”

Vừa rồi còn không có cảm giác, hiện tại bắt đầu thấy sợ, nhưng vấn đề là lão Đại người chịu thả người sao? Cho nên Nguyệt Khê chỉ có thể cười nói: “Chúng ta không phải ở Thương gia gặp qua rồi sao, hơn nữa người có vẻ đứng đắn, một chút cũng không giống biến thái.”

“Biến thái sẽ không đem hai chữ này mà viết ở trên mặt mình.” Long Thiên Thích nói.

Vô nghĩa, như vậy không phải là biến thái, mà là kẻ điên.

“Không phải mới vừa nói rồi sao, ta là lần đầu tiên mời rượu người khác như vậy, ta tin tưởng vào ánh mắt chính mình.” Nguyệt Khê cười, miệng lưỡi ngọt ngào, hắn chính là được tiền bối siêu cấp dạy dỗ, cho dù là các ngư lang phóng chùng cũng không là đối thủ.

Quả nhiên, Long Thiên Thích thoát nhìn cũng thập phần cao hứng, ít nhất trên tay động tác có vẻ thực ôn nhu. Nguyệt Khê đáy lòng không khỏi thở phào một hơi, hôm nay hẳn là có thể bình an vượt qua.

Rất nhanh Long Thiên Thích lại đem hắn ôm lấy, lần này đương nhiên là phòng ngủ, bị đem đặt ở trên giường, miệng lập tức bị chế trụ. Nụ hôn của Long Thiên Thích tràn đầy lửa nóng mà bá đạo, trên tay động chỉ tuy rằng mềm nhẹ nhưng càng mang theo một cỗ khiêu khích. Nguyệt Khê chỉ cảm thấy toàn thân chính mình giống như bị thiêu cháy, chân không biết khi nào đã bị mở ra thật lớn.

“Ồ.....” Cảm giác khác thường từ sau hậu đình truyền đến làm cho Nguyệt Khê không tự giác kêu lên sợ hãi, một loại cảm giác lạnh lẽo, tuy rằng Nguyệt Khê biết là chất bôi trơn, nhưng vẫn làm hắn thấy rất đối khổ trương.

“Thả lỏng.....” Thanh âm Long Thiên Thích vang lên.

Nguyệt Khê đương nhiên biết phải thả lỏng, nhưng khi ngón tay gia tăng đến cái thứ hai, Nguyệt Khê bắt đầu khóc lên. Hắn sợ đau, vẫn rất sợ, cũng vì nguyên nhân này mà hắn rất ít cùng nam nhân lên giường, đương nhiên nếu để cho hắn thượng, hắn tất nhiên là không thành vấn đề.

“Đừng khóc.....” Long Thiên Thích tựa hồ cố gắng an ủi hắn.

“Đau.....”

“.....”

“A!”

Ngón tay thứ ba đã thật sự tiến vào, Nguyệt Khê tuy biết rằng nói như vậy kế tiếp sẽ càng đau, nhưng hẳn vẫn là nhịn không được kêu lên. Mà lúc này trên trán Long Thiên Thích cũng đã rịn đầy mồ hôi, y không nghĩ lại làm cho thiếu niên này khóc thành như vậy.....

“Không có việc gì, người vào đi.....” Nguyệt Khê run rẩy nói, trước sau gì nhất định cũng sẽ rất đau.

Long Thiên Thích có chút lo lắng, nhưng phân thân đang kêu gào đòi hỏi cũng không dung cho y nghĩ nhiều, một cái thẳng tiến vào trong cơ thể Nguyệt Khê. Chật chội mà ấm áp lôi cuốn làm cho y có chút không thể nhẫn nại, bắt đầu trừu sáp liên tục.

“A!”

Đêm đã rất khuya, trên giường thiếu niên đã sớm nặng nề ngủ, ngay cả vừa rồi khi giúp hắn rửa sạch, hẳn đều không chút phát hiện. Mà phòng cũng đã sớm được thay đổi, bởi vì những dấu vết lưu lại trên giường cũ đã không thể ngủ tiếp.

Long Thiên Thích ngồi ở đầu giường, cũng thanh tỉnh nhìn khuôn mặt đang say ngủ của Nguyệt Khê, đôi hàng mi cong vút xinh đẹp vẫn còn vương một ít bọt nước, biết hắn thân thể không tốt, mặc dù đã rất kiềm chế, kết quả vẫn là nhiễm đỏ một mảnh sàng đan. Mà thân mình hắn tựa hồ cũng là cực kỳ sợ đau, chảy lệ, dùng đôi mắt tội nghiệp nhìn y, dẫn tới y một trận đau lòng, rồi lại tựa hồ càng thêm kích thích dục vọng trong y. Chỉ sợ đêm nay vui thích hắn chẳng có được cảm giác là bao.

Trong nhiều năm qua, thiếu niên xinh đẹp bên cạnh y thực tại cũng không ít, nhưng tựa hồ không có người nào làm cho y kích động như thế, cũng không làm cho y khi cùng làm loại sự kia lại cẩn thận như thế. Y cũng chưa đạt đến sự thỏa mãn hoàn hảo, nhưng vẫn cố gắng nhẫn nhịn cho dục vọng đi xuống, trong lòng ẩn ẩn cảm thấy có chút thương hại, có lẽ là không muốn nhìn thấy bộ dáng thống khổ khó chịu của thiếu niên này vào buổi sáng ngày mai.

Mà dẫn hắn tới nơi này, lại không phù hợp với loại chuyện tình như thế này, nơi này là chỗ ở tư nhân của y. Long gia một nửa sản nghiệp đều ở đại lục, mà ở phía nam này chính là trung tâm kinh tế đầu não, đương nhiên là có một chủ trách. Nhưng y cần một chỗ làm cho chính mình bình tĩnh, y cần một nơi chỉ thuộc về riêng mình. Vốn chính là nghỉ ngơi, y không nghĩ lại bị sự tình này quẩn thân.

Hắn là nên dẫn hắn đi khách sạn, Long gia ở bên cạnh có kinh doanh khách sạn; cho dù cảm thấy được không thích hợp, cũng nên đi về chủ trách của Long gia. Nhưng, giống như ma xui quỷ khiến lại đưa hắn đến nơi này, tựa như ngày đó vừa nhìn thấy hắn đã làm cho y đột nhiên thất thần. Tuy rằng hắn xinh đẹp làm cho y cảm thấy kinh diễm, nhưng có những người so với hắn xinh đẹp cũng tuyệt đối không ít, tự nguyện nằm ở dưới thân y lại càng không đếm hết. Nhưng hôm nay khi hắn nâng cốc bưng tới, chính mình cơ hồ giống như phản ứng bản năng đem rượu uống cạn, thậm chí không sợ hãi bên trong có hạ độc hay không.

“Đau quá.” Thanh âm thì thảo vang lên bên tai, Long Thiên Thích không khỏi cúi đầu.

Hắn tựa hồ cảm thấy tư thế ngủ có vấn đề, muốn trở mình, nhưng không cẩn thận tác động đến miệng vết thương. Nguyên bản đôi môi tươi đẹp bị y cắn đến sưng đỏ lên, đôi mày thanh nhú lại, mi mắt run run giống như muốn lập tức khóc lớn lên, có một loại tính khí trẻ con cùng đáng yêu nói không nên lời. Tiếp tục nhìn xuống phía dưới, trên làn da trắng trẻo mịn màng đã bị che kín bởi vô số những dấu hồng ngân, tràn ngập một loại hơi thở dâm mĩ. Cảm giác được dục vọng chính mình lại bắt đầu muốn ngẩng đầu, Long Thiên Thích nhanh nhẹn đem thân thể thiếu niên gói kỹ lưỡng. Cũng nhanh chóng xuống giường đi ra khỏi phòng.

Y từ trước đến nay không cho phép dục vọng của mình chiếm thể thượng phong so với lý trí, hơn nữa cùng người khác lên giường là một chuyện, ngủ chung lại là một chuyện khác.

### 3. Chương 3

Nguyệt Khê mở mắt ra khi thái dương đã lên cao, tuy rằng không biết bây giờ là mấy giờ, nhưng tuyệt đối là không còn sớm, toàn thân hần giờ đây đau nhức rã rời, mà nam nhân đã “tra tấn” hần nửa buổi tối cũng không thấy bóng dáng. Đã đi rồi sao?

Quả thật, cái gọi là tình một đêm, sau khi hùng đông liền ai cũng không biết ai. Cho dù về sau thấy được cũng sẽ làm bộ như không biết, loại chuyện này hần cũng không phải lần đầu tiên gặp được.

Liếc mắt một cái nhìn cách bài trí trong phòng, quả nhiên đã đổi gian phòng khác, mà trên người hần cũng đã được tẩy rửa sạch sẽ, nhưng mà chung quanh không nhìn thấy quần áo đâu.

Cẩn thận từ trên giường bước xuống, hai chân mềm nhũn cơ hồ làm cho hần ngã trên mặt đất, tối hôm qua bộ vị chịu tra tấn, đau đớn giống như bị hỏa thiêu. Dem chần khoá lại trên người, vô luận thế nào, hần không muốn cứ loà lỏ thế này mà bước ra khỏi phòng ngủ.

“Người đi đâu?” Thanh âm Long Thiên Thích đột nhiên vang lên, làm cho Nguyệt Khê thoáng chút kinh ngạc.

Nghe khẩu khí, tựa hồ như đã một mực chờ đợi hần tỉnh lại.

“Quần áo của ta ở đâu?” Nguyệt Khê giật nhẹ chăn, hỏi ngay vào vấn đề quan trọng.

Long Thiên Thích nhanh chóng đem quần áo tối hôm qua để tại quầy bar nhặt lên giao cho Nguyệt Khê.

“Cám ơn.” Nguyệt Khê tiếp nhận, lập tức xoay người quay trở về phòng ngủ.

Long Thiên Thích liếc mắt nhìn về phía cửa một cái, ngồi trở lại trên sô pha, rất nhanh Nguyệt Khê liền đẩy cửa đi ra.

Vẫn là thân màu trắng trang phục của ngày hôm qua, nhưng thoát nhìn tựa hồ càng thêm thanh lệ vài phần, ngay cả khuôn mặt tươi cười cũng đều tăng thêm vài phần quyến rũ.

“Ta có nấu một ít điểm tâm, có muốn ăn thử hay không?” Long Thiên Thích lại mở miệng.

“Người biết nấu cơm?” Nguyệt Khê có vẻ bất khả tư nghị.

“Àn.” Long Thiên Thích gật đầu.

“Tốt, đương nhiên phải ăn thử cho biết rồi.” Nguyệt Khê cười, thật sự cảm thấy có chút ngoài ý muốn, bất quá hôm nay Long Thiên Thích thoát nhìn không có vẻ bá đạo như ngày hôm qua, ngược lại còn có vẻ ôn hoà, mềm mỏng.

Rất nhanh Long Thiên Thích từ trong nhà bếp mang ra hai chén cháo, Nguyệt Khê tiếp nhận một chén, thật sự cũng không tồi, một nam nhân như vậy lại vào bếp nấu cháo đã muốn đủ kỳ quái, mà còn có thể nấu ngon đến thế phỏng chừng có thể xếp vào một trong mười đại kỳ tích của Châu Á.

“Người làm tình nhân của ta đi.” Long Thiên Thích đột nhiên mở miệng.

Ngữ khí mang theo vài phần mệnh lệnh, nhưng Nguyệt Khê lại nhận thấy dường như còn có ý thương lượng. Nhưng mà vẫn làm cho hần sợ tới mức thiếu chút nữa đem cháo mới vừa nuốt vào miệng phun ngược trở ra, hần thập phần kinh ngạc nhìn về phía Long Thiên Thích hỏi: “Ý của người là, chúng ta kết giao?”

Nguyệt Khê trộm thay đổi khái niệm. Long Thiên Thích gật gật đầu, với ý mà nói, hai cái từ này cũng không có nhiều khác biệt.

“Người không đồng ý?” Long Thiên Thích hỏi, ngữ điệu đã có chút nguy hiểm.

Nguyệt Khê cũng rất kiên định gật gật đầu, hần là không đồng ý. Hần chỉ thích một cuộc sống tự do tự tại, những lúc tịch mịch hần cũng sẽ tìm một tình nhân tạm thời, nhưng rất chán ghét có người quản thúc cuộc sống của hần, huống hồ nếu chọn một nam nhân cường thế bá đạo như thế này làm tình nhân, khẳng định là không có khả năng cho hần tự do.

Thế nhưng điều làm cho Nguyệt Khê có điểm kỳ quái chính là Long Thiên Thích lại không nói chuyện, chỉ là có chút bất khả tư nghị nhìn hấn, tựa như để vương thời cổ đại khi quyết định phong tước vị cho vị phi tử nào đó, mà chưa nhìn thấy vẻ mặt cảm động đến rơi nước mắt của vị phi tử ấy.

Nguyệt Khê đáy lòng một trận buồn cười, bất quá trên thân nam nhân này phát ra loại khí thể cho thấy y là người đầy danh vọng, tin tưởng không ít người khi nghe y nói như thế sẽ rối rít cảm ơn, không chừng còn quỳ lụy mà liếm ngón chân y không chừng.

Nhìn y trong lúc nhất thời không nói chuyện, Nguyệt Khê lại cầm lên chén cháo giải quyết cho xong. Hấn có thể khẳng định nam nhân này không phải chỉ một hai câu nói như vậy có thể làm y bỏ cuộc.

Quả nhiên, Long Thiên Thích lại mở miệng: “Vì cái gì?”

“Không thích hợp.”

“Không thích hợp”, ba chữ đơn giản như vậy lại có thể làm cho loại nam nhân như Long Thiên Thích không chút ý kiến, đúng là một chuyện kỳ quái, nhưng quả thật cũng bởi vì ba chữ kia mà Nguyệt Khê có thể bình an rời khỏi nhà của y.

\*\*\*\*\*

Buổi chiều chỉ có hai tiết, ngoan ngoãn học cho xong, ôm theo sách từ giảng đường đi ra, Nguyệt Khê có chút bất an, có lẽ là do hấn nghĩ nhiều quá rồi. Cho dù hấn bộ dạng quả thật không tồi, nhưng mà Long Thiên Thích hấn là đã gặp qua nhiều người hấp dẫn hơn mới đúng, hơn nữa với thể trạng của hấn mà nói, có lẽ hấn không thể làm vừa lòng Long Thiên Thích được. Cho nên sau khi Long Thiên Thích bị hấn cự tuyệt, chắc chắn sẽ không buồn phiền gì nhiều mà chuẩn bị sẵn tìm mục tiêu mới, đây là chuyện cực kỳ bình thường.

Nguyệt Khê ở trong lòng tự an ủi chính mình, nhưng mà.....

Nguyệt Khê cước bộ không khỏi ngừng lại.

“Chính là hấn, nghe nói mẹ của hấn là một kỹ nữ đấy.”

“Ừ, ừ, ta cũng nghe nói lúc mười ba tuổi hấn đã bị đưa đi tiếp khách ở quán gay bar rồi.....”

Mấy giọng thì thầm cực kỳ nhỏ, Nguyệt Khê đương nhiên là nghe thấy hết, không khỏi quay đầu lại nhìn xem, mấy nam sinh đang xầm xì nói xấu sau lưng hấn lập tức quay đầu tránh đi.

Đây rõ ràng là đang nói về hấn, bất quá là tại sao đột nhiên lại có loại tin tức như thế này truyền ra? Chẳng lẽ là bởi vì hấn đã đến tham dự tiệc sinh nhật của Thương Phong Dật, mà người của La gia muốn đuổi tận giết tuyệt? Hấn chỉ còn có nửa năm liền tốt nghiệp, chẳng lẽ ngay cả bằng tốt nghiệp cũng không muốn cho hấn lấy được hay sao?

“Đồng tính luyến ái, thật sự ghê tởm.” Lần này không phải nhỏ giọng nói thầm, mà là thanh âm thật to, cơ hồ cả kinh mọi người trên đường làm cho ai cũng quay đầu lại nhìn.

Nguyệt Khê không khỏi hướng nhìn nam sinh trước mắt, không quen biết, nhưng rõ ràng là cố ý tìm hấn gây phiền toái.

“Loại người như ngươi mà còn dám đến trường để học ư, nam kỹ, không, so với nam kỹ còn không bằng.....”

Nguyệt Khê hai tay khoanh trước ngực nhìn nam sinh đó, không một câu cãi lại, trên mặt cũng không có biểu hiện khó chịu nào, giống như người đang bị mắng căn bản không phải hấn, hấn cũng chỉ là một người qua đường mà thôi.

“Người loại nam kỹ này.....” Người nọ tiếp tục kêu.

“Người của La gia cho ngươi bao nhiêu tiền, để ngươi mắng ta như vậy?” Một hồi lâu, thấy người nọ tựa hồ mắng mệt mỏi rồi, Nguyệt Khê lúc này mới mở miệng.

“A?” Người kia kinh ngạc một chút, lại nói tiếp: “Người là loại tiện nhân, không ai cho ta tiền cả.....”

Nguyệt Khê vẫn mang một bộ mặt rất đổi thần nhiên, nói: “Ta xem người cũng mệt mỏi, mắng lâu như vậy chắc miệng lắm a. Ta thấy hôm nay đi ra nơi này tốt lắm.”

Nói xong lập tức lướt qua mặt người kia, tiếp tục bước đi.

“Uy, người.....”

Người nọ còn muốn gọi gì đó, Nguyệt Khê đã bước nhanh tránh xa. Từ nhỏ vừa lớn lên, hắn học được điều cần thiết nhất chính là nhẫn nại, dù sao còn có nửa năm là tốt nghiệp, cùng lắm thì sau này hắn sẽ không đến trường học là được. Cơ hồ là một đường đi như bay ra cổng trường, thế nhưng vừa ra đến trước cổng đã gặp ngay một phiền toái khác.

Long Thiên Thích.

Một thân tây trang màu đen, gương mặt lạnh lùng, có lẽ y không có sinh khí hoặc phát giận, nhưng tựa hồ chỉ cần y cứ như vậy đứng ở nơi đó, cũng làm cho người chung quanh không dám tới gần. Vốn là vào giờ tan học ở trường đại học, sinh viên tấp nập đông đúc đổ ra, nhưng xung quanh y giống như được hình thành một mảnh đất chân không, trong phạm vi năm thước không người nào dám bước vào.

Tuy rằng Nguyệt Khê cũng rất không muốn tới gần hắn, nhưng hắn cơ hồ có thể khẳng định, nếu hắn dám can đảm giả vờ như không thấy mà quay đầu đi, hậu quả sẽ càng nghiêm trọng.

“Tìm một chỗ tâm sự!” Nguyệt Khê nói. La gia cho người xì xầm nói xấu đã làm cho hắn đủ mất mặt, không muốn lại thêm một lần nữa xấu hổ, hắn phải đem y ly khai càng nhanh càng tốt.

Long Thiên Thích gật đầu, sau đó hắn rất nhanh đi theo phía sau Long Thiên Thích, vẫn cách năm thước đến chỗ đậu xe, khi Long Thiên Thích dừng lại, lái xe cung kính mở cửa xe.

Không thể không nói, phái đoàn thật đúng là không nhỏ.

Địa điểm nói chuyện vẫn là phòng ở của Long Thiên Thích, vị đại gia kia căn bản là sẽ không cùng người thương lượng, trực tiếp phân phó lái xe mở ra. Làm cho Nguyệt Khê có điểm ngoài ý muốn chính là, hai người bọn họ mới đến không bao lâu, bữa tối cũng đã được đưa đến. Hiện tại mới hơn bốn giờ một chút mà thôi, nếu nói là cơm tối cũng không tránh khỏi quá sớm đi. Bất quá, Nguyệt Khê thật sự là đang rất đói bụng, bữa sáng đã ngủ, cơm trưa chính là bát cháo của Long Thiên Thích.

Không biết là do nhà hàng nào nấu, nhưng chỉ ăn một ngụm Nguyệt Khê liền thập phần khẳng định, này lại là cực phẩm. Nhưng mà bị Long Thiên Thích nhìn chăm chú làm cho hắn thật sự ăn không được thoải mái, chủ nhà mà chỉ ngồi nhìn khách ăn, thật sự có điểm.....

“Người không ăn sao?” Nguyệt Khê nhin không được hỏi.

“Đây là cho người.” Long Thiên Thích nói, nhưng trong ánh mắt tựa hồ ngại hắn hỏi thêm nhiều.

Nguyệt Khê nhíu mày, tuy rằng rất muốn bác lại y, nhưng ngẫm lại vẫn là quên đi, nếu cùng tranh luận với y, không biết chừng nam nhân này sẽ trực tiếp lệnh cho thuộc hạ ép đồ ăn vô miệng hắn cũng nên.

Thập phần nhẫn nại, Nguyệt Khê buông chiếc đũa, tuy rằng món ăn rất ngon, cũng hợp khẩu vị hắn, nhưng thân thể hắn không cho phép hắn chứa nhiều như vậy.

“Ta no rồi.” Nguyệt Khê buông bát đũa, nam nhân đứng ở phía sau Long Thiên Thích liền đem bát đũa trước mặt hắn thu đi, hơn nữa lập tức mở cửa biến mất.

Động tác cực nhanh, Nguyệt Khê còn tưởng gặp được Ninja.

Bất quá, người này thật sự rất kỳ quái, lúc ở trên xe là tài xế, vào trong phòng lại trở thành quản gia. Nghe Mai Thuần Thần nói, mấy đại gia bình thường bên cạnh luôn dưỡng một hai vệ sĩ tuyệt đối trung thành, phỏng chừng người này chính là một trong số đó.

“Về chuyện buổi sáng người cự tuyệt yêu cầu của ta, ta hy vọng người có thể suy nghĩ lại một lần nữa.” Long Thiên Thích mở miệng.

Nguyệt Khê nhíu mày, nếu nói buổi sáng y còn có một chút ý khấn cầu, thế nhưng buổi chiều y căn bản như là hạ mệnh lệnh, hơn nữa có cảm giác là không thể không theo.

Nguyệt Khê không khỏi nhìn Long Thiên Thích cẩn thận từ cao đến thấp, kỳ thật nam nhân này điều kiện cũng không tồi, hơn nữa đáng người của y.....

“Hoặc là có điều kiện gì, người có thể đề.” Long Thiên Thích lại mở miệng, lấy cái loại tình thế này mà bắt buộc người khác.

Nguyệt Khê khẽ thở dài nói: “Cũng không phải không đồng ý, ta chỉ là chán ghét người khác quản thúc cuộc sống của ta mà thôi.”

Cho dù bây giờ hắn có đến mười hai vạn phần không muốn đồng ý, nhưng điều kiện tiên quyết là đại gia đang ngồi trước mặt đây có thể gật đầu thả người mới được.

#### 4. Chương 4

Cho dù bây giờ hắn có đến mười hai vạn phần không muốn đồng ý, nhưng điều kiện tiên quyết là đại gia đang ngồi trước mặt đây có thể gật đầu thả người mới được.

“Là có ý gì?” Long Thiên Thích mở miệng.

Nguyệt Khê ngẩng đầu nhìn nhìn sắc mặt y đã có chút sa sầm, nói: “Người có thể đáp ứng không tìm hiểu hay hỏi về những chuyện khác của ta không?”

“Người nói những chuyện khác cụ thể là chuyện gì?” Long Thiên Thích nhíu mày hỏi.

“Cũng không có gì, ta có thể cam đoan với người, trong thời gian ta và người kết giao, ta tuyệt đối sẽ không cùng người khác phát sinh quan hệ, vô luận nam nữ, lúc rảnh rỗi chúng ta có thể cùng nhau ăn cơm, làm những việc của đôi tình nhân. Nhưng đối với những việc khác trong cuộc sống người không được ép ta tham gia, tỷ như giao lưu bằng hữu gì đó, hay bình thường ta muốn làm chút việc nào đó, đều có thể giữ lại quyền riêng tư. Quan trọng nhất chính là nếu có một bên đối phương cảm thấy không thích hợp muốn chia tay, thì người còn lại tuyệt đối không được níu kéo hay dây dưa không dứt.” Nguyệt Khê đưa ra điều kiện.

Long Thiên Thích nhìn hắn, tựa hồ có một tia do dự, nhưng cuối cùng cũng gật đầu nói: “Có thể.”

Dù sao thời gian của y từ trước đến nay không phải lúc nào cũng rảnh rỗi, không thể hai mươi bốn giờ ở cùng hắn.

“Còn có một điều kiện nhỏ, ta sẽ không ở chung với người.” Nguyệt Khê bổ sung.

Sắc mặt Long Thiên Thích tức thì trở nên khó coi.

“Ta năm nay đã là đại học năm thứ tư, đang xin ở lại trường để làm trợ giáo.” Nguyệt Khê giải thích, “Nếu bị trường học phát hiện ta là đồng tính luyến ái, sẽ bị loại trực tiếp ngay. Cũng chính vì vậy, cho nên buổi sáng ta mới cự tuyệt người, lúc này ta không muốn mắc phải phiền toái.”

Bất quá hiện tại bị người của La gia gây khó dễ, hắn là đã gặp khó khăn không ít rồi, chẳng hay ho a!

Lời giải thích như thế làm cho Long Thiên Thích nhiều ít cũng có chút hiểu được, nhưng nhìn nhìn Nguyệt Khê sau đó lại càng kinh ngạc, nói: “Người năm thứ tư, vậy người năm nay bao nhiêu tuổi?”

Y có cho người đi điều tra xem buổi chiều hắn sẽ tan học lúc mấy giờ, nhưng các phương diện khác y cũng không có hỏi. Nhìn dung mạo hắn, cho dù là sinh viên đại học nhiều nhất cũng chỉ năm nhất, thật không ngờ....

“Hai mươi ba.” Nguyệt Khê nở nụ cười, nói: “Người nghĩ rằng ta và người mới mười bảy, mười tám sao?”

Long Thiên Thích không khỏi gật gật đầu, hai mươi ba tuổi, đúng có điểm ngoài tưởng tượng của y, lại hỏi: “Người như vậy mà muốn làm giáo sư rồi sao?”

“Thật ra cũng không phải ta đặc biệt thích làm giáo sư, nhưng mà giáo sư đại học tiền lương cũng không tồi, hơn nữa công tác lại thoải mái.” Vả lại cha hắn còn lưu lại cho hắn một số tiền kha khá, giờ lại có được một công việc ổn định, vậy thì cuộc sống tự do tự tại cả đời không chừng chẳng có vấn đề gì. Thích ứng trong mọi tình cảnh, có thể như vậy còn sống hắn cũng thấy đã thật đủ. Nhưng mà những việc này cho dù nói cùng Long Thiên Thích, y cũng không hiểu.

Nguyệt Khê cười cười, liếc mắt nhìn Long Thiên Thích một cái, lại hỏi: “Vậy người năm nay bao nhiêu?”

“Ba mươi lăm.”

Nguyệt Khê không khỏi sửng sốt một chút, xem ra bọn họ đều có gương mặt trẻ hơn so với tuổi thực tế. Hắn vẫn nghĩ Long Thiên Thích nhiều nhất cũng chỉ trên dưới ba mươi mà thôi, không nghĩ tới y lại lớn hơn mình đến một con giáp.

“Thế nào? Vừa rồi những điều kiện ta đưa ra, nếu người đáp ứng, chúng ta từ giờ trở đi sẽ chính thức kết giao.” Nguyệt Khê nói, nhìn y chờ câu trả lời.

“..... Được rồi.” Có chút khó xử, nhưng Long Thiên Thích vẫn gật đầu đồng ý.

Nhìn y gật đầu, Nguyệt Khê cũng không khỏi thở phào trong bụng, vô luận nói như thế nào cũng đã đạt thành mong muốn cho khởi đầu trở thành tình nhân của nhau.

“Vây thật tốt quá, ta đem số điện thoại lưu cho người, ta còn có chút việc, phải đi về trước. Hẹn gặp lại.....” Nguyệt Khê đứng dậy muốn tìm bút, còn mấy chữ vẫn chưa nói hết cho thành câu, cả người hắn đã bị kéo ngược trở lại ghế sofa.

“Ta có nói cho người đi rồi sao? Nếu đã là tình nhân thì nên làm việc của tình nhân đi.”

Nguyệt Khê có phần lúng túng, nói: “Ta.....”

“Ngày hôm qua ta còn chưa có thỏa mãn đâu.”

“Người.....”

\*\*\*\*\*

“Cái gì, người nhận lời làm tình nhân của hắn?” Thanh âm của Mai Thuần Thần lập tức cao tám trăm độ.

“Người có thể nói nhỏ hay không?” Nguyệt Khê nhin không được nhắc nhở hắn.

Ngày hôm qua, sau buổi chiều làm xong việc ấy, thẳng đến buổi tối hôm nay mới hạ được giường, tuy rằng Long Thiên Thích không có phần thô bạo nhiều lắm, chỉ là thân thể hắn vốn không thích hợp hoan ái quá mức và thường xuyên.

“Nam nhân kia tuy rằng ta không biết thân phận của hắn, nhưng tuyệt đối rất nguy hiểm.” Mai Thuần Thần dè dặt thanh âm, nhưng sắc mặt lại càng thêm khó coi.

“Ta biết.” Nguyệt Khê cũng khẽ thở dài nói, hắn rất muốn cự tuyệt, nhưng sự thật chứng minh hắn căn bản là cự tuyệt không được.

Không phải chỉ có nhãn lực của Mai Thuần Thần, người có nhiều năm kinh nghiệm làm chủ một gay bar mới có thể nhận thấy, mà ngay cả một tên ngu ngốc cũng có thể nhìn ra điều ấy.

“Người có biết còn.....” Mai Thuần Thần vẻ mặt chỉ trích.

Nguyệt Khê nở nụ cười nói: “Nếu đúng như người nói, người kia thật sự không thể trêu vào, ta cho dù cự tuyệt, hắn cũng nhất định có biện pháp khác buộc ta phải đồng ý thôi.”

Mai Thuần Thần sửng sốt một chút. Đúng vậy, nếu có biện pháp cự tuyệt, thì đêm qua đã cự tuyệt rồi.

“Không có việc gì.” Nguyệt Khê trấn an Mai Thuần Thần, mỉm cười: “Kỳ thật hắn cũng không phải là người xấu lắm, ít nhất lúc ở trên giường cũng không có bất lương ham mê.”

“Nhưng mà.....”

Nguyệt Khê lại cười, lắc đầu nói: “Mọi người có một loại nghịch phản tâm lý, nhất là cái loại tự cho mình là đại nhân vật này. Hẳn nếu thật là nhân vật nguy hiểm như người nói, ta nếu cự tuyệt hẳn, còn không biết sẽ thế nào. Ngược lại nếu ta nhận lời cùng hẳn kết giao, có lẽ không lâu lắm hẳn sẽ chán và chủ động chia tay cũng nên.”

“.....”

“Yên tâm, ta biết đúng mực.” Nguyệt Khê an ủi hẳn.

Mai Thuần Thần có mấy phần ảo não, đều là tại hẳn bày ra cái trò đùa kia, mới có thể gặp phải cái loại người này.

“Nguyệt Khê tiên sinh, bên kia có một vị tiên sinh tìm ngài.” Phục vụ sinh JOE đi tới, đối với Nguyệt Khê nói.

“Người bảo tên đó đi chết đi.” Mai Thuần Thần không khỏi hờn giận nói.

Nguyệt Khê bật cười, nhìn theo hướng JOE chỉ, cũng thật sự sững sốt một chút.

Là anh trai hẳn, Thương Phong Dật.

Y tới nơi này không có gì kỳ quái, bởi vì y là đồng tính luyến ái cơ hồ mọi người đều biết, nhưng vấn đề là tìm hẳn có chuyện gì? Ngày sinh nhật hôm đó, hẳn có nhắn một tin nhắn cho y, sau đó cũng không liên hệ nữa. Người của La gia nếu biết Thương Phong Dật tìm hẳn, chắc chắn sẽ lại có phong ba nổi lên.

Mà lúc này Mai Thuần Thần cũng đã chú ý tới, không khỏi kinh ngạc.

“Hẳn tìm người có thể có chuyện gì?” Mai Thuần Thần nói.

“Ta đến đây xem thử.” Nguyệt Khê khi nói chuyện đã muốn đứng dậy.

“Người đã đến rồi.” Nhìn thấy Nguyệt Khê đi đến, Thương Phong Dật có vẻ thập phần cao hứng.

Nguyệt Khê cười cười, nói: “Vài ngày không gặp, người hết thấy có khỏe không?”

Thương Phong Dật cười gật gật đầu. Nói đến diện mạo, người bên ngoài nhìn Nguyệt Khê luôn luôn nói hẳn mười phần nữ khí, hơn nữa thân thể không tốt càng có vẻ thập phần suy nhược. Nhưng mà đó là nói về vẻ bề ngoài, theo khí chất mà nói, trên người Nguyệt Khê còn có một ít khôn khéo cùng sang sảng, mà Thương Phong Dật trùng hợp lại hoàn toàn tương phản, y diện mạo nhiều nhất là xinh đẹp tuyệt trần, một thân thuần khiết như gương, nhưng theo khí chất mà nói còn lại là hoàn toàn nữ nhân hóa. Phỏng chừng y chính là nữ nhân, cũng là một nữ nhân mang dáng dấp của một chàng trai mà thôi.

“Có chuyện gì sao?” Nguyệt Khê hỏi.

“Cái kia..... Người có thể đến công ty hỗ trợ hay không?” Thật đột nhiên Thương Phong Dật mở miệng, thái độ thập phần khẩn cầu.

Nguyệt Khê sững sốt, lập tức lắc đầu, nói: “Ta đi thật sự không quá thích hợp.”

“Nhưng chúng ta tốt xấu gì cũng là anh em, cho dù người thật sự chiếm lấy Thương gia, cũng tốt hơn là để rơi vào tay người ngoài.” Thương Phong Dật có vài phần sốt ruột nói.

Nguyệt Khê trong lúc nhất thời không nói gì, chẳng lẽ hiện tại Thương thị thật sự đã rơi vào tình trạng này rồi sao? Thương lão gia quá cố có hai đứa con, một người là do vợ chính thất sinh, Thương Phong Dật, một chính là Nguyệt Khê, vô luận là xét về phương diện nào thì tài hoa năng lực của Nguyệt Khê đều vượt trội hơn Thương Phong Dật, đây là chuyện mà cả Thương gia đều biết, nhưng cũng chính vì vậy mà Nguyệt Khê không thể được công nhận.

Bởi vì mẹ của Thương Phong Dật từ khi về Thương gia đồng thời cũng đem hết thầy người của La gia dẫn theo, La gia thân thích cho dù thế nào cũng không có thể đồng ý để cho một ngoại nhân lên nắm quyền Thương gia. Những năm gần đây vẫn đối Nguyệt Khê dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, bởi vì lo sợ Nguyệt Khê sẽ quay về Thương gia đoạt đi sản nghiệp của bọn họ.

“Ta thật sự không có nhiều bạn bè thân tín, mà bọn họ lại vẫn bức ta, tiền xuất ra càng ngày càng nhiều.....” Nói tới đây Thương Phong Dật tựa hồ có chút nói năng lộn xộn, lại đối Nguyệt Khê nói: “Vô luận thế nào, người vẫn là họ Thương, chúng ta chính là anh em.”

Nguyệt Khê không khỏi nhủ mày nhăn mặt, hẳn một chút cũng không muốn quản chuyện của Thương gia, như vậy rất phiền.

“Người cứ tới giúp ta đi, ta sẽ cùng bọn họ nói, bọn họ nhất định sẽ không làm khó dễ người.”

À....à..., người của La gia sẽ không khó xử hẳn, bởi vì bọn họ lúc nào mà chả khinh thường hẳn, hẳn cũng thật sự không muốn dính vào Thương gia đã tới hồi suy sụp. Mặc dù có chút thương hại vị anh trai này, nhưng Nguyệt Khê cũng đành phải lắc đầu: “Thật sự xin lỗi, ta giúp không được gì.”

## 5. Chương 5

Hôm nay sắp đến ngày lễ Giáng sinh, trên đường cái rất náo nhiệt. Nguyệt Khê đánh một cái ngáp, đối với các ngày lễ như thế này từ trước đến nay hẳn không có gì hứng thú, dù sao cũng chỉ nhộn nhịp hơn ngày thường mà thôi. Ngay cả sinh nhật chính mình hẳn từ trước đến nay cũng không thèm để ý, huống chi là của người khác.

Mà Mai Thuần Thần lại hưng trí bừng bừng gọi điện nói muốn tổ chức một hoạt động rình rang ở quán bar vào buổi tối ngày hôm đó, hơn nữa còn dùng một số tiền lớn dụ dỗ Nguyệt Khê tham gia. Nếu là trong dĩ vãng Nguyệt Khê sẽ đáp ứng ngay, nhưng hiện tại dù sao cũng đã có tình nhân rồi, trong ngày này vạn nhất Long Thiên Thích đã an bài tiết mục gì đó, đến lúc đó chẳng phải là càng phiền phức.

Gần đây Long Thiên Thích giống như đã mất tích, đã một tuần đều không gặp mặt, Nguyệt Khê đương nhiên cũng sẽ không chủ động đi tìm y. Nhưng mà đối với việc này Nguyệt Khê ít nhiều cũng có chút ngoài ý muốn. Nói chung vừa tìm được một tình nhân mới, theo lẽ thì tình cảm phải khẩn khít lắm mới đúng, thế nhưng Long Thiên Thích lại ít khi đi tìm hẳn, một tháng cũng chỉ gặp mặt vài lần, mà mỗi lần gặp mặt chỉ làm duy nhất một việc chính là lên giường, sau đó y sẽ vội vàng rời đi.

Mà ở trên giường, Nguyệt Khê đối với y quả thật vừa lòng, không có bất lương ham mê, ôn nhu lại không mất đi tình cảm mãnh liệt. Nếu không để ý tới cái tính cách cường thế làm cho kẻ khác giận sôi gan, thì thật đúng là đủ tư cách làm một tình nhân chân chính.

Cho dù không có nhận được điện thoại của Long Thiên Thích, từ trước đến nay luôn có tính cẩn thận, chu đáo, hẳn vẫn tính toán chuẩn bị tốt lễ vật trước đêm lễ Giáng sinh. Nếu Long Thiên Thích không xuất hiện, coi như là chính mình tặng mình vậy.

Nhưng vấn đề hiện tại là ngày lễ Giáng sinh phải tặng lễ vật gì mới tốt, hẳn không có kinh nghiệm tặng lễ vật cho người khác, huống chi lần này người cần tặng lại là Long Thiên Thích, một người mà tựa hồ cái gì cũng không thiếu.

Chung quanh quan sát, đột nhiên một khối tạo hình thủy tinh thật độc đáo bảy màu trong tủ kính hấp dẫn tầm mắt của hẳn, đó là một khối hình lập phương cao hai mươi cm, mặt trên khắc chính là một tiểu thiên sứ và một ác ma, nhìn không ra là tượng thân tương ái, vẫn là tính toán đánh nhau đầu rơi máu chảy. Có thể là do ánh sáng của ngọn đèn mà các loại màu sắc phối hợp hài hoà với nhau thập phần động lòng người.

Nguyệt Khê không khỏi đi vào trong cửa tiệm, nhưng đến gần xem thì lại có chút thất vọng. Thật giống như câu nói: nhìn xa thì thấy đẹp.

“Tiên sinh thật sự là hảo ánh mắt, đây là món hàng mà cửa tiệm chúng tôi mới vừa nhập về, tặng cho bạn gái là tốt nhất.” Cô gái bán hàng dường như nhìn ra ý muốn của Nguyệt Khê, giới thiệu càng thêm ân cần: “Hơn nữa hiện là lễ Giáng Sinh nên đang có đợt giảm giá, chỉ còn một vạn hai.”

“Ngày thường thì sao?” Nguyệt Khê nhin không được hỏi một câu.

Một năm học phí của hắn cũng không cao như vậy. Bất quá Nguyệt Khê cũng có thể xác định, cô gái bán hàng này tuyệt đối là tay mới. Bằng không có thể nhìn ra người ăn mặc như hắn thế này, trên người nhiều nhất cũng chỉ khoảng một trăm nhân dân tệ thôi, làm sao có thể mua nổi món đồ đắt tiền như vậy.

“À?” Cô gái kia bị hỏi bất ngờ, không kịp phản ứng.

“Hay cái này được làm bằng kim cương?” Nguyệt Khê khó có được tâm tình trêu ghẹo người khác như thế này.

“Ách.....”

Nguyệt Khê cười lên, có vài phần xin lỗi nói: “Chỉ đùa chút thôi, ta không mua.....”

“Giúp ta gói lại đi.” Thật đột ngột, một đạo thanh âm ở phía sau vang lên, rồi một thẻ tín dụng được đưa tới, sau đó thật mau một bàn tay to khoát lên vai Nguyệt Khê.

Nguyệt Khê có chút kinh ngạc quay đầu lại, là Long Thiên Thích, tuy rằng vẫn là hé ra khuôn mặt mười phần quyết đoán, nhưng trên người lại phát ra một ít hưng phấn, ngay cả gương mặt bình thường lãnh đạm tựa hồ như đang mỉm cười.

Cô gái kia vẻ mặt cao hứng cầm lấy món đồ, cẩn thận đóng gói. Lúc này Nguyệt Khê mới vỡ lẽ ra, nguyên lai là hắn định mua quà tặng Long Thiên Thích, nhưng không ngờ lại bị người khác nghĩ sai. Chẳng lẽ hiện tại trông hắn rất giống con gái lắm sao, hay là do hắn hôm nay ăn mặc rất trung tính mà bị nhìn nhầm?

“Cám ơn quý khách đã ghé.” Cô gái bán hàng nói xong liền đem túi quà tặng đưa ra.

Đem túi quà tặng cầm ở trong tay, Long Thiên Thích nhanh chóng lôi kéo hắn ra khỏi cửa.

“Tại sao người lại ở trong này?” Nguyệt Khê không khỏi lên tiếng hỏi.

“Tình cờ đi ngang qua nhìn thấy người, nên ta xuống xe đến xem.” Long Thiên Thích không tự giác nắm chặt tay Nguyệt Khê nói. Gần một tuần y không nhìn thấy Nguyệt Khê, gần đây bận lo sự vụ của công ty, thật sự chẳng nhín ra được một chút thời gian rảnh nào để mà đến tìm hắn.

Nguyệt Khê lại muốn đẩy y ra, nơi này là đường cái, phải chú ý một chút mới được. Rất nhanh hắn liền nhìn thấy chiếc ô tô đỗ ở bên đường.

“Người hắn là còn có chuyện phải đi, ta còn muốn đi dạo một hồi mới trở về.” Nguyệt Khê cười nói với Long Thiên Thích.

Long Thiên Thích lại đột nhiên mở cửa xe, đem Nguyệt Khê nhét vào trong xe.

“Người làm.....” Nguyệt Khê kinh ngạc một chút, đại khái đoán ra Long Thiên Thích muốn làm cái gì, nhưng phía trước còn có lái xe ngồi mà.

Chính là nhanh hơn miệng Nguyệt Khê đã bị áp lấy, cả người cơ hồ bị Long Thiên Thích thu vào trong ngực, mà tay của Long Thiên Thích cũng đã muốn phóng tới trong quần áo của hắn.

“Ta..... Người buông.” Nguyệt Khê tim thật lớn khí lực mới đẩy được Long Thiên Thích ra.

Long Thiên Thích chỉ thản nhiên cười cười, một chút cũng không phật ý, búng nhẹ vào cái mũi nhỏ của hắn hỏi: “Người không muốn ta sao?”

“Nhưng không có nghĩa là ở trên đường cái động dục.” Nguyệt Khê lạnh lùng nói.

“Giận à?” Long Thiên Thích buồn cười nhìn thấy thấy cái miệng của hắn cong lên.

“Ta chỉ hy vọng người có thể chú ý xung quanh một chút.” Nguyệt Khê nhin không được nói: “Ta chán ghét trước mặt người khác thân thiết.”

Long Thiên Thích lúc này mới hiểu được hắn ám chỉ chính là lái xe, cười cười, nói: “Kỳ thật ta cũng không muốn bắt luận kẻ nào nhìn đến người.” Khi nói chuyện y phát phát tay, lái xe lập tức mở cửa đi ra ngoài.

Nguyệt Khê không khỏi lắc đầu, cũng không nói gì, có những người là không thể phản đối mạnh mẽ được, bằng không chỉ làm phát sinh tranh chấp không cần thiết.

“Có muốn mua cái gì đó không? Ta hôm nay còn có chút thời gian cùng người đi lựa chọn.” Long Thiên Thích nói.

Nguyệt Khê lập tức lắc đầu, hẳn hoàn toàn tưởng tượng không ra loại nam nhân như Long Thiên Thích khi đi vòng quanh các con phố hay siêu thị để lựa chọn mua một món đồ vật nào đó sẽ có bộ dáng như thế nào, hơn nữa Long Thiên Thích những nói lời này cũng rất đổi thật tâm.

“Chủ tịch.” Bên ngoài lái xe đột nhiên gõ gõ vào cửa kính.

Long Thiên Thích cau mày, mà Nguyệt Khê cũng rất nhanh buông y ra.

“Điện thoại của ngài.” Lái xe nhìn thấy Long Thiên Thích nhăn lại mi, thần sắc cẩn thận lên tiếng.

Long Thiên Thích tiếp nhận, nghe báo cáo nội dung trong điện thoại, một hồi lâu mới nói: “Ta đã biết.” Lập tức đem điện thoại cắt đứt.

Nguyệt Khê lập tức cười nói: “Người chắc là đang vội, ta có thể tự mình tùy tiện đi một chút.”

Long Thiên Thích suy nghĩ một chút cũng phải miễn cưỡng gật gật đầu, từ trong túi tiền lấy ra thẻ tín dụng giao cho Nguyệt Khê, nói: “Vậy người chậm rãi xem đi, thấy thích cái gì thì cứ thoải mái mà mua.”

Nguyệt Khê không nói gì tiếp nhận, có vài phần hờn giận nhìn về phía Long Thiên Thích, nhưng không có trả về cho y. Y xem hẳn như nữ nhân mà khi dễ a.

Chính mình mở cửa xe bước xuống, Nguyệt Khê lại đột nhiên nhớ tới cái gì đó, hỏi: “Vào đêm giáng sinh người có tìm đến ta không?”

“Đêm giáng sinh?” Long Thiên Thích đối với tên của ngày lễ này có chút kinh ngạc.

Nguyệt Khê lại không nói gì, người này không phải ngay cả ngày lễ như vậy cũng quên đi chứ.

“Nếu người hy vọng.....”

Không đợi Long Thiên Thích nói xong, Nguyệt Khê liền lập tức lắc đầu nói: “Không phải, ngày đó ở Thiên Sứ Chi Đều có hoạt động, Thuần Thần muốn ta đi hỗ trợ, ta chính là muốn nói cho người biết một tiếng mà thôi.”

Long Thiên Thích khẽ cau mày một chút, nhưng vẫn nói: “Được rồi, chờ ta giải quyết xong công việc, sẽ gọi điện thoại cho người.”

## 6. Chương 6

Đêm giáng sinh.

“Tình nhân của người không đi tìm người sao?” Mai Thuần Thần nhiều ít có chút kinh ngạc.

Hắn đặc biệt mời, Nguyệt Khê từ chối, không nghĩ tới chính mình lại chạy đến.

Nguyệt Khê có chút nhàm chán nói: “Y có việc.” Khi nói chuyện, hẳn đã muốn đem đoá hoa nhỏ màu đỏ đặt trên quầy bar cài lên ngực áo.

Đây là một trong những hình hoạt thức động đa dạng mà Mai Thuần Thần nghĩ ra, rất nhiều tình nhân sẽ cùng nhau đến, vì sợ có hiểu lầm, phàm là đã có người bầu bạn đều phải cài đoá hoa nhỏ này, như ngầm báo chính mình là hoa đã có chủ.

“Hay là đã có tình nhân khác?” Mai Thuần Thần nhin không được nói một câu. Đêm giáng sinh không bởi tình nhân, kẻ nghèo hèn còn có thể là bởi vì tiền, nhưng người kia dù nhìn ngược nhìn xuôi như thế nào cũng không giống với một kẻ thiếu tiền.

Nguyệt Khê cũng có chút buồn cười nói: “Hắn là sẽ không.”

Một nam nhân mà ngay cả lễ Giáng sinh cũng không nhớ rõ, thật sự không giống bộ dáng đã có tình nhân khác.

“Người tin tưởng hẳn như vậy?” Mai Thuấn Thần không khỏi hỏi.

Nguyệt Khê đã muốn lười giải thích, nhìn nhìn người ở bốn phía nói: “Hôm nay khách tựa hồ không ít đâu.”

“Đó là đương nhiên, cũng không giấu lại chủ nhân thật sự là ai.” Mai Thuấn Thần vẻ mặt đắc ý nói.

Nguyệt Khê cười, đột nhiên một nam sinh lạ mắt xinh đẹp ở trước mắt Nguyệt Khê lung lay một chút, tuổi còn khá nhỏ, bộ dáng nhiều nhất cũng chỉ mười lăm, mười sáu, một thân ngư lang mà cách ăn mặc làm cho Nguyệt Khê thấy có chút chói mắt.

Hắn không khỏi thôi thôi Mai Thuấn Thần, có chút chỉ trích nói: “Người như thế nào.....”

“Nói cái gì đó, ta khi nào làm cái hành vi cưỡng bức, ép buộc người chứ. Cả Thiên Sứ Chi Đều ngư lang đều là tự do, ta chỉ cung cấp địa phương, bọn họ giao ta tiền thuê nhà.” Mai Thuấn Thần nói xong liền nhìn đứa nhỏ kia liếc mắt một cái, lại nói: “Hắn là chính mình tìm tới, năm nay mới mười sáu, vốn ta cũng hiểu được không thích hợp, nhưng ta nghĩ cho dù hắn không ở nơi này của ta, hắn cũng sẽ đến nơi khác, còn không bằng cho hắn làm ở tại chỗ này, dù sao thật sự xảy ra chuyện gì ta còn có thể chiều cổ một chút.”

“Đến đây lúc nào?” Nguyệt Khê hỏi.

“Hai, ba ngày trước.” Mai Thuấn Thần nói xong, nhìn xem vẻ mặt Nguyệt Khê có chút khác thường hỏi: “Như thế nào, người thích?”

Nguyệt Khê trừng hắn liếc mắt một cái, nói: “Chính là cảm thấy được đứa nhỏ này khí thế bất phàm.”

Mai Thuấn Thần không khỏi gật gật đầu, đứa nhỏ mới tới này quả thật có chút kỳ quái, liền đối với phục vụ sinh bên cạnh nói: “Đem KEN gọi tới, có người điểm hắn.”

Nguyệt Khê có chút kinh ngạc nhìn hắn, Mai Thuấn Thần cười nói: “Hôm nay là đêm giáng sinh, khách nhân nhiều lắm, khách nhân biến thái chỉ sợ không ít. Ít nhất tại cái đêm tuyệt vời như thế này cần để lại cho người ta một chút kỷ niệm ngọt ngào đáng nhớ nào đó chứ.”

“Người a!” Nguyệt Khê nở nụ cười, tựa hồ có chút bất khả tư nghị nói: “Có đôi khi ta thật sự cảm thấy rất kỳ quái, loại người như người tại sao lại có thể sống lâu như vậy ở chốn phong hoa tuyết nguyệt này, còn là ông chủ nữa chứ.”

“Hảo tâm sẽ có hảo báo.” Mai Thuấn Thần cười.

Khi hai người nói chuyện thì thiếu niên tên KEN kia đã muốn đi tới, sau khi thấy rõ dung mạo hắn, thật ra Nguyệt Khê có chút kinh diễm, không phải đặc biệt kiều mỹ, Nguyệt Khê lớn như vậy thậm chí so với hắn còn xinh đẹp hơn, chủ yếu là khí chất, đó là một loại ung dung quý phái cho dù là thiếu gia cũng ít có, giờ tay nhắc chân càng toả ra diễm đam thanh cao lại càng không nói tới.

“Ngài tìm ta sao?” KEN đối Mai Thuấn Thần hỏi, nhất phái thông dong tự nhiên vẻ mặt, đừng nói không giống ngư lang, ngay cả một thiếu niên mười sáu tuổi bình thường cũng tuyệt không có thần thái thông dong trấn định như thế.

Mai Thuấn Thần chia chia Nguyệt Khê nói: “Vị tiên sinh này chọn người đêm nay.”

KEN quay đầu nhìn về phía Nguyệt Khê, có chút kinh ngạc, có chút ngoài ý muốn khi được một nam tử xinh đẹp như vậy chọn.

Nguyệt Khê liếc hắn một cái, lại hỏi Mai Thuấn Thần: “Phí dụng tính như thế nào?”

Thường xuyên đến “Thiên sứ chi đều”, nhưng kêu ngư lang vẫn là lần đầu tiên.

“Vậy thì phải xem người muốn làm cái gì, nếu chỉ là nói chuyện phiếm thì ăn giờ tính, một trăm đồng một giờ. Nếu muốn lên giường thì hai vạn một buổi tối.” Mai Thuấn Thần nói rõ cách tính phí, bằng hữu thì bằng hữu, nhưng chi trả tiền khi bao hạ ngư lang vẫn phải theo quy định.

Nguyệt Khê lập tức trợn to đôi mắt, hai vạn? Hai năm học phí của hắn.

“Không cần làm ra dáng vẻ một bộ nghèo kiết hủ được không? Người không phải cùng người kia kết giao sao, hần chưa cho người tiền sao?” Mai Thuần Thần nhin không được hỏi một câu.

“Người cho ta là ai.” Nguyệt Khê sắc mặt trầm trầm lại nói: “Hơn nữa một khi đã xài tiền của nam nhân kia, đến khi muốn tách ra sẽ rất khó khăn.”

Mai Thuần Thần không khỏi gật gật đầu, lời này thật ra không sai, đã ăn không gì đó của người ta thì giống như đã mang nợ. Tình nhân trong lúc kết giao, nếu cảm thấy không thích hợp liền chia tay, nhưng một khi có quan hệ phụ thuộc, thì tất cả quyền chủ động cũng nằm trong tay đối phương.

“Đúng rồi, người có hỏi hần là ai không?” Mai Thuần Thần lại hỏi.

Nguyệt Khê lắc đầu, cũng không phải hần không có lòng hiếu kỳ, mà là biết được càng nhiều thì phiền toái cũng càng tăng mà thôi.

“Vị tiên sinh này thật sự chọn ta sao?” Thiếu niên tên KEN đột nhiên lên tiếng, tựa hồ có chút hờn giận hai người bọn họ mãi lo nói chuyện phiếm mà không thêm để ý đến hần.

Nguyệt Khê thở dài, vẻ mặt hơi lưỡng lự một chút rồi nói: “Vây nói chuyện phiếm đi, một giờ thôi, hơn nữa ta không có tiền trả đâu.”

Mai Thuần Thần phi thường khinh bỉ liếc hần một cái, tình trạng kinh tế của Nguyệt Khê, y biết rõ, tiền tuy rằng không phải nhiều lắm, nhưng cũng không đến nỗi bần cùng như vậy, thế mà lúc nào cũng cố ý nói cứ như mình thật sự là tên nghèo kiết xác.

Tìm một vị trí ở góc, hai người ngồi xuống, Nguyệt Khê nhìn thiếu niên trước mắt lại cảm thấy có vài phần buồn cười, như thế nào cũng không nghĩ tới Nguyệt Khê hần lại đến “Thiên sứ chi đều” triệu ngư lang.

“Muốn uống rượu không?” KEN hỏi, thanh âm một chút cũng không mềm mỏng, nịnh nọt một cách chuyên nghiệp như những người khác.

Nguyệt Khê không khỏi nở nụ cười, tiếp nhận rượu uống hết một ly, hỏi: “Người bình thường cũng mời rượu như vậy sao?”

Từng ngư lang của “Thiên sứ chi đều” đều có nghĩa vụ phải đẩy mạnh tiêu thụ rượu, hơn nữa đều có phân lệ, nếu bán không hết số lượng quy định mà mình được giao sẽ phải xuất tiền túi chính mình ra trả.

“Đúng vậy, nhưng vẫn có rất nhiều người uống.”

Nguyệt Khê có chút bất đắc dĩ lắc đầu, những người đó hiện tại chấp nhận uống, là bởi vì hần đủ thu hút, hơn nữa lại là người mới, mọi người thường thích đồ mới mẻ. Tiếp qua hai tháng thử xem, không chỉ nói bán rượu, ngay cả được nghĩa mắt cũng đã là vạn hạnh rồi.

“Người vì cái gì lại đến nơi này?” Nguyệt Khê hỏi.

“Thiếu tiền người khác.” KEN đáp.

“Rất nhiều?”

KEN gật đầu, lại nói: “Rất nhiều rất nhiều.”

“Trong nhà còn có người nào khác không?” Nguyệt Khê hỏi tiếp.

Thiếu niên này trên người có một loại ý chí rất quật cường, hơn nữa phỏng đoán xuất thân của hần, nếu không thật sự thiếu tiền người khác, hần chỉ sợ dù phải đi chết cũng sẽ không đến nơi đây làm loại chuyện này.

KEN lắc đầu.

“Người là thật sự muốn làm chuyện này?” Nguyệt Khê lại hỏi.

KEN kiên định gật gật đầu, đôi con ngươi màu lục lóe ra một tia quyết liệt quang mang.

Nguyệt Khê vỗ vỗ vai hần, nói: “Vây người cố lên, ngàn vạn lần phải sống.”

KEN cười nhạt, đó là một loại tự tin, kiên định tươi cười.

Đang nói, chỉ thấy Mai Thuấn Thần lại đi đến, Nguyệt Khê nói: “Người lại đây làm cái gì? Cẩn thận ta không trả tiền cho người a.”

Mai Thuấn Thần lại cho hắn một cái liếc mắt khinh bỉ, sau đó lôi kéo Nguyệt Khê nói: “Người xem người kia là ai?”

Nguyệt Khê nhìn qua, sắc mặt lại trầm xuống. Còn có thể là ai, Thương Phong Dật. Chính là lúc này Thương Phong Dật lại có vẻ thập phần không được tự nhiên, một nam tử ngoài ba mươi tuổi một mực ve vãn bên cạnh hắn động tay động chân, Thương Phong Dật trên mặt thập phần mất hứng, nhưng không biết làm thế nào đẩy hắn ra được.

“Sao lại thế này?” Nguyệt Khê đầy hờn giận lên tiếng.

” Người nhìn thấy như thế nào thì chuyện là như vậy a!” Mai Thuấn Thần nhún nhún vai, nói: ” Vị Thương thiếu gia này đang muốn dùng đến thân thể chính mình để làm cuộc trao đổi nào đó.”

“Người có ý gì?” Nguyệt Khê thanh âm không tự giác cao lên.

“Ta nói còn không rõ ràng sao?” Mai Thuấn Thần giải thích thêm: “Vị bên cạnh kia là phó tổng tài Lập Phong, hình như là Thương gia muốn tiếp nhận từ Lập Phong một công trình lớn nào đó.”

Nguyệt Khê sắc mặt càng ngày càng khó coi, đối Mai Thuấn Thần nói: “Đem nam nhân kia đuổi đi đi.”

“Vào cửa đều là khách, đuổi khách đi thật không tốt a.” Mai Thuấn Thần nháy mắt mấy cái nói.

Nguyệt Khê trừng hắn nói: “Đừng đùa, ta nói thật, xem chừng mất.”

Mai Thuấn Thần lắc đầu nói: “Cho dù ta hiện tại đem hắn cưỡng chế đi dời, người cho là Thương thiếu gia sẽ không hẹn hắn lần khác sao?”

“Sự tình sau này nói sau, giải quyết việc hiện tại trước đã.” Nguyệt Khê nói. Xem ra, đối với Thương Phong Dật, hắn thật sự phải một lần nữa lo lắng.

Thật sự không có biện pháp, Mai Thuấn Thần cũng đành đứng dậy tìm một nơi yên lặng gọi điện thoại, thật không biết kiếp trước thiếu hắn cái gì, mà ngay cả loại chuyện này đều nguyện giúp. Nhưng Mai Thuấn Thần ra tay dàn xếp từ trước đến nay không có gì mà không xong, quả nhiên thập phần nhanh gọn, nam nhân kia bộ dáng giống như có việc gấp, nhanh chóng ly khai.

Bên kia Thương Phong Dật tựa hồ thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Nguyệt Khê cũng không tùy vào thở ra một hơi, Mai Thuấn Thần lại hỏi: “Người thật sự không tính toán quay về Thương gia hỗ trợ sao?”

Nguyệt Khê liếc hắn một cái, cũng không nói gì, một hồi lâu lại hỏi: “Người làm thế nào đem người nợ đuổi đi?”

“Này còn không đơn giản, vị phó tổng tài đại nhân kia có tiếng là sợ vợ, chỉ cần gọi một cuộc điện thoại liền mọi sự OK.” Mai Thuấn Thần có vài phần đắc ý nói.

Mọi người ai cũng có nhược điểm, chỉ cần bắt trúng, còn sợ không xong việc sao.

“Tốt lắm, tốt lắm, biết người lợi hại rồi.” Nguyệt Khê nhìn thấy hắn đắc ý, tựa hồ có vài phần không kiên nhẫn nói: “Sự tình đã xong, còn không mau biến đi, cẩn thận ta không trả người tiền.”

Thật sự là không lương tâm a, giúp hắn như thế mà hắn nở lòng nào nói vậy, nhưng Mai Thuấn Thần chỉ trừng hắn liếc mắt một cái vẫn tránh đi chỗ khác.

“Các người quan hệ tốt lắm?” KEN đột nhiên lên tiếng hỏi.

Nguyệt Khê gật gật đầu, nói: “Quen biết thời gian dài.”

“Có thượng qua giường không?” KEN hỏi.

Nguyệt Khê lắc đầu, nói: “Bằng hữu mà lên giường với nhau, về sau gặp mặt sẽ có chút xấu hổ.”

“Vậy người muốn lên giường với ta hay không?” KEN đột nhiên nói.

Nguyệt Khê cả kinh, nhìn thấy KEN một chút cũng không có ý nói giỡn, chỉ nghe hắn lại nói: “Không có ý gì khác, nhưng hôm nay là lễ giáng sinh, cùng với bị mấy vị khách biến thái muốn làm, chẳng thà với người, ta cảm thấy người là người không tồi.”

Nguyệt Khê không khỏi nháy mắt mấy cái, chỉ cảm thấy người khác không tồi liền muốn lên giường? Tuy rằng chính hắn đôi khi cũng có loại tình một đêm, nhưng ít nhất cũng phải có một thời gian quen biết.

“Ta không cần tiền của người.” KEN lại đột nhiên nói.

Này căn bản không phải là vấn đề tiền bạc, tuy rằng Nguyệt Khê thừa nhận chính mình cũng không phải là người hay khinh rẻ kẻ khác, nhưng hắn đối với vị thành niên thật không có nhiều hứng thú.

“Quên đi.” KEN nhún nhún vai vẻ không đáng lo nói.

Nguyệt Khê đẩy lòng thở dài, gật đầu: “Được rồi.”

Nói xong Nguyệt Khê đứng dậy, đem thẻ tín dụng mà Long Thiên Thích giao cho hắn lấy ra, đối Mai Thuần Thần vẫy tay nói: “Ta bao hắn một đêm.”

Mai Thuần Thần sửng sốt một chút, đem thẻ tiếp nhận rồi nhìn nhìn, cười nói: “Ngài có thuê phòng không?”

Nguyệt Khê nhin không được trở mình mắt trợn trắng: “Loại tốt nhất.”

“Mang vị tiên sinh này đến phòng VIP hạng nhất phòng năm.” Mai Thuần Thần cười đối phục vụ sinh nói, tuy rằng không biết vì cái gì, nhưng người làm ăn thì phải biết nắm bắt cơ hội mà thu lợi nhuận.

## 7. Chương 7

“Thiên sứ chi đều” sở hữu sáu tầng lầu, tầng cao nhất chính là phòng VIP, bảng giá cao hơn các phòng bình thường khác năm lần. Đường nhiên vô luận là cách trang trí xa xỉ trong phòng hay cung cách phục vụ đều là đẳng cấp cao nhất. Nguyệt Khê đương nhiên đã tới nơi này, Mai Thuần Thần dẫn hắn đến tham quan một lượt, nhưng không nghĩ tới có một ngày lại tiến vào đây với thân phận khách hàng.

Không thể không thừa nhận, thế sự luôn luôn khó lường mà!

Một nam phục vụ dẫn họ lên phòng và mở cửa, Nguyệt Khê nhìn thoáng qua, đột nhiên cảm thấy một trận đau lòng, nơi này cả đêm phải trên dưới hơn năm nghìn, có cướp ngân hàng cũng bất quá như thế này thôi.

“Muốn cùng nhau tắm rửa không?” KEN hỏi.

Nguyệt Khê lắc đầu, nói: “Vừa vào cửa mà lên giường ngay là không được.” Tiết tấu này thật sự có điểm nhanh.

KEN có chút tò mò nhìn về phía hắn, khách làng chơi cùng ngư lang vào phòng ngoài làm việc đó ra còn có cái gì khác nữa sao?

Nguyệt Khê ngồi xuống sofa, lại đối với KEN chĩa chĩa sofa đối diện, nói: “Trước ngồi đi.”

KEN theo lời ngồi xuống, Nguyệt Khê thở dài: “Thuần Thần hiện tại thật sự là càng ngày càng quá đáng, người biết sao không? Trước kia ngư lang của “Thiên sứ chi đều” vừa tới là sẽ không trực tiếp bắt đầu làm việc, ít nhất phải dạy dỗ trước một tuần, đem các loại kỹ xảo cùng với kỹ năng ứng phó truyền đạt trước, với khách hàng như thế nào thì có cách đối mặt ra sao.” Nguyệt Khê dừng một chút, lại nói: “Mà một ngư lang như người, không đến một tháng có thể sẽ bị trêu đùa mà chết.”

“Tuy rằng người bộ dạng tốt lắm, khí chất lại xuất chúng, nhưng vẫn là một bộ cao cao tại thượng, sẽ làm cho người ta nhìn không được muốn làm nhục. Nếu là như vậy, phải bỏ đi tự tôn, chính mình phải mềm mỏng lấy lòng đối tượng, có thể người mới có thể sống được lâu một chút.” Nguyệt Khê ra tiếng khuyên nhủ.

“Người..... Là ngưi lang nơi này?” KEN vẻ mặt bất khả tư nghị hỏi.

Nguyệt Khê lắc đầu, nói: “Như thế nào có thể, chính là có mối quan hệ sâu xa với nơi này, có một ít kinh nghiệm thôi.”

Trước kia “Thiên sứ chi đều” cũng không chỉ là nơi dành cho riêng cho GAY, mà mẹ của hắn năm đó chính là vũ nữ bậc nhất cũng là chủ của nơi này, từ lúc bắt đầu sinh ra hắn, bà liền lập chí đem hắn bồi dưỡng thành thể hệ tiếp theo. Năm mười ba tuổi sau khi mẫu thân qua đời, lão đầu lĩnh xuất hiện mang hắn đi, nhưng nơi quay về cũng không phải Thương gia, mà là tìm một địa phương an trí hắn, những lúc hắn một mình thật sự rất tịch mịch nên liền trộm chạy đến nơi này.

Mẹ hắn cùng Mai Thuấn Thần quan hệ không tồi, lúc Mai Thuấn Thần đã là ông chủ, hắn đến đây mặc dù vì bộ dạng xinh đẹp luôn được khách nhân chú ý, cũng không ai dám rục rịch với hắn. Chính là sau đó lão nhân đã biết, tức giận đến thiếu chút nữa nằm viện, kể tiếp lão nhân lại qua đời, không còn người nào quản hắn nữa.

Ở “Thiên sứ chi đều” lẫn lộn lâu như vậy, hơn nữa được mẫu thân trước kia dạy dỗ, ngay cả mấy ông chủ bình thường đều tuyệt đối không thể nắm được hắn. Đương nhiên Mai Thuấn Thần cái loại yêu quái này là ngoại lệ.

KEN vẫn là thần tình kinh ngạc nhìn hắn, Nguyệt Khê lại mở miệng nói: “Cho nên, ta lần này bao người một đêm, chủ yếu là muốn dạy cho người một chút phương pháp thoát thân cơ bản nhất của một ngưi lang.”

Nhìn nhìn hắn, làm cho người ta đi học còn chính mình xuất tiền, hơn nữa còn nhiều tiền như vậy. Thần kinh a!

“Người.....”

“Ta chỉ là không nghĩ nhìn thấy người chết mà thôi.” Nguyệt Khê nói.

Nhưng mà, đang lúc Nguyệt Khê chuẩn bị tiến vào vấn đề chính, thì tiếng chuông di động của hắn lại đột nhiên vang lên, lấy ra nhìn xem, là Mai Thuấn Thần.

“Người bắt gian đến đây, chạy nhanh lên.” Mai Thuấn Thần ở bên kia điện thoại nhỏ giọng kêu, thanh âm thập phần sốt ruột.

Bắt gian? Nguyệt Khê mê hoặc, nhưng nháy mắt nhớ tới cái gì, lập tức đứng lên.....

Thế nhưng nhanh hơn cửa phòng đã bị đẩy ra, đứng ở cửa chính là vẻ mặt tức giận của Long Thiên Thích.

KEN tựa hồ cũng đã nhận ra điều gì đó không đúng, nhanh chóng đứng lên, khi nhìn thấy Long Thiên Thích, sắc mặt cũng một trận trắng xanh.

“Phanh” một tiếng, cửa phòng lại được đóng lại, rõ ràng thanh âm không lớn, lại làm Nguyệt Khê sợ tới mức toàn thân chấn động.

“Người cũng thật có lá gan, dám lấy tiền của ta tìm ngưi lang!” Thanh âm cơ hồ gầm gừ từ đôi hàm răng nghiến chặt, Long Thiên Thích chậm rãi tiêu sái đến gần Nguyệt Khê.

“Không phải như thế.....” KEN đột nhiên vọt ra, đứng ở trước mặt Nguyệt Khê, tựa hồ như muốn bảo hộ hắn.

“Người?” Long Thiên Thích nhìn thấy KEN cũng ít nhiều có chút kinh ngạc, nhưng lửa giận không có dấu hiệu tắt, đưa tay lên cho KEN một cái tát như trời giáng.

“Không liên quan chuyện của hắn.” Nguyệt Khê đột nhiên bình tĩnh mở miệng, đối với KEN vừa bị đánh nằm úp sấp trên mặt đất nói: “Người ra ngoài trước đi.”

KEN nhìn hai người trước mắt, mặc dù có quan hệ tốt hơn với hai người chẳng nữa, nhưng trong lòng hắn biết nếu tiếp tục ở trong này tuyệt đối sẽ làm sự tình càng phức tạp, liền nhanh chóng đứng dậy mở cửa đi ra ngoài.

Long Thiên Thích vừa định quay đầu lại, đã bị Nguyệt Khê ôm lấy, chỉ nghe hắn nói: “Người cảm thấy được ta sẽ tới nơi này phiêu kỳ sao?”

“Vậy người vì cái gì tới nơi này khai phòng!” Long Thiên Thích gào thét, sau đó nhanh chóng trở lại đem Nguyệt Khê ôm lấy, đôi con ngươi màu đen tinh khiết thoáng hiện ra lửa giận cơ hồ muốn đem Nguyệt Khê thiêu đốt, nhưng tựa hồ có chút không tha, chính là đem hắn ném tới trên giường.

Bị quăng ngã có chút choáng váng đầu, Nguyệt Khê rất nhanh đứng dậy, ngẩng đầu nhìn hướng nam tử, một loại sợ hãi không có từ trước đến nay trỗi dậy trong hắn, nam nhân này một khi phát hỏa, cũng không phải hắn có thể thừa nhận được, hơn nữa có lẽ sẽ lan đến rất nhiều người.

“Ta chỉ là muốn cùng hắn tâm sự một buổi tối mà thôi.” Nguyệt Khê biện giải, sau đó lập tức cởi bỏ áo chính mình, lộ ra xương quai xanh cùng làn da trắng nõn xinh đẹp nói: “Bằng không người lại đây xem thử, trên người ta một chút dấu vết của người khác cũng chưa có.”

Long Thiên Thích lập tức tiến lên, một phen xé rách áo hắn, động tác quá phẫn thô bạo làm cho thân thể Nguyệt Khê không khỏi rùng mình, sau đó nháy mắt liền cảm thấy quần áo toàn thân đều bị cởi, có lẽ nên dừng từ bị xé để hình dung thì mới đúng.

Long Thiên Thích đứng ở bên giường dùng ánh mắt xem kỹ từng chút một, xem qua một lần, tựa hồ có chút vừa lòng. Nhưng tức thì con ngươi màu đen trắng tắt theo dõi hắn, Nguyệt Khê sợ tới mức nhắm mắt lại.

Thanh âm Long Thiên Thích vang lên bên tai, cực nhỏ, nhưng đã có một loại nguy hiểm nói không nên lời: “Vậy người vì cái gì phải cùng tiểu quỷ kia thuê phòng, cho ta một cái lý do.”

Nguyệt Khê cảm thấy một hơi lạnh khí phả vào trong tai, nhin không được mở mắt ra, nhìn về phía đôi mắt màu đen như có lửa kia, rốt cục mở miệng nói: “Ta chỉ là cảm thấy thiếu niên kia thật đáng thương, hôm nay là đêm giáng sinh, biến thái nhiều như vậy, ta bao hắn, có thể sống khá giả hơn là bị biến thái tra tấn hắn.”

“Thật sự, nói cách khác, chúng ta đi lên đã lâu như vậy, cho dù không có lên giường, ít nhất cũng phải bắt đầu cởi quần áo chứ.” Nguyệt Khê khi nói chuyện đã muốn ngồi dậy, đem chân trên giường kéo đứng lên, tùy tiện che khuất thân thể, lại nói: “Người cũng thấy đấy, lúc người vào cửa chúng ta chỉ đang ngồi nói chuyện phiếm mà thôi. Hơn nữa ta là người bị áp, hắn cũng vậy, chúng ta cùng một chỗ có thể làm cái gì.”

Cuối cùng một câu, Nguyệt Khê cố ý tăng thêm ngữ khí, Long Thiên Thích không nói gì, Nguyệt Khê nhìn ra tức giận của y đã dịu lại rất nhiều, liền tiến lên ôm y, nói: “Tại sao người lại đột nhiên xuất hiện ở trong này? Chẳng lẽ người..... vẫn cho người theo dõi ta?”

Long Thiên Thích lập tức trừng mắt nhìn hắn.

“Đừng nóng giận.” Nguyệt Khê ngọt ngào, lại nói: “Chúng ta thật sự cái gì đều không có phát sinh qua.”

“Người tốt nhất không nên có ý niệm muốn phản bội ta trong đầu.” Long Thiên Thích trầm giọng nói.

“Ta nào dám a!” Nguyệt Khê cọ cọ vào người y nói.

Đây là lời nói thật, hắn quả thật không dám phản bội y.

Long Thiên Thích lại nhìn về phía hắn, Nguyệt Khê hiện tại đã muốn toàn thân trần trụi, tùy tay kéo chăn che lại, nhưng cũng chẳng che chắn được bao nhiêu, ngược lại còn để lộ ra bộ phận kia như đang khiêu gợi làm hấp dẫn người khác.

“Đến, ta lấy quần áo cho người, mặc quần áo xong chúng ta trở về.” Long Thiên Thích đem Nguyệt Khê ôm lấy, quần áo đã bị y xé rách, Long Thiên Thích chỉ phải cẩn thận dùng chăn bọc hắn lại thật kỹ.

Nhưng Nguyệt Khê cũng tránh khai y, nói: “Người hỏi Mai Thuần Thần lấy quần áo cho ta là được rồi.” Bị người cứ như vậy ôm đi ra ngoài, cũng thật sự rất mất mặt.

“Cứ như vậy ôm đi xuống, chúng ta sẽ đi cửa sau.” Không được Long Thiên Thích tài cán vì người khác suy nghĩ đến loại tình hình này.

Nguyệt Khê nghĩ một chút liền nói: “Bằng không, chúng ta ngay tại nơi này qua đêm được không?”

Dù sao tiền đã thanh toán rồi, mà tiền đã vào tay Mai Thuần Thần thì làm sao thu trở về được chứ.

“Không được.” Long Thiên Thích kiên quyết phản đối, khi nói chuyện đã muốn đem Nguyệt Khê bế đứng lên.

Nguyệt Khê cũng có chủ ý, cánh tay trắng nõn vươn ra từ chăn bông cố ý mà làm như vô tình xẹt qua bộ ngực Long Thiên Thích.

Long Thiên Thích cúi đầu nhìn hân, ửng đỏ hai gò má, đôi con ngươi mê ly, gương mặt xinh đẹp làm cho người ta cảm thấy bất khả tư nghị, còn có da thịt trắng nõn kia cơ hồ làm cho người ta phun huyết, cho dù chỉ là lơ đãng nhưng cũng có thể khiến cho dục vọng sâu nhất trong y trỗi dậy.

Long Thiên Thích không khỏi ngừng một chút, Nguyệt Khê cười khê, lập tức ôm cổ Long Thiên Thích mà hôn, tay nhanh hơn cởi đi quần áo Long Thiên Thích. Chấn bởi vì động tác của Nguyệt Khê mà rơi trên mặt đất, thân thể xinh đẹp của Nguyệt Khê hiện ra dưới ánh sáng mờ ảo của ngọn đèn.

Long Thiên Thích cố gắng bảo trì bình tĩnh chính mình, nơi này cũng không phải là Long gia, hơn nữa y mang người theo cũng không nhiều, cho dù có phát dục hoá cũng muốn trở về.....

“Muốn ta giúp ngươi tắm rửa hay không?” Nguyệt Khê nhẹ nhàng mà cắn lỗ tai y, nhỏ giọng nói.

“Người vật nhỏ này!” Long Thiên Thích khi nói chuyện có chút nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng càng lúc càng bùng lên dục vọng trong người.

“Hôm nay là đêm giáng sinh, ta sẽ toàn tâm toàn ý phục vụ ngươi.....” Nguyệt Khê nhẹ nhàng nói.

Quần áo trên người Long Thiên Thích đã bị Nguyệt Khê cởi ra. Nguyệt Khê nhanh hơn bắt đầu giở trò, vuốt ve nơi mẫn cảm nhất của một nam nhân, nơi mà chỉ một lực đạo nhỏ cũng có thể làm cho nam nhân dâng lên tình dục nhanh hơn. Trong lúc nhân hạ Mai Thuần Thần đã từng cẩn thận dạy cho hân, hơn nữa còn tự mình ở trên người hân thí nghiệm qua, lấy định lực Nguyệt Khê thiếu chút nữa là sát sủng hoá. Rồi sau đó đến Nguyệt Khê diễn luyện, Mai Thuần Thần từng nói hân đã học được bảy thành công lực, nam nhân bình thường đều có thể bắt.

Long Thiên Thích bởi vì sự kiện hôm nay, trong đầu y đang có tính toán gì để hả giận hân không biết được, nhưng hân biết rõ một điều, chỉ cần đêm nay có thể làm cho Long Thiên Thích hài lòng, thì việc y truy cứu chuyện lần này có khả năng giảm đi rất nhiều.

Thật rõ ràng Long Thiên Thích cũng đã muốn tiến vào cơn dục ái, Nguyệt Khê thốt nhiên cảm thấy một trận kinh hoàng. Lại nói tiếp hân đây là lần đầu tiên thật sự đi câu dẫn người khác, lúc còn rất nhỏ mẹ hân đã nói qua với hân, thân thể con người là không đáng giá đồng tiền nhất, đồng thời cũng có giá trị nhất khi biết cách dùng, bởi vì dùng thân thể để mê hoặc người khác là có thể đạt tới mục tiêu mà mình mong muốn một cách nhanh nhất. Mười ba tuổi rời đi nơi này, về sau, chưa bao giờ có cơ hội dùng qua, thế nhưng không nghĩ rằng khi gặp gỡ loại nam nhân như Long Thiên Thích lại.....

“A.....” Đột nhiên đau đớn làm cho Nguyệt Khê không tự giác kinh hô một tiếng.

“Người thất thân!” Thanh âm trầm thấp mặc dù có nồng đậm tình dục, nhưng cũng có không ít hờn giận.

Nháy mắt tất cả quyền chủ động đã bị Long Thiên Thích đoạt lấy, nam nhân này bất cứ lúc nào cũng sẽ không để cho chính mình trở thành bị động một phương. Trên thân thể Nguyệt Khê các nơi mẫn cảm nhất sớm đã bị trêu chọc mà phát tiết, nói thật cùng Long Thiên Thích làm tình, ngoại trừ nơi kia đau đớn có chút khổ sở, kỹ thuật của y thật sự không tồi.

Nhưng mà hôm nay Long Thiên Thích tựa hồ có chút thô bạo, có lẽ là bị trêu chọc nên có chút không thể khống chế. Nắm chặt chân đơn, Nguyệt Khê không làm cho chính mình giống bình thường khóc kêu đi ra.

“Đau không?” Long Thiên Thích ghé vào lỗ tai hân nhẹ giọng hỏi, không có nghe thấy thanh âm của hân khóc nháo như mọi khi ít nhiều có chút ngoài ý muốn.

“Không có việc gì, hôm nay là đêm giáng sinh, ta muốn người vui vẻ một chút.” Nguyệt Khê thanh âm có chút run run. Mỗi lần chỉ cần hắt khốc, con người Long Thiên Thích sẽ hiện lên vài phần thương tiếc, mà tình dục cũng yếu bớt.

Long Thiên Thích thương tiếc hôn nhẹ hắt, cố gắng làm cho hắt khoái hoạt chút, nhưng tựa hồ thật sự có chút khó khăn.

Chưa bao giờ ở bên ngoài qua đêm, Long Thiên Thích đương nhiên sẽ không cứ như vậy mà ngủ, đến nửa đêm y đã muốn đứng dậy, dùng điện thoại dặn dò vài việc. Bởi vì Nguyệt Khê nói muốn tới nơi phong hoa tuyết nguyệt này, y tự nhiên sẽ phải người nhìn chăm chăm, lúc nghe được cấp dưới báo cáo tin tức, y là trong cơn giận dữ lao tới, rất nhiều chuyện đang xử lý căn bản không có hoàn thành.

Ngồi trở lại bên giường, liếc mắt nhìn một cái Nguyệt Khê đã ngủ thật sự trầm, cơ hồ mỗi lần đều là như vậy, có đôi khi thậm chí còn chưa chấm dứt cũng đã té xỉu. Tuy rằng mỗi lần y đều thập phần cẩn thận, nhưng vẫn thường xuyên nhìn thấy huyết, hơn nữa trên cơ bản buổi sáng ngày hôm sau cũng không có thể xuống giường.

Thân thể nhu nhược như thế, rất nhiều lần Long Thiên Thích đều cảm thấy không thể hoàn toàn thỏa mãn, nhưng tựa hồ chỉ cần nhìn đến gương mặt của hắt khi ngủ say, còn có trên người hắt giăng đầy hồng ngân ẩn kín, những dấu vết do chính mình để lại, sẽ có một loại cảm giác thư sướng nói không nên lời.

Ôm Nguyệt Khê tiến vào phòng tắm cẩn thận rửa sạch sẽ, chỉ thấy mặt sau lại là một mảnh sưng đỏ, tỉnh lại lúc sau không biết có thể lại nỉ non khốc lóc hay không. Tìm một cái chăn sạch sẽ cẩn thận đem Nguyệt Khê gói kỹ lưỡng, vô luận thế nào, y cũng sẽ không ở bên ngoài qua đêm.

Đẩy ra cửa phòng, trong đại sảnh, chỉ thấy Mai Thuần Thần đang đứng, thẳng nhìn về phía bên ngoài có nhiều điểm tinh quang. Lầu sáu độ cao đương nhiên không tính là cao, nhưng cũng không tính là thấp.

“Ngài phải đi rồi sao?” Mai Thuần Thần vẻ mặt xán lạn tươi cười.

Long Thiên Thích cũng trừng mắt nhìn hắt, có chút hờn giận nói: “Ta biết Nguyệt Khê cùng ông chủ Mai đây quan hệ khá tốt, hắt tới nơi này ta cũng không phản đối, nhưng tuyệt đối không cho phép hắt cùng nam nhân khác dây dưa.”

“Người có thể xem đây như là một lời cảnh cáo, lần sau lại có loại chuyện này phát sinh, ta không dám cam đoan nơi này của ông chủ Mai còn có thể yên ổn làm ăn.”

Nụ cười của Mai Thuần Thần trong nháy mắt tựa hồ trầm hạ, nhưng hắt lập tức nói: “Vâng, Long tiên sinh, ta có thể cam đoan với người tuyệt đối không có lần sau.”

Long Thiên Thích đối với câu trả lời này tựa hồ có chút vừa lòng, cẩn thận ôm Nguyệt Khê nhanh chóng đi xuống lầu.

Lúc Nguyệt Khê tỉnh lại đã hơn sáu giờ chiều, hơn nữa nơi hắt ngủ đã biến thành nhà riêng của Long Thiên Thích, cũng không ngạc nhiên lắm, lấy tính cách Long Thiên Thích quả thật sẽ làm ra loại chuyện này. Long Thiên Thích đã rời đi, sau khi hắt thu thập hảo liền nhanh chóng chạy tới “Thiên sứ chi đều”, KEN hắt là không có việc gì?

“Thật sự là không nghĩ tới người còn hạ được giường?” Mai Thuần Thần trêu ghẹo hắt.

Nguyệt Khê nhíu mày nhìn hắt nói: “Người sẽ không mặt dày mà đi rình coi như vậy chứ?”

“Còn phải rình coi sao? Tiếng kêu của người đêm qua cả lầu sáu đều nghe được.” Mai Thuần Thần vẻ mặt như muốn nói người mới là người không biết thẹn.

Mặt Nguyệt Khê không khỏi đỏ hồng. Các phòng ở lầu sáu cũng không có thiết bị cách âm, Thuần Thần cảm thấy điều này không cần thiết, ngược lại cái loại thanh âm này càng có thể kích thích khách nhân.

“Bất quá, nói thật, người cảm thấy Long Thiên Thích đối với người như thế nào?” Mai Thuần Thần ra vẻ lơ đãng hỏi.

“Cũng không tệ lắm, làm sao vậy?” Nguyệt Khê khó hiểu.

“Vậy thì chúc người hạnh phúc đi.” Mai Thuần Thần có thâm ý khác liếc hắt một cái nói.

Nguyệt Khê không hề để ý đến hắt, dù sao Mai Thuần Thần thần kinh cũng không phải ngày một ngày hai, lại hỏi: “KEN đâu?”

“KEN?” Mai Thuần Thần bật cười, nói: “Như thế nào, ngày hôm qua không làm được nên hôm nay còn nhớ?”

“Ta chỉ là muốn xem hắt mà thôi.”

“Có một vị tình nhân như vậy, người vẫn là thành thật một chút đi.” Mai Thuần Thần ngoài miệng nói như vậy, lại lập tức sai người đi kêu KEN đến, lúc này còn sớm, các người lang đều không có đi làm.

“Ngài tìm ta?” Một hồi KEN đi ra, khi nhìn thấy Nguyệt Khê ít nhiều có chút kinh ngạc.

“Nhìn xem người thế nào, ta thật sợ sau này y lại tìm người gây phiền toái.” Nguyệt Khê cười.

Hôm nay buổi sáng trước khi rời đi, Long Thiên Thích tựa hồ còn hôn lên trán hắt, còn có thể làm ra hành động thân mật như thế, cũng cho thấy Long Thiên Thích đối hắt khí giận đã muốn tiêu, nhưng đối với KEN, hắt không có nắm chắc lắm.

“Người thật sự cùng Long tiên..... Long Thiên Thích cùng một chỗ, hắt bao người?” KEN còn có điểm giật mình hỏi, tuy rằng ngày hôm qua hắt đã muốn mình bạch, nhưng vẫn là nhịn không được tìm đương sự xác định.

Nguyệt Khê nhíu mày một chút, nói: “Người quen Long Thiên Thích?”

KEN do dự một chút, vẫn là gật gật đầu, nói: “Hắt nếu thật sự bao người, người tốt nhất cẩn thận một chút.”

“Chúng ta..... Nhiều nhất xem như là đang kết giao, là quan hệ tình nhân, không tính là bao đương.” Nguyệt Khê nhịn không được sửa lại cho đúng.

Hai chữ kia nghe thấy có điểm không thoải mái, hơn nữa ngoại trừ việc hắt ngủ ở phòng Long Thiên Thích, còn không có dùng qua bao nhiêu tiền của y. Đương nhiên hai vạ kia là không tính.

“Kết giao thành tình nhân?” KEN đối với từ này tựa hồ thực kinh ngạc, sau đó gần như lầu bầu nói: “Có thể là hắt ưa thích người, bằng không ngày hôm qua sẽ không dễ dàng bỏ qua như vậy.” Hơn nữa trọng yếu hơn là y sẽ không tự mình tìm đến.

“Nhĩ hảo giống như thật hiểu biết hắt.” Nguyệt Khê nhịn không được nói.

Hắt không có lòng hiếu kỳ nhiều lắm, đối với thân phận của KEN càng chưa bao giờ đi hỏi thăm, nhưng lần này hắt chủ động nhắc tới đúng là cũng có chút tò mò.

KEN lại nói: “Vô luận thế nào, người thật sự phải chú ý một chút.”

“Người muốn ám chỉ về mặt nào?” Nguyệt Khê hỏi.

“Người kia tựa hồ rất để ý đến sự chân thành, “sạch sẽ” của tình nhân, trước kia một tình nhân của y hình như ở bên ngoài quan hệ mờ ám với người nào đó bị y bắt được, kết quả.....” KEN dừng lại một chút, rồi nói tiếp: “Hai người hậu quả đều thật thê thảm.”

“Thê thảm như thế nào?” Nguyệt Khê nhanh chóng hỏi.

“Bị đưa đến Mĩ Quốc phục vụ cho bọn GAY ngầm, tính đến năm nay đã được bốn năm.” KEN vẽ mặt bình tĩnh nói.

Nguyệt Khê thoáng sợ run một chút, lập tức cười nói: “Yên tâm, yên tâm, về điểm này, ta tuyệt đối sẽ không phản bội lời hứa.”

Cho dù không cùng với Long Thiên Thích, hắt cũng không tính toán tìm một tình nhân. Huống chi hiện tại còn dính phải một bá vương như vậy.

KEN nhìn hấn, tựa hồ cũng có chút yên tâm, lại nói: “Các phương diện khác cho dù có điểm khó chịu, cũng hy vọng người có thể nhẫn nại.”

“Người cái gọi là phương diện khác lại là ám chỉ cái gì?” Nguyệt Khê không khỏi truy vấn.

“Người kia cường thế vẫn thật nổi danh, hấn ít khi cho phép bất luận kẻ nào trái với ý của hấn, đặc biệt là tình nhân.” KEN nói.

Điểm ấy Nguyệt Khê cũng nhận thấy được, người nọ quả thật quá mức bá đạo. Nhưng cái gọi là tình nhân đồng tính, quan hệ cũng rất dễ dàng vỡ tan, tình nhân đồng tính có thể kiên trì một hai năm cũng không nhiều, huống chi đối tượng là Long Thiên Thích, cái loại này không biết đã thay đổi bao nhiêu tình nhân rồi, phỏng chừng rất nhanh y có thể tìm được một tân hoan khác. Mà lấy tính nhẫn nại của Nguyệt Khê, đương nhiên là không thành vấn đề. Nếu thật sự quan hệ cứ thế kéo dài lâu, chính y cũng sẽ chán thôi.

“Người đã nghe nói nhiều như vậy, vậy người có biết khi hấn chia tay một tình nhân nào đó, hấn sẽ làm gì hay không?” Nguyệt Khê nhin không được hỏi một câu.

KEN tựa hồ suy nghĩ một chút, mới nói: “Nếu người nọ không có gì sai lầm, trên cơ bản sẽ cấp cho một số tiền lớn, hơn nữa muốn yêu cầu món đồ đặc giá nào đó, hấn nhất định cũng sẽ đáp ứng.”

Nguyệt Khê nghe xong cũng thấy yên tâm, vô luận nói như thế nào, Long Thiên Thích tuy rằng bá đạo, nhưng ít ra còn không biến thái. Hấn nhớ rõ trước kia có một ngư lang của “Thiên sứ chi đều” được một phú thương bao nửa năm, kết quả người nọ không đến hai tháng liền bị vứt bỏ, rồi bị đem chuyển giao cho người khác.

Loại chuyện này ở trong này cũng không phải là một tình cảnh lạ lẫm gì, nhưng Nguyệt Khê cũng không muốn phát sinh ở trên người chính mình.

“Tóm lại, nhĩ hảo cẩn thận đề phòng một chút cũng không phải là thừa.”

## 8. Chương 8

Kể tiếp hai cái cuối tuần Nguyệt Khê dị thường bận rộn, Long Thiên Thích có vài lần gọi điện, nhưng hấn thật sự không nhin ra được chút thời gian nào nên đành từ chối khéo, hơn nữa cũng khó được vị đại ca kia không bá đạo ép buộc khi nghe hấn nói không thể đi, tựa hồ y cũng đang bị chuyện gì đó khó giải quyết cuốn lấy.

Cẩn thận ngẫm lại ngoại trừ một năm cuối cấp ba phải học như điên để thi tốt nghiệp ra, đại học đối với hấn mà nói giống như một chỗ để vui chơi, cho dù đã đến năm thứ tư chuẩn bị chuyển thực tập làm giáo viên, hay cố gắng cùng các học viên khác chăm chỉ đến trường, thế nhưng cũng thật sự nhàn nhã muốn chết.

Mà hiện tại..... Quên đi, tựa như Thuần Thần từng nói qua, rất nhiều chuyện có thể thay đổi, chỉ có chuyện huyết thống là không thể thay đổi. Hấn cùng Thương Phong Dật ở chung thời gian tuy rằng không đến một năm, nhưng không cách nào thay đổi bọn họ là thân huynh đệ, anh trai nhà mình đã rơi vào tình trạng khốn đốn như thế này, hấn còn có thể khoanh tay đứng nhìn sao.

Chính là chuyện của Thương gia cũng không phải dễ dàng mà chung vai gánh vác, tiến vào Thương thị xí nghiệp cho tới hôm nay bất quá chỉ một tuần mà thôi, hấn đã bị phái tới phụ trách CASE trọng yếu, này thật rõ ràng là La gia muốn làm khó hấn, muốn nhận được một hợp đồng lớn trong hàng trăm các đối thủ còn lại quả thật là một thử thách vô cùng khó khăn, những người khác không lấy được có lẽ không có sự tình gì, nhưng Nguyệt Khê nếu thất thủ phải lập tức rút khỏi Thương gia.

Thương gia tất nhiên sản nghiệp không nhỏ, nhưng có một đoạn thời gian trước Thương Phong Dật đầu tư ở khu nam kinh doanh khách sạn xảy ra không ít vấn đề, mãi cho đến hiện tại đã là nợ nần tứ vậy. Lúc này tập đoàn Lập Phong lại có một kế hoạch đầu thầu lớn, nếu trong CASE kế tiếp có thể thành công, Thương gia còn có cơ hội xoay chuyển tình thế.

Nhưng mà Lập Phong căn bản là không muốn mua, Thương gia nợ nần không nói, kinh tế cũng có không ít vấn đề, hơn nữa ai đều biết lão bản Thương gia có một hậu nhân như thế nào. Vả lại tập đoàn Lập Phong cũng có các công ty kiến trúc cấp dưới, sao lại lựa chọn lấy tiền của mình mà cho ngoại nhân hưởng.

Nguyệt Khê điện thoại không biết bao nhiêu lần, cuối cùng lúc Nguyệt Khê muốn bỏ cuộc thì ở đầu dây bên kia, nữ thư ký nói sẽ dành cho một ít thời gian, hơn nữa còn cho có năm phút đồng hồ.....

Năm phút liền năm phút vậy, hẳn vì năm phút đồng hồ này mà liệu mình chuẩn bị. Trước khi đi gặp mặt, Mai Thuần Thần cố ý giúp Nguyệt Khê chỉnh trang lại cách ăn mặc một phen. Dựa theo kinh nghiệm của Thuần Thần, muốn lấy được cảm tình của người khác trước hết dựa vào ăn mặc, bề ngoài quá mức xuề xòa ở trên thương trường là cực kỳ bất lợi, mà qua bàn tay Mai Thuần Thần trong phút chốc liền thay hình đổi dạng, hiệu quả thật sự không tồi, tuy rằng phần nhu nhược vẫn còn, nhưng vẫn toát lên một khí chất nho nhã nói không nên lời, hoàn toàn có thể nhìn ra là một trọc thế giai công tử.

Duy nhất một chút không được hoàn mỹ chính là tây trang hằn mặc trên người là của Thuần Thần. Nguyệt Khê cũng có vài bộ tây trang, nhưng dựa theo cách nói của Mai Thuần Thần thì cấp bậc không đủ. Mai Thuần Thần vóc người so với hẳn cao hơn một chút, Nguyệt Khê mặc vào mặc dù có hơi lớn, bất quá chỉnh thể mà nói đã rất hoàn mỹ rồi.

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái tổng công ty của Lập Phong, cao ngất trong mây. Nghe nói hậu trường Lập Phong tương đương kinh người, nhưng chỉ trong thời gian ngắn ngủn mười mấy năm mà phát triển nên thành tựu này cũng là quá mức kinh người rồi. Bước vào đại sảnh rộng lớn, làm cho người ta cảm giác không phải trống lẻ, ngược lại toát lên một loại uy nghiêm. Nguyệt Khê ở quầy tiếp khách nơi đại sảnh báo danh tính của mình, sau đó rất nhanh có một cô gái xinh đẹp hào phóng xuống nghênh tiếp hẳn.

“Mời ngài đi theo ta.” Thanh âm cung kính xuất ra từ miệng của nữ thư ký dẫn đường.

“Cám ơn.” Nguyệt Khê cười, cố gắng làm cho chính mình tươi cười xán lạn một ít.

Quả nhiên, nữ thư ký kia mặt đỏ lên.

Rất nhanh thang máy ngừng lại, Nguyệt Khê sửa sang lại một chút suy nghĩ, lập tức đi theo vào tầng ba mươi sáu. Có điểm ngoài dự kiến của Nguyệt Khê, nơi này thế nhưng có vẻ thập phần mộc mạc, cũng không có bài trí dư thừa, lại hàm chứa một cổ đại khí nói không nên lời.

“Tổng giám đốc ở văn phòng, mời ngài chờ một chút.” Nữ thư ký khi cùng Nguyệt Khê nói chuyện, đã giơ tay gõ cửa, nói: “Tổng giám đốc, đại diện của Thương gia đã đến.”

“Cho hẳn vào đi!” Bên trong truyền đến một thanh âm trầm thấp, nhưng nghe thấy thanh âm này làm cho Nguyệt Khê sửng sốt một chút.

Nữ thư ký cung kính mở cửa ra, sau khi thấy rõ người ở bên trong, trên mặt Nguyệt Khê thoáng hiện một tia bất nhẫn.

Nữ thư ký sau khi hành lễ rất nhanh đóng cửa lại đi ra ngoài. Nguyệt Khê lúc này mới cắn răng nói: “Tổng giám đốc tiên sinh, có thể phiền toái người ngừng đầu lên hay không?”

Nghe được thanh âm này, Long Thiên Thích nhanh chóng ngừng đầu, con ngươi hiện lên một tia kinh ngạc, nói: “Tại sao lại là người?”

Nguyệt Khê khoé miệng run rẩy, nói: “Người không biết sao?”

“Ta là hện đại diện của Thương gia, nhưng cũng không biết.....” Đang nói, Long Thiên Thích sắc mặt chợt thay đổi: “Quần áo đang mặc trên người không phải của người.”

“Ta hỏi mượn bằng hữu.” Nguyệt Khê sắc mặt thập phần khó coi, lại nói: “Ta không có mấy bộ quần áo giống như thế này, hôm nay lại là ngày trọng đại, cho nên chỉ có thể mượn dùng.”

Long Thiên Thích sắc mặt thoáng giãn ra, nhưng vẫn nói: “Cởi ra.”

“Ta không có quần áo khác mặc.” Nguyệt Khê có chút tức giận nói.

Long Thiên Thích nhìn hẩn một mắt, đứng dậy đi tới, cơ hồ là đem áo khoác Nguyệt Khê ngạnh xả xuống dưới, trực tiếp ném vào thùng rác. Sau đó chính mình cởi áo khoác ra, khoác lên trên người hẩn, ngay cả nút thắt đều cài lại hết. Nhưng áo khoác này đặt trên người Nguyệt Khê lại càng không vừa người, Long Thiên Thích một trăm tám mươi tám cm, Nguyệt Khê một trăm bảy mươi lăm cm, chênh lệch hơn mười cm không nói, hình thể lại kém không ít.

“Đó là đồ mượn, ta còn phải mang đi trả.” Nguyệt Khê nhịn không được nói.

“Ta sẽ bồi thường tiền cho hẩn.” Long Thiên Thích lẳng lẳng nói: “Người nếu đã mặc qua, như thế nào còn có thể trả lại. Hơn nữa người không có quần áo, vì cái gì không nói cho ta biết?”

Nguyệt Khê hoàn toàn không nói gì. Bất quá giận thì giận, chính mình cũng không muốn đứng nữa, đến bên cạnh sofa ngồi xuống, Long Thiên Thích cũng đi theo lại đó ngồi.

“Tại sao người không nói cho ta biết người là tổng giám đốc của Lập Phong?!” Nguyệt Khê có vài phần chỉ trích mở miệng.

Thật sự là buồn bực, trước khi đến đây đã nghĩ ra không ít phương án thuyết phục đối phương, kết quả..... Người ở bên trong lại là y. Nguyệt Khê cũng sẽ không khờ dại nghĩ đến người này sẽ nể mặt hẩn mà thoải mái đem dự án giao cho hẩn, ngược lại còn có một loại cảm giác nhức đầu.

“Người không phải đã nói không được hỏi đến chuyện của đối phương sao? Hơn nữa người cũng không nói cho ta biết người sẽ trở thành người đại diện của Thương gia.” Long Thiên Thích đậm cười nói.

“Ai!” Nguyệt Khê nhịn không được thở dài.

“Người cùng Thương gia có quan hệ gì?” Long Thiên Thích hỏi, lần đầu tiên gặp hẩn chính là ở yến hội sinh nhật của Thương Phong Dật.

“Ta là con riêng của lão gia đã mất của Thương gia, đương nhiên lão đại của Thương gia, Thương Phong Dật là anh trai ta.

“Úc.” Về mặt Long Thiên Thích có vài phần hiểu rõ.

“Vậy người có đem CASE này giao cho Thương gia không?” Nguyệt Khê có một chút chờ mong hỏi.

“.....”

“Thật sự không lo lắng một chút sao?” Nguyệt Khê không khỏi hỏi lại.

“Người nếu là cần tiền, chỉ cần báo một tiếng cho ta thì tốt rồi.” Long Thiên Thích nói: “Nhưng mà làm ăn là làm ăn, ta không muốn vì nguyên nhân hay sự tình riêng tư nào làm ảnh hưởng đến quyết sách của ta.”

Quả thế, nhưng Nguyệt Khê đáy lòng vẫn thoáng có điểm thất vọng. Một hồi nghĩ lại nói: “Nhưng ta thân là đại diện của Thương gia, đến đều đã đến, ít nhất cho ta một cơ hội trình bày lập trường chính mình đi.”

Long Thiên Thích nhìn hẩn, Nguyệt Khê bên này đã đem túi công văn mở ra, Long Thiên Thích tiếp nhận tư liệu tùy tay xem xét. Chính là Nguyệt Khê vừa muốn mở miệng, Long Thiên Thích lại bất ngờ nói: “Ta chính mình xem được rồi.”

Nguyệt Khê khẽ chặc lưỡi, thật rõ ràng Long Thiên Thích không muốn nghe hẩn nói, hẩn đã mất vài ngày để sửa sang lại số liệu, kết quả bị vị lão đại này ngay cả nghe hẩn nói một câu cũng không nguyện.

Sau đó rất nhanh Long Thiên Thích đã đọc xong tư liệu rồi nâng mặt lên, hỏi Nguyệt Khê: “Đây là chính người chuẩn bị?”

Nguyệt Khê gật gật đầu, ở Thương thị không một người nào chịu giúp hẩn, ngay cả nữ nhân viên châm trà cũng không nguyện cho hẩn một chén nước uống: “Làm sao vậy, có vấn đề gì sao?”

Long Thiên Thích liếc hẩn một cái, lại đem tư liệu khép lại, nói: “Lấy một cái người ngoài nghề mà nói, người đã muốn tương đương không tồi.”

Ngôn ngoại ý, trong mắt của người trong nghề, hẩn tuyệt đối là không hợp cách.

“Thật sự một chút khả năng đều không có?” Nguyệt Khê lại tranh thủ.

Long Thiên Thích trầm mặc một chút mới nói: “Thương nhân theo đuổi chính là ích lợi lớn nhất, ta không nghĩ lãng phí thời gian của người.”

Nguyệt Khê không khỏi nói: “Vậy người giải quyết ý kiến đại diện Thương gia liền rất kỳ quái đi.” Vị lão đại này hẳn không phải là loại người làm không công.

“Ta chỉ là có chút tôn trọng đối với người có nghị lực.” Long Thiên Thích thanh âm ngừng một chút, lại nói: “Thư ký của ta nói suốt một tuần hẳn tiếp điện thoại của cùng một người đến phát sợ.”

Nguyệt Khê có chút ngưng ngừng nở nụ cười, nói: “Một hồi ta đi giải thích cùng nàng.”

“Không cần, ta sẽ dùng tiền thưởng cấp nàng vào cuối tháng.” Long Thiên Thích lạnh nhạt cười, sau đó thật đột nhiên kéo lấy Nguyệt Khê ôm vào người.

“Nơi này là văn phòng, người không phải luôn phân biệt giữa công và tư sao?” Nguyệt Khê giãy giụa tìm cách thoát ra khỏi ma chướng của Long Thiên Thích.

Nhưng Long Thiên Thích đã rất nhanh ôm chặt hẳn, nói: “Ta nếu sớm biết hai cái cuối tuần người vội là vì việc này, như thế nào cũng sẽ không cho người làm. Đúng rồi, dọn đến chỗ ta ở đi.”

Nguyệt Khê cũng không giãy giụa nữa, mặc hắn ôm, nhưng còn chuyệch ở chung thì.....

Hắn thật sự không muốn cùng bất luận kẻ nào ở chung, hắn vẫn ở một phòng một thính mà lão nhân đã tặng hẳn, một người muốn làm như thế nào liền làm như thế ấy, vô cùng thoải mái.

“Người cần gì một lát ta sẽ phân phó người đi mua, người chỉ cần ở lại đây thì tốt rồi.” Long Thiên Thích nói thẳng.

Nguyệt Khê thập phần bất đắc dĩ nhìn về phía y, trước khi quyết định có thể cùng đương sự là hẳn thương lượng một chút hay không?

“Còn có, không cần đến Thương gia hỗ trợ.” Long Thiên Thích khẩu khí đột nhiên trở nên nghiêm khắc.

Điểm ấy Nguyệt Khê có chút không thể thỏa hiệp, nói: “Thương Phong Dật là anh trai ta, hẳn biến thành như vậy, người để cho ta ở bên cạnh giúp đỡ được không?”

“Nhưng người cũng không họ Thương, người cho dù vào Thương thị xí nghiệp cũng làm không được cái gì. Hơn nữa La gia ở Thương thị thế lực càng lúc càng lớn, ta không muốn nhìn thấy người ở Thương gia bị người khác khi dễ.”

Nguyệt Khê sắc mặt nhất thời dịu xuống, trong lòng nổi lên lo lắng như thế nào thật sự Long Thiên Thích có thể dự đoán được. Bất quá, hắn thật không có thể mặc kệ Thương Phong Dật.

“Đối với Thương gia, chỉ cần không phải quá phạm, ta sẽ tận khả năng chiếu khán.” Long Thiên Thích mở miệng nói: “Nếu nói Thương Phong Dật không phải là người có năng lực kinh doanh, người so với hắn cũng không hơn được bao nhiêu.”

“Nhưng mà.....”

“Không có nhưng nhị gì hết.” Long Thiên Thích lại kiên quyết nói, “Hơn nữa thương giới không phải là nơi dành cho người.”

“Ta đây nên làm cái gì?” Nguyệt Khê không khỏi hỏi.

“Ở bên cạnh ta.” Long Thiên Thích khẳng định, lại nói: “Người muốn cái gì, ta sẽ cho người, người cần gì phải vất vả như vậy.”

Vậy thì xem hẳn là nữ nhân, hay là súc vật a?! Trong lòng dâng lên lửa giận, nhưng Nguyệt Khê cố nén vào đáy lòng, không phát tác ra, chính là hỏi: “Nếu ta không nghe lời thì sẽ như thế nào?”

Nguyệt Khê chỉ cảm thấy cánh tay ôm hắn siết chặt hơn một chút, Long Thiên Thích thanh âm trầm xuống, nói: “Ta sẽ không đối với người bất lợi, chính là sẽ không dễ dàng buông tha cho Thương thị mà thôi.”

“Người.....”

“Ta nói được sẽ làm được.”

Buồn bực! Phi thường buồn bực! Vô cùng buồn bực!

Hắn lớn lên giống nữ nhân, cũng không tỏ vẻ hắn chính là nữ nhân, hơn nữa cho dù là nữ nhân bị người đối đãi như vậy cũng sẽ có phản ứng.

“Không cần uống nữa.” Mai Thuần Thần đoạt lấy chén rượu trong tay Nguyệt Khê.

“Ta còn không có say.” Nguyệt Khê thở dài nói.

“Nhưng thân thể của ngươi đã muốn chịu không nổi.” Mai Thuần Thần nói: “Thuốc của ngươi đâu?”

Khi nói chuyện, Mai Thuần Thần đã muốn bắt đầu ở trên người Nguyệt Khê cao thấp tìm kiếm, nhưng không có kết quả, chỉ phải kêu một phục vụ sinh đến, viết viết vài tên thuốc rồi bảo hắn đi mua. Dù sao thuốc mà Nguyệt Khê uống loanh quanh chỉ có mấy thứ mà thôi.

“Rốt cuộc làm sao vậy?” Mai Thuần Thần nhìn không được đặt câu hỏi, hôm nay là ngày Nguyệt Khê đi gặp tổng giám đốc của Lập Phong, vốn chỉ biết không có nhiều hy vọng thành công, cho nên dù thất bại cũng không nên mang về mặt này mới đúng.

“Ngươi có biết tổng giám đốc của Lập Phong là ai không?” Nguyệt Khê ngữ khí cực kỳ tức giận nói.

Mai Thuần Thần thoáng sửng sốt, đúng vậy, hắn như thế nào đã quên.....

“Chính là Long Thiên Thích.”

“Này cũng rất tốt nha, có thể dựa vào quan hệ.....”

“Đúng đúng, có thể dựa vào quan hệ, y sợ ta bị người bắt nạt, trực tiếp nói cho ta biết về sau không cần lại đi Thương gia hỗ trợ, bằng không khiến cho Thương thị tiêu tan.” Nguyệt Khê cướp nói.

“Ta cũng hiểu được ngươi không thích hợp đi Thương gia hỗ trợ.” Mai Thuần Thần nói tiếp: “Nhìn đến La gia những người đó ta đều muốn ới ra.”

“Vậy thì chiếu theo ý tứ của ngươi, ta nên để cho y xem ta như nữ nhân mà bao dưỡng?” Nguyệt Khê thanh âm không khỏi lớn hơn.

Mai Thuần Thần không nói gì, xác thực là hắn không muốn cùng người uống say so đo.

Lúc này phục vụ sinh đã mang theo gói thuốc vào. Mai Thuần Thần lập tức lấy một chén nước trong đến, tiếp nhận thuốc đưa cho Nguyệt Khê nói: “Uống nhanh lên.”

“Ngươi nói ta mỗi ngày uống cái này rốt cuộc có ích lợi gì?” Nguyệt Khê không có tiếp, ngược lại vẻ mặt càng thêm buồn bực.

“Ít nhất số lần ngươi té xỉu sẽ ít hơn, hơn nữa trên mặt ngươi bắt đầu có điểm huyết sắc.” Mai Thuần Thần nói.

Nguyệt Khê thân thể vốn sinh ra đã kém cỏi, lại mất cân đối thật nhiều năm, cho đến vài năm sau này mới chậm rãi dùng các loại thuốc bổ bổ trở về, bằng không hiện tại làm sao có thể sống bình an mà chạy loạn xung quanh!

“Uống nhanh lên.” Mai Thuần Thần đem thuốc đưa cho hắn.

Nguyệt Khê thập phần bất đắc dĩ nhưng cũng chỉ phải cầm lấy, hắn biết nếu không uống, Mai Thuần Thần thế nào cũng sẽ dùng sức mạnh mà ép hắn uống. Vì cái gì hắn lại quen biết những người này, một người lại một người ai cũng cường thế? Biến thành hắn hiện tại không sao phản kháng được, chỉ có thể thuận theo.

Buồng chén rượu, Nguyệt Khê thấy KEN đang ở bên kia, lập tức ngoắc hắn lại đây.

“Tình nhân trước kia của Long Thiên Thích, bởi vì sao mới làm cho hắn chán ghét?” Nguyệt Khê vội vàng hỏi.

“Ngươi.....” KEN có chút kinh ngạc nhìn Nguyệt Khê.

“Người không phải biết rất nhiều chuyện của y sao? Nhanh lên nói cho ta biết.” Nguyệt Khê càng hỏi càng gấp.

“Người thật sự khẩn cấp muốn y vứt bỏ người sao?” KEN nhìn nhìn vẻ mặt Nguyệt Khê không khỏi hỏi.

Long Thiên Thích đối với tình nhân từ trước đến nay hào phóng, hơn nữa không có bất lương ham mê gì, hẳn là coi như không tồi, hơn nữa lại nói về thể lực của y, rất nhiều người đều vui vẻ mà nguyện lên giường cùng y.

Nguyệt Khê thật khẳng định gật đầu, nói: “Nếu lại bị y bức thêm nữa, ta sợ sẽ vào bệnh viện tâm thần mất.”

KEN có chút đồng tình nhìn hẳn, lại khuyên nhủ: “Y thể lực rất lớn, rất nhiều người khác dù muốn cũng không dám nghĩ tới, y muốn có mọi thứ là dễ như trở bàn tay, hơn nữa chỉ cần là tiền, người có thể tùy tiện sử dụng. Chỉ cần không phải liên lụy đến..... chuyện tình, y đều có thể giúp người giải quyết.”

“Nhĩ hảo giống như hy vọng ta và hẳn cùng nhau?” Nguyệt Khê có chút kinh ngạc.

KEN lắc đầu nói: “Ta chỉ là cảm thấy được y sẽ không chán ghét người trước, người nếu biểu hiện ra một bộ dáng nóng lòng bị y vứt bỏ, chỉ sợ phiền toái sẽ không nhỏ. Cho dù người diễn đạt như thế nào, với miễn tuệ sâu sắc của người kia cũng tuyệt đối sẽ nhận ra.”

Có như vậy một tia nổi giận, nhưng sau một hồi Nguyệt Khê nói: “Nhưng ta thật sự không muốn gắn liền cuộc sống với y, thật hít thở không thông. Hơn nữa giống như chính mình căn bản không còn là một nam nhân, mà là y tiêu tiền dưỡng nữ nhân hoặc sủng vật linh tinh nào đó.”

KEN có điểm đồng tình liếc hẳn một cái, ở trước mặt Long Thiên Thích không chỉ nói cảm giác không còn là một nam nhân, mà còn có cảm giác muốn được là chính mình đều cực kỳ không dễ dàng. Người của Long gia trời sinh đều là một bộ dạng thiên hoàng lão tử, giống như người khác đều thấp hơn họ một bậc.

“Vậy không phải người thích y thì tốt lắm rồi sao?”

“Cái gì?” Nguyệt Khê cả kinh, nhanh chóng trả lời “Ta mới không cần.”

“Người không hiểu ý ta rồi.” KEN lại mở miệng, nói: “Mọi người trong Long gia đều là đồ dễ tiện, lúc người không thương y, y cho dù có chết cũng muốn kéo theo người, nhưng một khi y cảm thấy người yêu thương y, không thể ly khai y được nữa, y sẽ một cước đem người đá bay ra.”

Nguyệt Khê không khỏi nháy mắt mấy cái, cái người mà KEN gọi là người của Long gia chính là ai a.....

KEN lại phảng phất không chú ý tới vẻ kỳ quái của Nguyệt Khê, tiếp theo nói: “Ta nghĩ, có lẽ chính vì người biểu hiện ra cái cảm giác như gần như xa làm cho Long Thiên Thích cảm thấy hứng thú. Người có nói qua người thích y hay không?”

Nguyệt Khê lắc đầu.

“Người có thể hướng y thổ lộ, nói với y, người thật thương y, thương y yêu y đến điên lên.”

“Nhưng mà vạn nhất.....”

“Luyến ái phân ra nhiều giai đoạn, ngay từ đầu xa lạ, đến quen thuộc, tiếp đến là tương thân tương ái, lúc sau liền có cảm giác chán ghét. Nếu người bỏ qua cách tiến từng bước mà trực tiếp quá độ đến tương thân tương ái, kia ghênh đón người sẽ là giai đoạn sinh ra chán ghét; còn nếu người cứ giống bây giờ mà như gần như xa, cứ như món mồi ngon lớn vồn trước mặt mà không sao ăn được, mười phần càng làm cho y thấy mới mẻ.” KEN ngừng một chút, lại nói: “Đây chỉ là một đề nghị của ta mà thôi, người có thể thử xem sao. Đúng rồi, lúc y làm chính sự ghét nhất bị người khác quấy rầy, người có thể hướng cái loại phương pháp ngu ngốc này mà học tập một chút, phỏng chừng y rất nhanh sẽ không kiên nhẫn.”

“Ta phát hiện người thật sự là một chuyên gia xoay chuyển tình thế.” Nguyệt Khê nhin không được nói một câu.

Một bộ dáng lý luận, hẳn mới mười sáu tuổi mà thôi, thật sự là trưởng thành sớm. Bất quá, KEN cùng Long Thiên Thích rốt cuộc là có quan hệ gì?

## 9. Chương 9

Tân niên qua đi Nguyệt Khê liền nhận được điện thoại của chủ nhiệm điện tới, chuyện lưu giáo đã bị bác bỏ, bị người của La gia phá rối như thế, muốn làm cũng không phải là chuyện dễ dàng, quên đi, (thở dài) sau này tìm một nghề khác làm thôi. Lão nhân lưu lại tiền đủ cho hắn dùng vài năm, nhưng không đủ cho cả đời. Dù sao học Đại học vẫn bốn năm, việc viết bản thảo vẫn phải có, hơn nữa viết bản thảo không có quy định thời gian hành chính cụ thể, coi như là một chức nghiệp thích hợp với hắn.

Hắn đã dọn đến ở chung với Long Thiên Thích, nhưng bọn hắn ở cùng nhau một ngày nhiều nhất tám giờ, hắn còn có mười sáu giờ tự do chi phối, thời gian cũng coi như cho phép.

Trong khoảng thời gian này, Thương Phong Dật đã gọi cho hắn rất nhiều lần, nhưng hắn thật đúng là không có can đảm trái lệnh Long Thiên Thích. Nhớ tới chuyện này, Nguyệt Khê lại là một trận buồn bực, cẩn thận tính tính, thời gian hắn cùng Long Thiên Thích kết giao thật sự không ngắn, vì cái gì người này hứng thú vẫn không thấy giảm?

Hơn nữa ngoại trừ cái tính bá đạo làm cho người ta không thể chịu đựng được ra, Long Thiên Thích đối hắn càng ngày càng dễ bụng, quần áo hắn mặc, Long Thiên Thích cho người làm cả một cửa hàng, hắn thích ăn món nào, trên bàn ăn đều có thể nhìn đến; trên đường phố, đối với một loại đồ vật nào đó, hắn chỉ cần liếc mắt nhìn lâu một chút, sẽ bị đóng gói đưa về nhà, lúc ở trên giường hay là khi ở bên ngoài, không để cho hắn có cơ hội cự tuyệt, cơ bản đều phải theo ý của y.

Có đôi khi Nguyệt Khê cảm thấy nếu bình chọn top mười tình nhân tốt nhất, Long Thiên Thích chắc chắn có thể nằm trong số đó. Nói thật được người như vậy thích cảm giác thật sự không tồi, nhưng y quá đối bá đạo.

Chẳng lẽ thật nên nghe theo lời đề nghị của KEN sao?

Nguyệt Khê đang ngồi trên giường nhìn nội dung yêu cầu của bản thảo, di động đột nhiên đổ chuông, là biên tập gọi tới.

“Uy, ta là Nguyệt Khê.” Nguyệt Khê vừa vào làm chưa được bao lâu, vô luận đối ai đều rất khách khí.

“Ngại quá, giờ này còn gọi điện thoại cho người.” Tiếng của biên tập bên kia đầu dây nghe có vẻ thập phần cao hứng.

“Có phải bản thảo ta vừa mới gửi hôm qua cần sửa lại không?” Nguyệt Khê chính mình nói.

“Đúng vậy!”

“Người.....” Biên tập bên kia vừa muốn nói cái gì đó, Nguyệt Khê chú ý thấy cửa phòng chính mình đã bị đẩy ra, ngăn người, Long Thiên Thích đã trở lại sao? Hắn nhanh chóng đổi biên tập nói: “Ta hiện tại có chút việc gấp, một hồi ta lên mạng, chúng ta từ từ tán gẫu.”

Nguyệt Khê bên này vừa muốn cắt đứt, Long Thiên Thích nhanh hơn, đã giăng lấy điện thoại trong tay hắn.

“Nguyệt Khê.....” Biên tập bên kia kêu.

“Tìm hắn có chuyện gì không?” Long Thiên Thích hỏi.

Nguyệt Khê có điểm bất đắc dĩ nhìn hắn.

“Người là?” Biên tập bên kia sưng sốt một chút, trong lúc nhất thời không có phản ứng.

“Y là tình nhân của ta, chúng ta đang sống chung.” Trả lời chính là Nguyệt Khê, tuy rằng điện thoại không ở trong tay hắn, nhưng thanh âm hắn nói đủ lớn, bên kia cũng có thể nghe được.

Long Thiên Thích không phải muốn hắn nói như vậy sao?

Quả nhiên Long Thiên Thích đối với lời này tựa hồ có chút vừa lòng, lúc này mới đem điện thoại đưa cho Nguyệt Khê, Nguyệt Khê tiếp nhận, nói: “Được rồi, đã tắt máy.”

“Mất hứng khi ta lấy điện thoại của người sao?” Long Thiên Thích cười hỏi.

Nguyệt Khê nhin xuống cơn tức trong lòng, nói: “Lấy hay là đoạt, không có gì đáng để tức giận cả.”

Long Thiên Thích cười hân hân hai má hấn, xem hấn đang mặc một thân áo ngủ tạo hình con chuột, nói: “Quần áo thật đáng yêu.”

“Phải không?” Nguyệt Khê có chút kinh ngạc nhìn nhìn chính mình. Cái này chỉ là ngoài ý muốn khi mua, căn bản là hấn không có ý định ngay từ đầu, nhưng hấn nhìn thấy tiện nghi liền mua một thân, trên cơ bản có thể xem như áo dài để mặc, rộng thùng thình cơ hồ có thể đem hấn che mất.

Chuyển nhà ngày đó Long Thiên Thích là đi cùng hấn, chỉ nhìn lướt qua, lập tức mang theo hấn chạy lấy người. Long Thiên Thích bảo hấn cái gì cũng không cần dọn đi, toàn bộ mua mới, sau đó nửa ngày không đến, sở nhu vật phẩm Long Thiên Thích đã cho người chuẩn bị đầy đủ hết, ngoài trừ vật dụng cơ bản hàng ngày ra, quần áo linh tinh y cũng toàn bộ mua mới, nhìn thấy mà Nguyệt Khê buồn bực không thôi.

Hấn không phải là sủng vật cho người khác dưỡng, lại càng không là nữ nhân, hấn không cần dựa vào nam nhân.

“Bất quá, vì cái gì ta đưa tiền cho người, người chưa bao giờ dùng qua?” Long Thiên Thích đột nhiên hỏi.

Cho dù y đối với quần áo thật sự không hiểu lắm, nhưng cũng có thể nhìn ra trên người Nguyệt Khê đều là những món siêu cấp giá rẻ.

“Đây chỉ là thói quen của kẻ nghèo hàn, hơn nữa tục ngữ nói từ kiem nhập xa dịch, từ xa nhân kiem nan (ai hảo tâm giúp ta giải thik rõ ràng giùm nha, ta đuổi).” Nguyệt Khê thần nhiên trả lời.

“Nguyên lai người là sợ ta về sau không có tiền dưỡng người a.” Long Thiên Thích không khỏi bật cười, một phen đem Nguyệt Khê kéo qua, hai người song song ngồi ở trên giường. Long Thiên Thích đem hấn ôm chặt nói: “Ngày đó vĩnh viễn cũng sẽ không tới, thật không nghĩ tới có người lo lắng ta về sau bị phá sản. Người cứ yên tâm, vô luận là khi nào, cho dù có phát sinh sự tình gì, ta tuyệt đối vẫn dưỡng được người.”

Nguyệt Khê thấp đầu, không nói được một lời. Cùng Long Thiên Thích cãi cọ là chuyện cực kỳ nhàm chán hơn nữa tuyệt đối không có kết quả tốt, hấn không nghĩ lãng phí vô mồm.

“Làm sao vậy?” Long Thiên Thích tựa hồ chú ý tới phản ứng dị thường của hấn.

“Không có gì.” Nguyệt Khê thần nhiên nói, nghĩ muốn tránh khai, Long Thiên Thích ôm càng chặt hơn. Nguyệt Khê nói: “Ta muốn đi nấu cơm.”

“Chờ một lát hấn đi.” Long Thiên Thích nói xong, gần như cưỡng chế xoay mặt Nguyệt Khê đối diện với chính mình, nói: “Nói cho ta biết vì cái gì không vui?”

Bị người quản thúc như vậy hấn có thể thoải mái nổi sao? Mấy tháng qua, có dùng tiền y hay không, đi nơi nào, cùng người nào nói điện thoại, mặc quần áo gì..... Không có chuyện nào mà y không biết.

Hiện tại ngay cả một chút cảm xúc dao động của hấn cũng phải giải thích nguyên nhân, thật muốn trực tiếp điên lên cho rồi để quên đi.

“Rốt cuộc làm sao vậy?” Long Thiên Thích lại mở miệng, đối với việc không có lập tức nghe được đáp án làm cho y có điểm không hài lòng.

Nguyệt Khê hít sâu một hơi, lại đột nhiên vươn hai tay ôm lấy đầu Long Thiên Thích, đem đầu chính mình đặt ở bờ vai của y, như vậy hấn sẽ không phải đối mặt với y, lúc này mới nói: “Vừa rồi biên tập gọi tới, nói bản thảo phải sửa.”

“Chỉ là việc nhỏ.” Long Thiên Thích cười, nói: “Viết mấy thứ kia thật sự có chút hao tổn tinh thần, về sau ta dưỡng người, người không cần phải đi làm công cho người khác.”

Nguyệt Khê cúi đầu cười khỏ, y thật cho là đang dưỡng sủng vật a. Một loại cảm giác vô lực trỗi lên trong lòng Nguyệt Khê, không thể không thừa nhận cùng Long Thiên Thích nói chuyện, hoàn toàn không chút hợp ý.

Nguyệt Khê trong lòng thầm thở dài không thôi, nhưng chung quy chưa nói gì, chỉ buông ra Long Thiên Thích, nói: “Được rồi, ta đi nấu cơm trước.”

“Không cần, ta đã kêu cơm rồi, một lát sẽ đưa tới.” Long Thiên Thích sủng nịch cười, lại nói: “Ta đã vài ngày không gặp người, hiện tại rất muốn ăn người.”

Rất nhanh Nguyệt Khê bị áp lên giường, tay Long Thiên Thích đã muốn tham nhập vào trong quần áo hắn, Nguyệt Khê có chút vô lực nhắm mắt lại, tùy ý y cần, nhưng thật đột nhiên Long Thiên Thích buông hắn ra, Nguyệt Khê không khỏi mở mắt, đôi con ngươi màu đen của Long Thiên Thích có chút không hài lòng nhìn về phía hắn.

Nguyệt Khê đứng dậy, nhìn Long Thiên Thích, choàng tay ôm lấy y nói: “Ta thật sự đói bụng, bằng không sau khi chúng ta ăn xong, ta giúp người tắm rửa.”

“Hảo.”

\*\*\*\*\*

“KEN, lầu sáu phòng 125, có người bao đêm.”

“Đã biết, ta lên ngay.” KEN có chút hữu khí vô lực nói, ngày hôm qua tiếp nhận một khách nhân thật sự biến thái đến lợi hại, đến trưa ngày hôm sau hắn mới có thể miễn cưỡng xuống giường.

Thật dài hít một hơi, sửa sang lại quần áo một chút, vô luận là chức nghiệp gì, dáng vẻ bên ngoài đều rất trọng yếu, đây vẫn là quan niệm xưa nay của hắn.

“Ta là KEN, có thể vào không?” Cố gắng làm cho thanh âm chính mình có vẻ ngọt ngào, mấy tháng qua, đối với việc này hắn đã rút ra một chút kinh nghiệm, chỉ cần không phải là khách biến thái, hắn sẽ không để chính mình bị thương.

Bên trong không ai đáp lời.

KEN trực tiếp đẩy cửa đi vào, sau khi nhìn thấy người ngồi trên sô pha làm cho hắn không khỏi sửng sốt một chút, nhưng vẫn thực quy củ mỉm cười tiếp đón: “Long tiên sinh.”

Long Thiên Thích nhìn hắn, nói như ra lệnh: “Ngồi đi.”

“Cám ơn Long tiên sinh.” KEN một bộ thông dong đến ngồi bên cạnh sô pha, lại không nói nữa, hắn đang chờ đợi Long Thiên Thích mở miệng.

“Tại sao lại đến loại địa phương này?” Long Thiên Thích lãnh đạm hỏi, nhưng trong đó đã có vài phần chỉ trích.

“Bởi vì phải trả nợ.” KEN vẻ mặt bình tĩnh trả lời: “Nói vậy ngài đã biết, nhà cửa đã muốn xong rồi, nhưng sau đó đem tất cả gia sản bán đi vẫn còn thiếu rất nhiều.”

“Ta muốn nghe chính là sự thật.” Long Thiên Thích có chút tức giận.

“Đây là sự thật.” KEN lạnh nhạt trả lời.

“Mười ba tuổi đã là thạc sĩ thiên tài tốt nghiệp học viện Cấp Phật Thương, có cần phải bán sống bán chết như vậy để trả nợ sao?” Thanh âm Long Thiên Thích trầm thấp.

“Là chủ nợ yêu cầu, ta cũng không có biện pháp.” KEN vẫn mang vẻ mặt bình tĩnh, chính là cặp mắt lục sắc kia nháy mắt tinh đại, thoáng hiện một tia hận ý không thể che giấu.

“Cái gì?” Long Thiên Thích có điểm kinh ngạc.

KEN chậm rãi mở miệng, đôi mắt màu xanh mang theo một tia ngạo mạn: “Ta Nguyên Tú Nhân, con của Nguyên gia, từ nhỏ chịu chính là tình anh giáo dục, học chính là lễ nghĩa liêm sỉ, nếu không phải bị buộc đến cực hạn, làm sao có thể đến loại địa phương này làm loại chuyện này.”

Long Thiên Thích chau mày, có điểm tin tưởng lời KEN nói là thật tình thật ý.

KEN ngẩng đầu nhìn y, hít sâu một hơi, tựa hồ cố gắng làm cho chính mình bình tĩnh trở lại, lại nói: “Là Long Tuấn Khanh đưa ta đến loại địa phương này, hẳn tự mình đưa tới.”

Long Thiên Thích nhất thời nói không ra lời.

KEN bật cười thành tiếng, chậm rãi nói: “Xem ra ngay cả ngài cũng chưa nghĩ đến, lời này chắc sẽ làm cho ngài mất hứng, hẳn so với ngài tàn nhẫn hơn nhiều lắm. Tin tưởng ngài cũng đã thu được tin tức. Lần này phạm là người cùng Long gia đối nghịch, tất cả đều chết sạch. Một người sống cũng không lưu. Nhất là đối với Nguyên gia, ta tận mắt nhìn thấy Long Tuấn Khanh hạ lệnh nổ súng. Kỳ thật, ta cũng tính như may mắn, ít nhất ta vẫn còn sống.”

“Nguyên gia cũng không có cho người cái gì, người là ở Long gia lớn lên.” Long Thiên Thích chậm rãi mở miệng.

“Đây là đương nhiên, dưỡng dục chi ân của Long tiên sinh, ta sẽ nhớ kỹ.” KEN thần nhiên nói: “Kỳ thật lúc ở Long gia, có một đoạn thời gian rất dài ta đều thập phần oán hận chính mình tại sao lại mang họ Nguyên. Bất quá, hiện tại lại cảm thấy họ Nguyên kỳ thật cũng không tồi.”

Long Thiên Thích có chút vô lực nhắm mắt lại, một hồi lâu mới nói: “Nếu Tuấn Khanh đã đem sự tình xử lý xong, ta cũng nên trở về, người liền đi cùng với ta. Vô luận trước kia đã xảy ra chuyện gì, các người cùng nhau lớn lên nên chắc luôn có tình cảm gắn bó, cho dù Tuấn Khanh thật sự đem người đưa đến nơi này, ta nghĩ hiện tại hẳn cũng đã bắt đầu hối hận.”

“Hắn sẽ không hối hận.” KEN lắc đầu, thập phần đậm mặc cười cười, nhìn về phía Long Thiên Thích, đột nhiên nói: “Ngài hẳn là đang rất thích Nguyệt Khê?”

Ngày đó hẳn đã nhìn ra. Hẳn từ nhỏ ở bên cạnh Long Thiên Thích lớn lên, Long Thiên Thích là loại người mà cho dù thái sơn băng vu mặt cũng không đổi sắc, một chút thật nhỏ tình tự dao động, đều không tồn tại ở trên người y. Nhưng ngày đó hẳn lại nghiêm trọng thất thố, hơn nữa hẳn cẩn thận hỏi qua Mai Thuần Thần về chuyện y cùng Nguyệt Khê quen nhau, liền càng thêm xác định.

Nhưng mà thích tới trình độ nào thật đúng là khó mà nói cho rõ, nhưng chắc chắn mấy lời ngôn tình tiểu thuyết hay lãng mạn tình ý là tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở trên người Long Thiên Thích. Tuy nhiên chỉ cần không ảnh hưởng đến ích lợi của Long gia, Long Thiên Thích sẽ hảo hảo đợi Nguyệt Khê.

Long Thiên Thích liếc hẳn một cái, lại hỏi: “Tại sao lại hỏi đến vấn đề này?”

“Nếu ngày nào đó Nguyệt Khê phản bội ngài, ngài sẽ làm như thế nào?” KEN lại hỏi.

“.....”

Nhìn thấy Long Thiên Thích không có trả lời, KEN nở nụ cười, lại càng giống như sắp khóc: “Ta đây hỏi ngài, ngài có thể làm cho bốn nam nhân cường bạo hẳn hay không, rồi lại chính mình ngồi đó mà thưởng thức toàn bộ những gì đang diễn ra, còn quay lại làm lưu niệm?”

“Người nói cái gì?” Long Thiên Thích thanh âm không tự chủ mà lớn lên.

KEN vẫn là một bộ thần nhiên, lạnh lùng nói: “Hắn chính là đối với ta như vậy, sau đó liền đem ta đưa đến loại địa phương này. Ngài nếu không tin, có thể trở về tra hỏi, người bình thường có lẽ không biết, nhưng hẳn và mấy tâm phúc cùng nhau ngồi xem chính là một trong những nhân chứng.”

Long Thiên Thích giật mình, Tuấn Khanh điên rồi sao?

“Cho nên, không phải ta không muốn cùng ngài trở về, mà là ta căn bản không có biện pháp trở về.” KEN lạnh nhạt nói.

Long Thiên Thích khẽ thở dài, trầm mặc đứng lên. Một hồi lâu, đột nhiên lấy điện thoại ra, chỉ bằng một động tác, rất nhanh một hắc y nam tử ngoài ba mươi tuổi đẩy cửa tiến vào.

Sắc mặt KEN nhanh chóng thay đổi, đứng dậy có vài phần cầu xin nói: “Bằng thể lực của Long gia, cho dù ta có cố gắng như thế nào, cũng không thể mơ tưởng đến một ngày làm cho Long gia suy sụp, điểm ấy Long tiên sinh có thể yên tâm, ta sẽ không đối Long gia tạo thành uy hiếp gì đâu.”

Ở bên cạnh Long Thiên Thích vài năm, KEN rất rõ thủ đoạn của y, đối với người có thể trở thành địch nhân, y sẽ lập tức tiêu diệt từ trong trứng nước.

Long Thiên Thích lại không nhìn hấn, đối với Hắc y nhân hạ mệnh lệnh: “Mang Tú Nhân trở về nhà, nói đây là ý của ta, không cho phép Tuấn Khanh phản đối. Còn có, trước khi lên phi cơ chuẩn bị cho hấn một phòng..... 1847.”

Sắc mặt KEN nháy mắt trắng bệch, nếu nói vừa rồi chỉ là sợ hãi, hiện tại chính là tuyệt đối sợ hãi, thân thể không tự giác run rẩy, gào thét: “Long tiên sinh, người không thể làm như vậy.”

“Ta phải làm như vậy.” Long Thiên Thích chậm rãi mở miệng: “Có lẽ người hiện tại cảm thấy ta thật có lỗi với người, nhưng về sau người sẽ hiểu được. Đây là phương pháp duy nhất cho các người nhanh chóng giải thoát. Loại thuốc kia cũng không đem người biến thành bộ dạng như thế nào, chỉ là làm cho trí lực của người bị thoái hóa mà thôi, hơn nữa đã muốn nghiên cứu ra giải được.”

“Không, Long tiên sinh, cầu ngài.....” KEN kích động kêu lên.

Long Thiên Thích chỉ lẳng lẳng nhìn hấn, cái loại tình cảm mãnh liệt của tuổi thiếu niên sẽ có thể huỷ diệt rất nhiều thứ, đồng thời cũng có thể huỷ luôn chính mình.

Long Tuấn Khanh, đứa con duy nhất của y, không nghĩ tới đường tình lại dị thường gian nan như vậy.

Y nhìn thấy hai người kia lớn lên, nhìn thấy bọn họ tương thân tương ái, nhìn thấy Tuấn Khanh như thế nào bảo bối Tú Nhân..... Nhưng y không có nhìn thấy Tuấn Khanh điên cuồng.

“Người tự mình đưa hấn trở về, trên đường tuyệt không thể xảy ra một điểm sai lầm nào.” Long Thiên Thích lại hạ mệnh lệnh.

“Vâng.”

Khi Long Thiên Thích về đến nhà thì trời đã khuya, sự tình tuy rằng đã muốn xử lý xong, nhưng có một chút gì đó cảm thấy vô lực đột nhiên trở lên trong y. Lúc y mười lăm, mười sáu tuổi đã biết là bản thân yêu thích nam nhân, cho nên mười tám tuổi năm ấy không chút do dự chấp nhận sự an bài đối tượng kết hôn trong gia tộc, hơn nữa còn không có đính hôn mà trực tiếp kết hôn luôn. Y rõ ràng biết, y làm người thừa kế của Long gia, yêu ai cũng sẽ không có người phản đối, nhưng y vẫn phải vì Long gia mà lưu lại người thừa kế mới được.

Mà Tuấn Khanh, y vẫn nghĩ đến đứa con cao ngạo kia.....

Những năm qua y có lẽ đã quá nghiêm khắc, nhưng tuyệt đối sẽ không là một người cha tốt, hơn nữa người trên danh nghĩa là thê tử của y cũng đã sớm mất, chẳng lẽ lúc này lại muốn làm cho đứa con kia ngay cả như thế nào là tình yêu chân chính cũng không biết sao? Thế nhưng lại làm ra loại chuyện này. Vì Nguyên Tú Nhân, lần này y lại phải ra mặt thôi.

“Ai a?” Thanh âm miễn cưỡng vang lên, đèn ngủ nơi đầu giường rất nhanh liền được bật sáng.

Nguyệt Khê đánh cái ngáp ngẩng đầu, hấn ngủ luôn luôn đều là không sâu, hơn nữa khi bị quấy rầy lúc sau sẽ rất khó đi vào giấc ngủ. Cứ tưởng rằng Long Thiên Thích không trở lại, hấn cũng liền đi ngủ sớm, không nghĩ tới vị lão đại này lại nửa đêm vào cửa.

“Kinh động đến người sao?” Long Thiên Thích nhẹ giọng nói, rồi ở bên giường ngồi xuống.

“Người mới về?” Nguyệt Khê cười đến vài phần bất đắc dĩ, có điểm ghét nhìn đến y, lại nói: “Đi tắm rửa.”

“Hảo.” Long Thiên Thích hôn nhẹ hai má hấn, lập tức đứng dậy đi vào phòng tắm.

Chờ Long Thiên Thích tắm xong đi ra, chỉ thấy Nguyệt Khê giống như chú chó nhỏ ghé vào đầu giường, hai mắt lim dim, nhưng tựa hồ không thể lại đi vào giấc ngủ, có vẻ thập phần bồn chồn.

“Về sau, người nếu lại nửa đêm trở về, người có thể trực tiếp đến một phòng khác mà ngủ hay không?” Nguyệt Khê nhin không được oán giận.

Bốn phòng, cam đoan sẽ có nơi cho y ngủ.

“Quấy rầy người?” Long Thiên Thích cười, kéo chăn tiến vào nằm chung.

Nguyệt Khê chặc lưỡi, có điểm giận dỗi nói: “Có một chút.”

Không biết còn có thể ngủ lại hay không, tuy rằng ngày mai không ai buộc hẳn thức dậy sớm, nhưng nếu ban ngày ngủ nhiều, hẳn sẽ đau đầu.

Trở mình, nằm thẳng, Nguyệt Khê lại đột nhiên cảm thấy có điều không đúng. Loại tình huống này tựa hồ là lần đầu tiên xuất hiện, hai người là cùng sống chung thì không nói, nhưng ngủ chung..... Tựa hồ chưa có lần nào.

Số lần làm tình rất nhiều, tuy rằng nói chung sau mỗi lần làm xong hẳn sẽ ngủ say ( gần như là hôn mê thì đúng hơn), nhưng bên cạnh có người hay không hẳn vẫn có thể cảm giác được. Cho tới bây giờ Long Thiên Thích đều là sau khi rửa sạch, sẽ lẳng lặng ở bên cạnh hẳn một lúc, nhưng cuối cùng vẫn là đi tới một căn phòng khác.

Mà có đôi khi y tựa hồ cả đêm không về, nhưng trong các phòng khác đều có dấu hiệu có người động qua. Nguyệt Khê ngay từ đầu còn cảm thấy là do chính mình đa tâm, nhưng hiện tại ngẫm lại, rất có thể là Long Thiên Thích đi đến phòng khác, hẳn ngủ nên không biết, mà lúc Long Thiên Thích đi lại quá sớm, hẳn còn không có rời giường, cho nên nghĩ lầm y không trở về. Hiện tại xem ra chỉ sợ y là mỗi ngày đều về nhà.

“Đang nghĩ cái gì?” Long Thiên Thích nhìn thấy trên mặt Nguyệt Khê biểu tình biến hoá, không khỏi hỏi.

“Suy nghĩ tại sao hôm nay người lại đến phòng ta ngủ.” Nguyệt Khê có vài phần cổ quái nói, hẳn không nhận thấy hơi thở tình dục ở trên người Long Thiên Thích, hơn nữa nếu là có ý này, Long Thiên Thích nhất định sẽ ôm hẳn đi tắm rửa, vô luận là hẳn đã tắm qua rồi. Trước khi làm phải tắm rửa, đây là thiết luật của Long Thiên Thích.

“Tại sao lại là phòng của người, phải nói là phòng của chúng ta mới đúng.” Long Thiên Thích sửa đúng hẳn.

Nguyệt Khê kỳ quái liếc y một cái, không nghĩ sửa lại lời y, kỳ thật nơi này phải nói là phòng làm tình của chúng ta mới đúng, Long đại gia không có ở trong này qua đêm bao giờ.

“Làm sao vậy, sắc mặt vẫn là lạ?” Long Thiên Thích hỏi.

“Người kỳ quái hẳn là người mới phải.” Nguyệt Khê nhin không được nói, “Người không phải không cùng người khác ngủ chung sao?”

Long Thiên Thích hơi sững sốt một chút, cho tới nay y không có thói quen cùng người khác ngủ chung, bởi vì khi ý thức không tỉnh táo, phản ứng của con người sẽ chậm rất nhiều, mà khi đó nếu người bên cạnh động thủ, tuyệt đối hơn sáu mươi phần trăm là mất mạng. Cho nên vô luận là dạng tình nhân gì, cho dù làm tình lửa nóng như thế nào, y tuyệt đối cũng sẽ không cùng người đó ngủ chung, đây là cơ bản trong cơ bản.

Mà hôm nay, y tựa hồ vô ý thức tiêu sái đến đây.....

Nguyệt Khê thấy sắc mặt Long Thiên Thích thay đổi, không hề kiên trì nói: “Quên đi, dù sao giường cũng lớn, người không cần lại quấy rầy ta là được rồi.”

Chính là Nguyệt Khê mới vừa nhích sang bên một chút, Long Thiên Thích lại đột nhiên từ phía sau ôm hẳn.

“Ta thật sự rất muốn ngủ.” Nguyệt Khê cảm thấy chính mình sắp khóc tới nơi rồi.

Đầu của hẳn đã đau đến muốn vỡ ra, nhưng một chút buồn ngủ đều không có, nếu lại bị y gây sức ép nữa..... Rõ ràng là muốn làm cho hẳn chết sớm mà.

“Ta ôm người ngủ.” Long Thiên Thích cắn lỗ tai Nguyệt Khê nhỏ giọng nói, thanh âm trầm thấp có vài phần cảm tính.

“Ta không phải gối ôm.”

“Ngoan, cứ như vậy để cho ta ôm.” Long Thiên Thích hống hần.

“Ta.....” Nguyệt Khê thở dài, hần cũng không phải con chó nhỏ, cho dù là chó nhỏ bị người ôm như vậy có thể ngủ được sao?

“Nhanh lên ngủ đi.” Long Thiên Thích tiếp tục hống hần.

Cái loại thanh âm này có cảm giác giống như Long Thiên Thích đang xướng khúc hát ru cho hần nghe, nhưng chỉ tưởng tượng đến thôi Nguyệt Khê đều nhin không được đánh cái lạnh run.

“Hôm nay phát sinh chuyện gì sao?” Nguyệt Khê nhin xuống thở dài, bắt đầu đặt câu hỏi.

Có lẽ biết phát sinh chuyện gì, có thể biết rõ nguyên nhân y đột nhiên nổi điên.

“.....”

Nguyệt Khê đợi gần mười phút đều không có nghe được trả lời. Cũng đúng, loại nam nhân cường thế như Long Thiên Thích, vô luận phát sinh chuyện gì cũng sẽ đem hết thảy mà giấu ở trong lòng, đem việc nói ra, với y chẳng khác nào là hành vi của kẻ yếu.

Bất quá Nguyệt Khê cũng có chút muốn biết, hần có phải trời sinh tò mò như thế đâu, hay là cố ý bồi dưỡng? Nếu cố ý bồi dưỡng, nên bồi dưỡng tính cảnh giới không phải hay hơn sao?

“Ta có một đứa con!” Ngay lúc Nguyệt Khê tính toán đi vào giấc ngủ, Long Thiên Thích đột nhiên mở miệng.

Chính là những lời này làm cho Nguyệt Khê sợ tới mức không dám thở mạnh.

“Đứa con!” Nguyệt Khê có chút kinh ngạc thét chói tai.

“Năm nay mười bảy tuổi.” Long Thiên Thích bổ sung.

“Oa! Người kết hôn thật sớm.” Nguyệt Khê lần này là trực tiếp kêu lên, đồng thời cũng đã xoay người lại, Long Thiên Thích lập tức dang tay ôm hần ôm vào lòng. Đầu Nguyệt Khê ghé vào trước ngực Long Thiên Thích, giấu không được tò mò nhìn về phía Long Thiên Thích.

“Bởi vì sau khi kết hôn sẽ có người thừa kế, nếu ta đồng ý cùng người nào đó lên giường thì sẽ không có người ở bên tai ta lải nhải nữa.” Long Thiên Thích thần nhiên nói, đôi con ngươi màu đen cũng không có dĩ vãng khí phách, ngược lại như là đang nhớ lại cái gì đó.

“Người nói chính là ba của ngươi.” Nguyệt Khê đột nhiên cảm thấy đầu không đau nữa, có lẽ là do chuyện của Long Thiên Thích đã hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của hần.

Long Thiên Thích thần nhiên “Ân” một tiếng, rồi im lặng.

Nguyệt Khê cũng không có hỏi, chỉ lẳng lặng nhìn, vẻ mặt Long Thiên Thích dường như đang đi vào cõi thần tiên hư vô, hần là đang hồi tưởng lại chuyện cũ. Long Thiên Thích hôm nay có thể nói với hần chuyện có con trai đã muốn là kỳ tích, hần đương nhiên sẽ không ngốc lại hỏi thêm gì nữa.

“Cha ta là người thập phần nghiêm khắc.” Một hồi lâu, Long Thiên Thích lại nói tiếp.

“Dường như rất giống với ngươi, đúng không?” Nguyệt Khê lại hỏi, sau đó thật khẳng định nói: “Ta dám cam đoan con của ngươi cũng từng rất thê thảm.”

“.....”

Nhắc tới hai chữ đứa con, Long Thiên Thích lại trầm mặc, trong đôi mắt hiện lên một tia mỗi mọt.

Nguyệt Khê lại đột nhiên có điểm hiểu được, nói: “Không phải là đứa con của ngươi xảy ra chuyện gì đó chứ?”

Long Thiên Thích nghe xong đột nhiên trừng mắt nhìn hần, Nguyệt Khê nháy mắt mấy cái, nghĩ thầm, chẳng lẽ chính mình nói bậy rồi sao.

“Người có phản bội ta không?” Đột nhiên Long Thiên Thích mở miệng hỏi.

Nguyệt Khê vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn về phía y, hần vẫn nghĩ đến nam nhân này luôn tự tin cho rằng tuyệt đối không có người dám phản bội y, không nghĩ tới lại hỏi loại vấn đề này. Thật sự tác phong cường thế cùng y không quá tương tự đâu.

“Trả lời ta!” Long Thiên Thích đối với sự trầm mặc của Nguyệt Khê tựa hồ thập phần bất mãn, tay đang ôm Nguyệt Khê đột nhiên siết mạnh.

“Sao có thể phản bội người được, người hỏi loại vấn đề này thật sự rất kỳ quái.” Nguyệt Khê vẻ mặt cổ quái nhìn y nói.

“Ta muốn nghe câu trả lời của người là khẳng định hoặc là phủ định.” Long Thiên Thích vẫn đang nhú chặt đôi mày.

Nguyệt Khê nở nụ cười, vươn tay sờ vào đôi mày Long Thiên Thích, tựa hồ muốn đem chúng kéo giãn ra: “Ta sẽ không phản bội, tuyệt đối sẽ không.”

Đôi con ngươi màu đen của Long Thiên Thích tựa hồ hiện lên một tia lo lắng, bắt lấy tay Nguyệt Khê, hôn nhẹ.

“Ta đây nếu thật sự phản bội người, người sẽ thế nào?” Nguyệt Khê không biết sống chết đột nhiên hỏi câu này.

Long Thiên Thích nháy mắt trầm mặc, Nguyệt Khê lập tức bởi khuôn mặt tươi cười nói: “Ta chỉ là nói giỡn mà thôi.”

“Về sau không được vui đùa như thế này.” Long Thiên Thích thanh âm trầm trầm.

“Đã biết, ta cam đoan về sau sẽ không.” Nguyệt Khê cười, cố gắng hồng y.

Long Thiên Thích tựa hồ có vài phần yên tâm, lại đột nhiên nói: “Nhĩ hảo giống như không còn một nhọc a.”

Nguyệt Khê nháy mắt mấy cái, có điểm không quá hiểu những lời y nói là có ý gì.

Cho đến khi miệng Long Thiên Thích hướng về phía cổ hần cắn nhẹ, hần mới đột nhiên phản ứng.

“Từ bỏ.....” Thanh âm có chút cầu xin.

“Ai bảo người không ngoan.” Long Thiên Thích lại cắn lỗ tai Nguyệt Khê nói.

“.....”

Nguyệt Khê thập phần kháng cự đẩy ra, nhưng làm sao cự tuyệt được Long Thiên Thích, áo ngủ trên thân hai người rất nhanh bị cởi hết ra. Long Thiên Thích khiêu khích vuốt ve bộ vị mẫn cảm trên thân thể Nguyệt Khê, nhìn thấy người kia vì thế mà vận vẹo rên rỉ, rất đổi động lòng người, trong lòng cũng không tự giác run lên một chút.

Da thịt như vậy, một người như vậy, bảo bối yêu thương như vậy, người khác lơ đãng lỡ huých trúng một chút, nhiều xem liếc mắt một cái, y liền cảm thấy thập phần không thoải mái. Mà Tuấn Khanh rốt cuộc là đem chính mình bức tới trình độ gì rồi, mới có thể đối Nguyên Tú Nhân làm ra cái loại sự tình này? Cho dù trái tim có bị xé rách, cũng không nên làm như thế.

## 10. Chương 10

Đầu hảo trọng!

Nguyệt Khê nằm ở trên giường, cố gắng muốn nâng lên mí mắt, nhưng mí mắt tựa hồ trở nên nặng ngàn cân, toàn thân cao thấp lửa nóng như muốn đem hấn đốt cháy, ngay cả một chút khí lực cuối cùng cũng không có.

Mặt trời bên ngoài đã lên cao, ban ngày cho dù có chút không thoải mái, hấn cũng sẽ giãy giụa đứng lên. Buổi tối nào Long Thiên Thích cũng quần quít lấy hấn nháo không ngừng, nhưng tối hôm qua càng quá phận, cho dù khóc lóc cầu khẩn y đến cỡ nào cũng không tác dụng, bị y tra tấn đến hừng đông. Tám giờ Long Thiên Thích rời đi, hấn không bao lâu cũng liền tỉnh, thế nhưng đầu lại đau một cách lợi hại, còn tưởng rằng chỉ là giấc ngủ không đủ, không nghĩ tới cũng phát sốt.

Phát sốt cũng không tính cái gì đại sự, đây là đối với người bình thường mà nói, nhưng Nguyệt Khê từng có một lần phát sốt thiếu chút nữa phải mất mạng, cho nên bản năng sinh tồn làm cho Nguyệt Khê sợ hãi khi phát sốt. Hiện tại phải tìm người tới chiếu cố hấn mới được, Long Thiên Thích vạn nhất có việc không trở lại, phỏng chừng khi quay về chính là lo nhặt xác cho hấn mà thôi.

“Uy.....” Nguyệt Khê thấp giọng rên rỉ.

“Làm sao vậy?” Tiếng của Long Thiên Thích từ bên kia truyền tới.

“A?” Nguyệt Khê thoáng sửng sốt một chút, hấn nghĩ đến hấn bấm chính là dây số của Mai Thuần Thần, không nghĩ tới biến thành Long Thiên Thích tiếp điện thoại.

“Có chuyện gì sao?” Long Thiên Thích lại hỏi, y hiện tại đang họp.

“Ta có chút phát sốt, có thể..... tìm một bác sĩ đến hay không?” Nguyệt Khê dùng khí lực cuối cùng nói, tuy rằng không biết Long Thiên Thích hiện tại có lo lắng mà ngay lập tức mời bác sĩ đến hay không, nhưng có thể khẳng định, nếu không có người đến, hấn có lẽ thật sự sẽ rất nguy hiểm.

“Thật nghiêm trọng lắm không?”

“.....”

“Hiện tại đã không có gì đáng ngại, chỉ cần tĩnh lại là tốt rồi.” Thanh âm xa lạ rơi vào đôi tai Nguyệt Khê, đầu vẫn rất đau, nhưng thân thể tựa hồ đã cảm thấy thoải mái không ít.

“Àn.”

“Bất quá, vị thiếu gia này thể chất quá yếu, cho dù hết bệnh rồi cũng phải hảo hảo điều dưỡng một đoạn thời gian, không nên.....” Lời nói tiếp theo tựa hồ không dễ dàng thốt ra, người nói chuyện không khỏi ngừng một chút, đang nghĩ nên như thế nào biểu đạt.

“Ta đã biết, người trước đi ra ngoài đi.”

“Được.”

Phòng rất nhanh lại tĩnh lặng, một cỗ áp lực dâng lên làm cho không khí dường như cũng càng ngày càng nặng. Nguyệt Khê thật miễn cưỡng mở mắt ra, ngồi ở bên giường chính là Long Thiên Thích, sắc mặt âm trầm giống như có vài phần muốn ăn thịt người.

Nhưng không đợi Nguyệt Khê tiếp tục nhắm mắt lại, làm bộ như chính mình vẫn còn trong trạng thái mê man, bên kia đôi con ngươi màu đen của Long Thiên Thích đã chú ý tới hấn đã tỉnh.

“Còn cảm thấy khó chịu không?” Long Thiên Thích lo lắng hỏi. Khi y không nghe thấy tiếng đáp lại phía bên kia điện thoại, một cảm giác bất an làm cho ngay cả máu đều đông lạnh, may mắn không có việc gì, may mắn không có việc gì.....

Nguyệt Khê lắc đầu, vừa muốn mở miệng lại nhận thấy căn phòng này có gì đó không đúng, một chút cũng không giống như đang ở bệnh viện. Lại nhìn cách bày trí hiện tại trong phòng, đồ vật này nọ tuy rằng rất ít, nhưng khẳng định đó là cực phẩm trong cực phẩm, hơn nữa cách bố trí cùng các gian phòng khác trong nhà có một chút giống nhau.

Nơi này dường như là phòng của Long Thiên Thích, một căn phòng ở nơi nào khác.

“Thật xin lỗi.”

“A?” Đột nhiên thanh âm truyền đến, Nguyệt Khê trong lúc nhất thời không biết phản ứng ra sao. Lời vừa rồi thật là do Long Thiên Thích nói ra sao? Mới vừa rồi nhìn miệng y tựa hồ hé ra rồi hợp lại, hơn nữa trong phòng hình như cũng không có những người khác.

“Ta không biết thân thể ngươi lại kém đến loại trình độ này.” Long Thiên Thích tiếp tục nói, trên mặt hiện lên một tia áy náy.

Nguyệt Khê vẫn là kinh ngạc nhìn hẩn, Long Thiên Thích lại nói: “Đói bụng không? Ta vẫn cho người hâm nóng thức ăn, khi nào ăn đều là nhiệt.”

“Ta muốn hỏi một chút, đây là đâu?” Nguyệt Khê rút cuộc mới phản ứng lại.

“Đây là nhà ở bên này của ta.” Long Thiên Thích trả lời.

Vốn không nghĩ dẫn hẩn tới nơi này, sự nhiều lắm, người cũng quá nhiều, nhưng nơi này sẽ có đủ người chiếu cố hẩn.

Nguyệt Khê không khỏi nháy mắt mấy cái. Nhà bên này? Thì phải nói là y ở nơi khác còn có nhà, cứ tính như vậy, y rút cuộc có bao nhiêu cái nhà a.

“Lão gia, bác sĩ Hoàng đến đây.” Thanh âm thông báo từ ngoài cửa truyền đến.

Bất quá hai tiếng “lão gia” này lại làm cho Nguyệt Khê thiếu chút nữa cười ra tiếng. Lão gia? Đây là cách xưng hô của người giúp việc nơi này.

“Mời vào.”

Rất nhanh cửa phòng lại bị đẩy ra, sau đó Nguyệt Khê lại bị dọa tới rồi, không phải bởi vì kinh ngạc mà là sợ hãi. Đi đầu là một phụ nữ bốn mươi mấy tuổi, tuy rằng không còn ở lứa tuổi thanh xuân, nhưng nhiều ít còn có thể nhìn đến một chút bóng dáng xinh đẹp năm nào, nhưng mà vị kia đi theo đằng sau nàng có chút dọa người, ngũ quan trên mặt cơ hồ thấy không rõ lắm, duy nhất có thể nhìn thấy chính là khuôn mặt nhăn nheo ấy. Sáu mươi? Bảy mươi? Có lẽ đã muốn tám mươi tuổi rồi. Tuy rằng chính mình cũng sẽ đến lúc lão, nhưng mà lão thành như vậy, Nguyệt Khê sẽ lựa chọn không ra khỏi cửa nửa bước, mất công dọa đến người khác sẽ không tốt.

“Vị này là bác sĩ Hoàng, nguyên lai là bác sĩ riêng của cha ta, ta cố ý mời đến chiếu cố thân thể của ngươi.” Long Thiên Thích giới thiệu.

Nguyệt Khê thoáng sợ run một chút, lúc này bác sĩ Hoàng nhìn Nguyệt Khê liếc mắt một cái, nói: “Tình trạng đại khái của ngươi vừa rồi ta đã nghe bác sĩ Lý nói qua, ngươi vừa mới tỉnh lại, trước nghỉ ngơi một chút, ta lát nữa sẽ đến cẩn thận kiểm tra cho ngươi.”

“Phiền toái ngươi.” Long Thiên Thích nói.

“Không có gì.” Bác sĩ Hoàng gật gật đầu, lập tức đẩy cửa đi ra ngoài.

“Ngươi.....” Nguyệt Khê không biết nên nói như thế nào, thân thể hẩn quả thật cần bác sĩ, nhưng lại tìm bác sĩ riêng của cha y đến, cái này có điểm.....

“Cha ta cho rằng Tây y trị phần ngọn, trung y trị tận gốc, cho nên bác sĩ bên cạnh hẩn luôn luôn có hai vị. Vị bác sĩ Lý chuyên về Tây y đã qua đời ba năm trước đây, chỉ còn vị bác sĩ Hoàng này, đối với điều trị thân thể luôn luôn thập phần trong nghề.” Long Thiên Thích tiếp tục nói.

“Vậy cha ngươi.....” Nguyệt Khê nhịn không được hỏi.

“Hẩn đã qua đời.” Long Thiên Thích thản nhiên nói một câu.

Nguyệt Khê sửng sốt một chút.

“Ngươi còn cảm thấy không thoải mái không?” Long Thiên Thích lại lo lắng hỏi.

Nguyệt Khê lắc đầu, xác thực phải nói là hẩn cảm thấy làm sao cũng rất không thoải mái, thân thể nặng nề giống như mang chì, ngay cả một ngón tay cũng nâng không nổi.

“Vậy người vẫn ngủ tiếp một chút đi, bác sĩ nói người hiện tại cần nghỉ ngơi nhiều.” Long Thiên Thích giúp Nguyệt Khê cẩn thận đắp lại chăn.

Nguyệt Khê cũng lắc đầu, nói: “Ta không sao, nhưng không buồn ngủ lắm, người có thể phụ ta một chút hay không?”

“Hảo.” Long Thiên Thích vừa đáp vừa đem hần nâng dậy, cầm đại đệm đặt sau lưng cho Nguyệt Khê dựa vào.

“Ta ngủ bao lâu rồi?” Nguyệt Khê nhin không được hỏi, hần rõ ràng biết chính mình rất cần ngủ, hiện tại ý nghĩ thanh tỉnh như vậy, tuyệt đối không phải ngủ năm, sáu giờ có thể giải quyết được.

“Ba mươi sáu giờ.” Long Thiên Thích lên tiếng.

Lại sang ngày mới, Nguyệt Khê đáy lòng thầm than.

“Vì cái gì không nói cho ta biết thân thể của người đã kém thành như vậy.” Thanh âm Long Thiên Thích có điểm chỉ trích truyền đến, giống như Nguyệt Khê bị thành như vậy đều là lỗi chính mình.

“Đêm qua ta không phải nói từ bỏ rồi sao?!” Nguyệt Khê có điểm cười khổ nói. Thế nhưng đang trên giường mà nói lời này, chỉ sợ không có người nam nhân nào có thể nghe lọt lỗ tai.

Xuống giường đi đường là chuyện của một tuần sau, thật ra chỉ sau ngày thứ năm Nguyệt Khê cảm giác chính mình có thể tự đi được, nhưng ngẫm lại hiện tại đãi ngộ thật sự rất tốt, hơn nữa đương sự tựa hồ cũng vui vẻ, cho nên hần cũng không lên tiếng phản đối.

Một tuần chiếu cố hần đương nhiên là Long Thiên Thích, hơn nữa không phải chiếu cố một cách bình thường, có thể nói hai mươi bốn giờ tùy truyền tùy đến. Muốn ăn cái gì, làm cái gì, lập tức đều có thể được thỏa mãn, cần đi đâu, Long Thiên Thích sẽ ôm hần thay đi bộ.

Duy nhất một chút không tốt, là thời gian cùng nói chuyện với nhau thiếu rất nhiều. Long Thiên Thích cũng không phải người nói nhiều, Nguyệt Khê tuy rằng nói không ít, kia cũng là bởi vì có người hợp ý, nhưng đối với vị tình nhân kết giao vài tháng này, hần thật đúng là tìm không ra được đề tài nào. Long Thiên Thích rất thích hạ mệnh lệnh, Nguyệt Khê phỏng chừng y căn bản là không biết nói chuyện phiếm.

Cho nên hai người cùng một chỗ, Long Thiên Thích cũng chỉ xem báo hoặc là sách linh tinh, có đôi khi xử lý văn kiện của công ty, mà Nguyệt Khê còn lại là cố gắng ở trên mạng tìm đề tài tiểu thuyết, hoặc là liền ghé vào bên cạnh Long Thiên Thích cùng y xem sách. Mỗi ngày uống thuốc, Long Thiên Thích theo đúng thời gian quy định bằng cách hẹn giờ bằng đồng hồ báo thức, thế nào cũng phải nhìn thấy hần uống xong mới được, không phải Nguyệt Khê đối với việc uống thuốc có bài xích, mà là thuốc thật sự nhiều lắm, tính số lượng của cả ngày mà gom cùng một chỗ phỏng chừng gần một chén chứ chẳng chơi, nhiều như vậy.....

Một tuần này Nguyệt Khê đối với căn nhà này của Long Thiên Thích cũng có một chút hiểu biết, đầu tiên một chữ: lớn. Cùng Thương gia tổ trạch so sánh là tương xứng, hơn nữa cách bày trí trong nhà lại chỉ có hơn chứ không kém.

Hần hiện tại trụ ở phòng ngủ của Long Thiên Thích, thật rõ ràng là cùng thư phòng hợp thành một chỗ, nhưng trong phòng ngoại trừ mấy giá sách ra thì những đồ vật khác thật đúng là không nhiều lắm. Đơn giản mà hào phóng tựa hồ càng không thích hợp với thân phận Long Thiên Thích.

Mà đối với thân phận Long Thiên Thích, Nguyệt Khê lại thập phần nhận thức rõ ràng hơn. Nhưng không phải là do Long Thiên Thích chính mình nói, mà là ở góc trên bàn học phòng ngủ có khắc tộc huy, các chi tiết lớn nhỏ được điêu khắc công phu, làm hiển hiện ra ở mặt trên là bàn long ngủ say cực kỳ tinh xảo.

Nguyệt Khê tuy rằng hiểu biết và kinh nghiệm không bằng Mai Thuần Thần, nhưng mà tộc huy này vẫn là nhận ra. Huống chi với tin tức của Mai Thuần Thần, hần từ trước đến nay đều có tùy thời mà vận dụng, cho dù trong tình huống Mai Thuần Thần không biết đều không có vấn đề.

Mà nhìn đến bàn long kia, Nguyệt Khê nghĩ tới ngay cả thở dài đều khó khăn. Bất quá tự giấu chính mình một chút, hần cũng thật sự rất có mị lực, có thể hấp dẫn một đại nhân vật như vậy.

Long gia thế lực rồi cuộc có bao nhiêu đại, Nguyệt Khê cũng không có khái niệm cụ thể, nhưng rõ ràng biết một tập đoàn Lập Phong đối với Long gia mà nói căn bản không là gì cả. Long gia khởi nghiệp ở Mĩ Quốc, từ lúc công nhân người Hoa bắt đầu sang đây định cư, người của Long gia đã ở Mĩ Quốc sống yên, lấy hắc đạo lập nghiệp, nhưng sau lại phát triển ở thương giới cùng chính giới cũng cực kỳ kinh người.

Sau đó lại về nước phát triển, lấy tài chính hùng hậu làm hậu thuẫn, rất nhanh sản nghiệp trải rộng các nơi. Cùng Bạch gia ở Đài Loan và Quý thị ở Hongkong nổi danh, nhưng nếu thật sự so về tài sản, phỏng chừng hai nhà này cũng không là đối thủ của Long gia.

“Người chính là tổng tài của Lập Phong sao?” Nguyệt Khê rồi cuộc nhin không được lên tiếng hỏi.

“Nghĩ như thế nào lại hỏi về cái này?” Long Thiên Thích buông tờ báo xuống, có vài phần kỳ quái nhìn hấn.

“Cảm thấy có một chút hiếu kỳ thôi.” Nguyệt Khê thành thật nói ra tâm tình của mình.

“Ta là người như thế nào rất trọng yếu sao?”

Nguyệt Khê thấy y không trực tiếp trả lời, cũng không truy vấn, chính là lắc đầu nói: “Ta chỉ là lo lắng người thân phận nhiều quá, cừu gia chắc chắn cũng sẽ nhiều, vạn nhất người nào chạy đến chém ta, liền phiền toái.”

Long Thiên Thích không khỏi bật cười, nói: “Vậy người vì cái gì không nghĩ nếu ta là người có giá trị cao, người cũng có thể lợi dụng vào mối quan hệ này mà làm rất nhiều chuyện.”

Nguyệt Khê hơi nhếch miệng, lười phản bác lại lời y, lời này nói như vậy đương nhiên không tội, nhưng điều kiện tiên quyết Long Thiên Thích phải thật sự là một người rộng rãi đã, chỉ là một công trình mà thôi, y cũng không chịu giao cho Thương gia, còn muốn trông cậy vào y ở các sự tình khác, không bằng trông cậy vào chính mình còn tốt hơn.

“Ba ngày trước Thương gia đến ngân hàng của Lập Phong muốn kí một hợp đồng vay nợ, ta đáp ứng rồi.” Long Thiên Thích đột nhiên nói.

“Phải không!” Nguyệt Khê có điểm hưng trí thiếu thiếu đáp lời.

Hấn thật chán ghét loại khẩu khí thi ân này của Long Thiên Thích, cho dù Long Thiên Thích dùng loại phương pháp này là đối hấn thi ân.

“Làm sao vậy?” Long Thiên Thích nhíu mày, còn tưởng rằng hấn sẽ cao hứng.

“Không có gì, ta có điểm mệt, đi ngủ một hồi.” Khi nói chuyện Nguyệt Khê đã muốn đứng dậy, lại nói: “Đúng rồi, ta muốn đến chỗ Thuấn Thần ăn cơm chiều, nếu không cẩn thận ngủ quên, phiền toái người bảo ta.”

“Không cần đi.” Long Thiên Thích nhíu mày nói.

Nguyệt Khê quay đầu lại nhìn hấn, có vẻ thập phần vô lực, một hồi lâu mới dùng khẩu khí thương lượng nói: “Ta thời gian rất lâu không gặp hấn, hơn nữa hấn biết ta thân thể không tốt, vẫn thật lo lắng.”

Long Thiên Thích tựa hồ có chút khó xử mở miệng: “Ăn bữa tối ta cùng người đi.”

“Kia..... Được rồi.”

\*\*\*\*\*

“Khí sắc thoát nhìn thật sự tốt hơn nhiều.” Mai Thuấn Thần cười.

Nguyệt Khê trừng hấn liếc mắt một cái, sắc mặt tối tăm từ từ từ bảo lấy qua chén rượu, thế nhưng còn không kịp đưa đến bên miệng, Mai Thuấn Thần đã đoạt lại, nói: “Ta thấy người không nên uống.”

Vấn đề của thân thể hấn, Mai Thuấn Thần tất nhiên là sẽ không quá quan tâm, nhưng ở góc sáng sủa kia còn ngồi một tên ôn thần. Nơi này của hấn chỉ là buôn bán nhỏ, cũng không muốn gặp phải phiền toái nào.

Nguyệt Khê lại không hờn giận, nhưng có chút không thể nề hà, hỏi: “KEN đâu?”

Mai Thuần Thần thở dài, nói: “Lời này người nên hỏi Long Thiên Thích mới đúng, y bao KEN một đêm, sau đó KEN liền mất tích. Ta cũng nhờ rất nhiều bằng hữu đi hỏi thăm tin tức của hắn, bắt quá xem ra là thật sự mất tích rồi.”

Nguyệt Khê cũng nhíu mi lại, nhưng cũng không phải thập phần lo lắng. Có thể khẳng định KEN cùng Long Thiên Thích là có quen biết, tuy rằng đoán không ra bọn họ rốt cuộc là có quan hệ gì. Nếu thật sự là Long Thiên Thích đem hắn mang đi, hắn cũng không phải là chuyện xấu, ít nhất so với ở trong này bán thân tốt hơn nhiều.

“Đúng rồi, người nói nam nhân có phải thật sự bị coi thường hay không?” Nguyệt Khê đột nhiên nói, ngày đó lời của KEN nói, hắn còn nhớ rõ.

“Người cũng là nam nhân, nam nhân có phải bị coi thường hay không chính người cũng không rõ ràng?” Mai Thuần Thần trêu ghẹo hắn, vừa cười nói: “Hay là người đã muốn biến tính thành nữ nhân, cho nên mới hỏi ra loại vấn đề này?”

“Người đi chết đi.” Nguyệt Khê thân thủ nghĩ muốn đánh hắn.

Mai Thuần Thần lập tức né tránh, cười nói: “Vị đại gia kia vẫn đang nhìn đấy, chúng ta liếc mắt đưa tình như vậy, nếu về sau y không cho người đến nữa, ta xem người làm sao bây giờ.”

Nguyệt Khê lập tức dừng tay, tâm tình buồn bực. Mai Thuần Thần có vài phần đồng tình nhìn về phía Nguyệt Khê, nghiêm túc nói: “Nam nhân có đáng giá hay không ta không biết, nhưng không chiếm được chính là tốt nhất, lời này cũng không sai. Ta trước kia với người giảng qua, thân là ngư lang vĩ đại phải như thế nào câu cá lớn, người hắn là còn nhớ rõ.”

“Người cho ta là ngư lang?” Nguyệt Khê nhíu mày.

“Người với Long Thiên Thích cùng một chỗ, người chính là như vậy, vô luận người cho rằng như thế nào đi nữa.” Mai Thuần Thần vẻ mặt thật khẳng định.

Nguyệt Khê trầm mặc, một hồi lâu mới nói: “Nhĩ hảo thật giống như đang phản đối ta cùng hắn một chỗ?”

“Cho dù không đề cập tới vấn đề thân phận, các người cũng không thích hợp.” Mai Thuần Thần thở dài nói.

Nguyệt Khê bên ngoài rất nữ khí, hơn nữa thân thể nhiều bệnh, thực dụng dịch khiến cho người khác liên tưởng thành độc chiếm, thân phận của hắn lại là con riêng càng làm cho hắn ở bên ngoài không thể ngẩng đầu làm người, hơn nữa nhiều năm ở trong này, học được nịnh nọt lấy lòng, cho dù trong lòng tức giận đến hộc máu, nhưng luôn nói ra những lời làm đối phương thoải mái. Cho nên bình thường ngoại nhân cứ nghĩ đến tính cách dụ ngoan của hắn, hoàn toàn xem nhẹ tính cách cố chấp bên trong.

Hơn nữa là muốn mệnh cổ chấp. Có đôi khi gặp được người nào mệnh lệnh hắn, hắn tuy rằng nghe theo, nhưng bằng mặt không bằng lòng có thể nói là sở trường lợi hại nhất của hắn. Nhưng gặp gỡ Long Thiên Thích, cái loại nam nhân này, thời gian ở chung ngắn, một lần hai lần y phát hiện không đến, số lần hơn, một khi y đã biết thì phải là đại sự. Mà đến lúc đó, hậu quả không tốt tuyệt đối là Nguyệt Khê.

“Không thích hợp sao?” Nguyệt Khê giống như có chút dăm chiêu hỏi.

Mai Thuần Thần liếc hắn một cái, không khỏi nhắc nhở hắn, “Đối với nam nhân mà nói, cái gì quan trọng hơn, người không phải không nhớ rõ đó chứ? Hay là, người ngay cả Bạch Diệp đều quên?”

Nguyệt Khê sắc mặt phút chốc trầm xuống. Bạch Diệp..... Bạch Diệp..... Nam nhân này đích xác làm cho hắn thật không thể quên, đó có thể xem là người một thời trọng yếu đối với hắn.

“Hơn nữa loại nam nhân giống như Long Thiên Thích, muốn cái dạng người nào mà không có, đừng tự kiêu chính mình bộ dạng nghiêng nước nghiêng thành, so với người xinh đẹp còn nhiều hơn. Ngoan ngoan còn chưa tính, nếu thật lòng thì về sau người chịu khổ cũng chỉ là người mà thôi.” Mai Thuần Thần tiếp tục nói.

“.....”

“Hai vị tán gẫu xong rồi sao?” Thanh âm có chút không khỏi hờn giận của Long Thiên Thích truyền tới.

Mai Thuần Thần lập tức xuất ra chiêu bài tươi cười nói: “Xong rồi, xong rồi, vừa lúc Nguyệt Khê nói một mồi muốn trở về.”

Long Thiên Thích cúi đầu nhìn Nguyệt Khê liếc mắt một cái, Nguyệt Khê thản nhiên nở nụ cười, nói: “Đúng vậy, là nên trở về rồi.”

Khi nói chuyện Nguyệt Khê đã đứng lên ôm ngang thắt lưng Long Thiên Thích, Long Thiên Thích mỉm cười, hai người ôm nhau rời khỏi.

\*\*\*\*\*

“Nguyệt Khê, ta nên làm cái gì bây giờ..... Ô.....” Thương Phong Dật khóc đến rối tinh rối mù.

Nguyệt Khê vịn phần bắt đắc dĩ xoa huyết thái dương, tuy rằng đây là phòng nghỉ riêng của Mai Thuần Thần ở “Thiên sứ chi đều”, không có ngoại nhân quấy rầy, nhưng vị anh trai này của hắn cũng không cần phải khóc thành như vậy a. Ai! Thương gia có một người kế thừa như vậy, thật sự là ông trời không có mắt.

“Không phải vừa mượn được tiền rồi sao, còn có vấn đề gì?” Nguyệt Khê nhấn nại hỏi.

“Ta cũng không biết rốt cuộc sao lại thế này, giống như lại có công trình xảy ra vấn đề.” Thương Phong Dật tiếp tục khóc.

Giống như? Nguyệt Khê đầu càng đau, một ông chủ mà ngay cả công ty chính mình rốt cuộc xảy ra vấn đề gì, lại dùng hai chữ ” giống như” để hình dung, vậy thì còn có thể trông cậy vào hắn cái gì nữa đây.

Đều nói giang sơn của Lưu Bị là do khóc mà trở về, Thương Phong Dật này..... Sớm mượn gì có một ngày Thương gia không còn vì tiếng khóc của hắn.

“Người hy vọng ta làm cái gì?” Nguyệt Khê cố gắng làm cho chính mình bình tĩnh. Có đôi khi đối mặt vị anh trai này, thật sự rất muốn đâm cho hắn một cái.

“Này.....” Thương Phong Dật thút thít, kỳ thật, hắn chính là cảm thấy trong lòng khó chịu, muốn tìm người nói một chút, chính là bên cạnh hắn thật sự không chọn được người nào thích hợp, mới đi tìm Nguyệt Khê.

Nguyệt Khê lại thở dài, cầm lấy ly rượu trên bàn uống một ngụm, nói: “Đem Thương gia bán đi thì như thế nào?”

“Cái gì?” Thương Phong Dật kêu lên, tròn to hai mắt nhìn hắn.

“Dù sao Thương gia ở trong tay người đại bại là khẳng định, ngay trước khi hoàn toàn chưa phá sản đem đổi một ít tiền đi.” Nguyệt Khê nghiêm túc nói.

“Nhưng mà ba ba.....”

Thương gia là tâm huyết cả đời của ba ba, nếu như bị bọn họ bán đi, phỏng chừng từ dưới hoàng tuyền mà đội mồ sống dậy chém chết bọn họ.

“Ta hiểu được, nhưng người cảm thấy người có thể giữ được sản nghiệp của Thương gia sao?” Nguyệt Khê không khách khí nói, “Thân thích của La gia lại không cho ta vào cửa.” Kỳ thật cho dù có thể vào cửa cũng có phát huy được tác dụng gì đâu, hắn không có khả năng trong việc buôn bán.

“Nhưng mà.....”

“Ta cũng lo lắng thật lâu mới cho ra cái kết luận này, vô luận như thế nào cũng muốn suy tàn rồi, ít nhất cũng phải để lại cho con cháu một đường lui. Chờ bại hết, người cho dù đem tặng không phỏng chừng cũng không ai thèm nhận.” Nguyệt Khê lại nói tiếp: “Hơn nữa người năm nay mới hai mươi lăm, còn có nhiều thời gian làm việc khác, không thể vì phần sản nghiệp này mà hủy đi cuộc sống sau này của mình.”

Hơn nữa đại bộ phận thế hệ trước của Thương gia đều đi bồi diêm vương uống trà nói chuyện phiếm, thế hệ kế thừa hoặc là quá nhỏ, hoặc là liên giống như Thương Phong Dật đều là cái bại gia đình. Nếu Thương Phong Dật hạ quyết tâm bán đi, cuối cùng mọi người đem tiền phân chia còn chưa tính, lực cản đến từ trong tộc thập phần thập phần nhỏ.

“.....”

“Lão nhân gia cho dù có biết đích thực sẽ sinh khí, nhưng nếu là Thương gia suy tàn, người lại không được như ý, hẳn không phải sống lại khí?” Nguyệt Khê khuyên nhủ, lại nói: “Ta nghe Thuấn Thần nói, người rất thích chụp ảnh, các bức ảnh nhìn cũng không tồi, không cần lãng phí mơ ước của chính mình.”

“Mai tiên sinh thật sự khen ta như vậy sao?” Ánh mắt Thương Phong Dật lập tức sáng lên.

Từ nhỏ đến lớn, bị nhiều nhất chính là chỉ trích, chưa từng có người khen qua hẳn. Mà Mai Thuấn Thần là loại người cơ hồ mười hạng toàn năng, là cao nhân tinh thông mọi thứ, đối Thương Phong Dật mà nói tương đương với thần tồn tại, hiện tại lại được thần khích lệ.....

“Đúng vậy, hơn nữa còn khen rất nhiều lần.” Nguyệt Khê thuận miệng nói dối, bất quá Thương Phong Dật phản ứng thật sự có điểm ngoài ý muốn, hẳn chỉ là muốn lấy Mai Thuấn Thần hỗ trợ một chút, nhưng hiện tại cái dạng này..... Mai Thuấn Thần giống như cho vị anh trai này uống không ít mê thang.

“Phải không?” Thương Phong Dật gương mặt đang khóc lập tức chuyển sang cười, nơi khoé mắt còn lưu một ít lệ.

Nguyệt Khê nhìn không được vỗ vỗ trán, anh trai này của hẳn rốt cuộc mấy tuổi a! Bất quá, điều này cũng cho thấy chủ ý của hẳn là hoàn toàn chính xác, còn như vậy đi xuống Thương gia bị chủ nợ bán đấu giá là khẳng định, hiện tại động thủ có lẽ sẽ tốt hơn một chút.

“Cứ quyết định như vậy đi, ta giúp người liên hệ người mua, có tin tức sẽ gọi điện thoại cho người.” Nguyệt Khê nói xong, đã muốn đứng dậy, cứ đứng gần Thương Phong Dật thế này, hẳn thật sự sợ chính mình cũng bị lây bệnh.

“Nhưng mà..... Cậu bọn họ.....” Thương Phong Dật lo ngại.

Hắn có thể nhớ tới điều buồn phiền ở nhà này, làm cho Nguyệt Khê nhiều ít có điểm vui mừng. Liếc hẳn một cái, Nguyệt Khê nói: “Không có việc gì, ta tìm một người mua mà bọn họ không dám đụng tới.”

Hai người đi ra phòng nghỉ, Thương Phong Dật quay về Thương gia. Nguyệt Khê gặp Mai Thuấn Thần đang ngồi ở quầy bar ngoắc ngoắc hẳn, liền đi đến ngồi đối diện với Mai Thuấn Thần, nói: “Giúp ta pha một chén rượu đi.”

“Tĩnh tĩnh đi, bên kia điện thoại dặn dò tuyệt không chuẩn người uống rượu, nói cách khác ta từ nay về sau sẽ không phải bán rượu cho người.” Mai Thuấn Thần cự tuyệt, Nguyệt Khê vừa nghe bên kia có điện thoại đánh tới, thật sự là không nghĩ tới Long Thiên Thích lòng ra Nguyệt Khê lại nhanh như vậy.

“Thiết ~” Nguyệt Khê trở mình xem thường.

“Thương Phong Dật tìm người là vì chuyện gì a?” Mai Thuấn Thần lập tức hỏi, trên cơ bản Thương Phong Dật tìm Nguyệt Khê chỉ có một sự kiện.

“Ta đề nghị hẳn đem Thương thị bán đi.” Nguyệt Khê nói.

Mai Thuấn Thần thoáng có chút giật mình, nhưng lập tức cũng gạt đầu, nói: “Theo tình huống hiện tại mà nói, làm như vậy cũng là cách hay.”

Thừa dịp hiện tại Thương gia còn đáng giá mà ra tay, còn khá giả hơn là cuối cùng bị mang đi bán đấu giá.

“Ta nghĩ làm cho Long Thiên Thích mua, người cảm thấy thế nào?” Nguyệt Khê trước cùng Mai Thuấn Thần thương lượng.

“Chọn người mua là Long Thiên Thích cũng không tồi.” Mai Thuấn Thần đối với ý định chọn người này khẳng định, không khỏi lại hỏi: “Người có biết thân phận của Long Thiên Thích không?”

Nguyệt Khê gạt đầu, Mai Thuấn Thần thật cũng không ngoài ý muốn. Nguyệt Khê đã dọn đến ở trong nhà Long Thiên Thích, nếu không biết liền quá ngu ngốc. Chính là nói: “Lấy trạng huống Thương gia hiện tại, Long Thiên Thích mua thì có lẽ sẽ mua, nhưng vấn đề là tiền ở đâu ra.”

Long Thiên Thích đối tình nhân vui lòng chiều chuộng, tất cả mọi người đều biết, nhưng y tuyệt không cho phép người ngoài nhúng tay vào chuyện của Long gia. Bất quá, nếu lấy danh nghĩa Lập Phong, có lẽ hoàn hảo mà nói, không xem như chuyện quá lớn.

“Ta tính tranh thủ một chút, người nói ta nên như thế nào nói với y mới hảo?”

“Này a.....” Mai Thuần Thần đột nhiên nở nụ cười, đặc biệt về cái loại này, nói: “Cũng đơn giản.....”

## 11. Chương 11

Muốn cho Long Thiên Thích ra giá cả mua hạ Thương thị, Nguyệt Khê cũng không nắm chắc nhiều lắm. Long Thiên Thích lần trước dường như đã ngụ ý nói cho hắn biết, đòi tiền đơn giản, nhưng tuyệt không thể nhúng tay vào chuyện của y, tin tưởng Long Thiên Thích là người nói được là làm được. Bất quá Nguyệt Khê từ trước đến nay đối mị lực chính mình rất có tự tin, hơn nữa Long Thiên Thích hiện tại đúng là đối hắn cảm tình đang thập phần sâu sắc, giá trị tuyệt đối không nhỏ.

Có cái từ kêu chấm biên phong, tuy rằng nói chung đều là chiêu thức của nữ nhân, nhưng đã rơi vào loại tình huống này Nguyệt Khê cũng rất khó bận tâm đến tôn nghiêm chính mình. Vấn đề cần phải giải quyết trước mắt chính là việc của anh trai hắn. Chiều theo lời Mai Thuần Thần nói, phong này chỉ cần thổi trúng hảo, không sợ không chiếm được, đương nhiên loại phong này chỉ có ở chấm biên mới thổi trúng.

Đầu tiên mặc vào áo ngủ siêu cấp sét đánh mà Mai Thuần Thần đưa cho hắn, thật không phải nói cỡ nào lộ, là trạng thái bán trong suốt, theo cách nói của Mai Thuần Thần như ẩn như hiện mới là vương đạo; trong phòng đương nhiên hắn cũng đã cố ý bố trí qua, chính là lấy ánh sáng mờ ảo của ngọn đèn để đạt tới hiệu quả tốt nhất. Tuy rằng Mai Thuần Thần hướng hắn đề cử mấy khoản nước hoa, nhưng Nguyệt Khê ngẫm lại vẫn là tự nhiên vẫn tốt hơn, Long Thiên Thích không phải nam nhân bình thường, tin tưởng những tình nhân trước kia tuyệt đối là hao tổn tâm cơ để lấy lòng y, dùng cách này ngược lại làm cho y phát hiện sẽ không tốt lắm.

Sớm gọi điện thoại cùng y hẹn thời gian, miễn cho vị đại nhân vật kia bị chuyện gì đó cuốn lấy. Mấy ngày nay, thời gian y ra ngoài càng lúc càng nhiều, rất nhiều buổi tối khi hắn ngủ được một giấc mới có thể nhìn đến y, cho nên nếu trước đó không hẹn tốt, hết thấy sự chuẩn bị này đều có thể uống phỉ.

Lại ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái đồng hồ trên tường, bảy giờ năm mươi, thời gian hẹn cùng Long Thiên Thích còn kém mười phút, Nguyệt Khê trước tiên ở bên ngoài áo ngủ bán trong suốt khoát thêm một bộ nhất kiện. Vừa vào cửa liền nhìn thấy hắn mặc thành như vậy, Long Thiên Thích sẽ hoài nghi.

Tám giờ đúng, cửa phòng ngủ bị đẩy ra, người này thật sự là đúng giờ.

Nhanh chóng đi tới cửa, có vài phần giống thê tử Nhật Bản cười ngênh đón: “Người đã trở lại.”

Tuy rằng rất muốn làm cho chính mình thoát nhìn có vẻ thật nghiêm chỉnh, nhưng Nguyệt Khê vẫn là nhịn không được bật cười.

Đôi mắt Long Thiên Thích hiện lên một tia kinh ngạc, sau đó cũng cười, nói: “Hôm nay tại sao lại ngoan như vậy a?!”

Khi nói chuyện Long Thiên Thích vuốt vuốt tóc Nguyệt Khê. Rất có xúc cảm.

Nguyệt Khê cười tiến lên đem tây trang của Long Thiên Thích cởi ra, chỉ để lại áo sơ mi bên trong, nháy mắt mấy cái nói: “Ngẫu nhiên như vậy một chút không tốt sao?”

“Cũng không tồi.” Long Thiên Thích cười, lôi kéo Nguyệt Khê song song ngồi vào trên sofa, lại nói: “Bữa tối ăn chưa?”

Nguyệt Khê gật gật đầu, cười nói: “Quản gia đưa lên trong phòng ăn, hôm nay có món cá ăn rất ngon, người cũng nếm qua đi?”

Long Thiên Thích gật gật đầu, đem Nguyệt Khê kéo qua, hôn nhẹ hai má hắn, hỏi: “Hôm nay cố ý làm cho ta về sớm là có chuyện gì sao?”

“Cũng không có gì, một thiên tiểu thuyết của ta xuất bản, biên tập vừa mới cho ta biết.” Nguyệt Khê cười, lại nói: “Bởi vì cảm thấy thật cao hứng, cho nên muốn chúc mừng một chút.”

“Phải không?” Long Thiên Thích tựa hồ có chút kinh ngạc, nói: “Người gần nhất không phải vẫn không viết sao?”

“Y?” Nguyệt Khê có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Long Thiên Thích ngay cả loại chi tiết này đều biết. Nhưng bổ cứu còn kịp, nhân tiện nói “Đây là viết lúc trước, chỉ tùy tiện một chút, không nghĩ tới kết quả này.”

Long Thiên Thích “Úc” một tiếng, lại nói: “Bất quá, về sau không cần viết nữa, bác sĩ nói qua người không nên phí công quá độ.”

Nguyệt Khê nháy mắt mấy cái, điều này bất đồng với ngày thường, đây là Mai Thuần Thần dạy hẩn phương pháp thứ hai dùng để mê hoặc người khác —— phao mị nhãn. Chính là gương mặt hẩn là thanh lệ, phỏng chừng rất khó giả vờ bộ dáng quyến rũ, nhưng hẩn vẫn nỗ lực, trả lời: “Hảo hảo, cái gì đều nghe lời người, bất quá nếu ta ngay cả bản thảo cũng không viết, vậy thì bình thường ta có cái gì để làm đâu?”

Trước kia lúc còn là sinh viên, hẩn cơ hồ không bỏ qua buổi học nào, một là cảm thấy học thêm một chút mới có lợi, hai là hẩn thật sự không biết chính mình nên làm cái gì khi rỗi rảnh. Mà hiện tại sau bốn năm học, sắp lãnh bằng tốt nghiệp thì hoàn toàn không cần đi học nữa, rất nhiều bạn học đều bắt đầu tìm việc làm, nhưng mà thật rõ ràng là vị nhân huynh này sẽ không đồng ý hẩn đi làm, đương nhiên nếu là cho hẩn làm tư nhân trợ lý còn có thể nói chuyện. Nhưng mà cái công việc đó, hẩn dù thế nào cũng sẽ không nguyện ý.

Long Thiên Thích nhìn hẩn, tựa hồ đối với vấn đề này cảm thấy khó giải quyết, một hồi lâu mới nói: “Đi theo ta không tốt sao?”

Nguyệt Khê gật gật đầu, nói: “Tốt lắm, cùng người đúng là thật sự rất vui vẻ. Nhưng công việc của người nhiều như vậy, cũng không có thể hai mươi bốn giờ ở bên cạnh ta, cho dù thật sự có thể, như vậy cũng không có nhiều ý nghĩa. Có chút chuyện gì đó để chính mình làm cũng tốt mà.”

Long Thiên Thích lẳng lặng nhìn hẩn, một hồi lâu mới nói: “Kia tùy người thích đi.”

“Đừng chỉ nói đến chuyện mất hứng này nữa.” Nguyệt Khê hưng trí, lôi kéo Long Thiên Thích hướng phòng ngủ bên trong đi vào, nói: “Tiểu thuyết của ta xuất bản, người tính chúc mừng như thế nào?”

Long Thiên Thích cười nhìn hẩn, hỏi: “Vậy người muốn ta chúc mừng thế nào đây?”

“Điều này phải tự người nghĩ ra chứ, ta nói ra thì không có ý nghĩa gì.” Nguyệt Khê cười lôi kéo Long Thiên Thích ngồi ở trên sofa, chính mình ngồi ở trên người y.

“Ta thật sự không nghĩ ra được.”

Chuyện tặng quà hay lễ vật cho người khác, y cơ hồ chưa làm qua, tình nhân của y cho tới bây giờ đều tìm cách làm cho y vui, còn y thì không biết nên như thế nào mang lại niềm vui cho người khác.

Nguyệt Khê nắm tay Long Thiên Thích, miệng lại cong lên, Long Thiên Thích cũng không biết nên nói cái gì cho tốt.

“Đúng rồi, người mấy ngày nay đi nơi nào? Mỗi ngày ta đã muốn ngủ mới trở về.” Nguyệt Khê giống như nhớ tới cái gì đột nhiên hỏi.

“Có chút việc cần xử lý.” Long Thiên Thích ôm hẩn đáp.

Nguyệt Khê lại đột nhiên quay đầu lại, vẻ mặt nhìn về phía Long Thiên Thích đầy dò xét, dùng thanh âm cực nhẹ lại nguy hiểm nói: “Mấy ngày qua, người cũng chưa bính qua ta, người sẽ không ở bên ngoài tìm người nào khác đó chứ?”

“Lại nghĩ ngợi lung tung, chỉ vì thân thể người không tốt.” Long Thiên Thích ôm hẩn, lại nói: “Bác sĩ nói phải cẩn thận điều trị.”

Lần đó sau khi bính hấn, hấn ước chừng hai ngày không xuống giường. Hơn nữa bác sĩ Hoàng sắc mặt cũng càng ngày càng khó coi, cho dù còn muốn, y cũng không thể không để ý đến thân thể hấn.

Đối với đáp án này Nguyệt Khê tựa hồ thập phần vừa lòng, lấy thân phận Long Thiên Thích, cho dù muốn tìm một người nào đó để giải quyết nhu cầu thì cũng là tối bình thường thôi.

“Đúng rồi, ngày hôm qua anh trai ngươi tìm người là có chuyện gì?” Long Thiên Thích cười hỏi.

Đây là Nguyệt Khê lần đầu tiên chủ động gọi điện thoại muốn y về sớm, Thương gia lại vừa vạ xảy ra vấn đề, cho nên có đến 99% là có chuyện cầu y.

“Hắc hắc.....” Nguyệt Khê cười rộ lên.

“Vấn đề tiền bạc sao?” Long Thiên Thích một bộ biểu tình hiểu rõ, lại nói: “Nhiều ít? Lần này ta sẽ cho mượn với tư cách tư nhân.”

“Ai muốn tiền của ngươi, giống như đối tốt với ngươi chính là vì tiền vậy.”

“Vậy thì làm sao? Nói nghe một chút.” Long Thiên Thích thật ra cũng có chút hưng trí, bắt đầu đùa với Nguyệt Khê. Ngày hôm qua Thương Phong Dật gọi điện thoại hẹn Nguyệt Khê, y lập tức cho thư ký đi chuẩn bị số liệu hiện tại của Thương thị, đối với trạng huống của Thương thị y đã nắm một cách rõ ràng.

“Cho ngươi một cái đại tiện nghi, là tốt cho ngươi.” Nguyệt Khê nói xong, sau đó vẻ mặt nghiêm túc nhìn về phía Long Thiên Thích nói: “Đem Thương thị bán cho ngươi, có phải là một sự tốt hay không?”

“Thương thị nếu là không qua được cửa ải khó khăn trước mắt này, tùy thời đều có thể phá sản, đến lúc đó căn bản là không cần mua, cấp lại cũng không ai muốn.” Long Thiên Thích nhất châm kiến huyết nói.

Nguyệt Khê khoe miệng run rẩy, người này có thể không cần khôn khéo như vậy hay không.

“Nhưng vấn đề là, chỉ là ba nghìn vạn mà thôi, tùy tiện bán đều có thể.” Nguyệt Khê phản bác.

“Nhưng điều kiện tiên quyết là muốn bán nó, nếu ta không muốn cho nó bán được, ta cam đoan cho dù chỉ là một phần ba giá cả đều bán không được.” Long Thiên Thích lại khai khẩu.

Nguyệt Khê lúc này sắc mặt đã muốn trở nên khó coi, Long Thiên Thích lại đột nhiên cười cười, xoa mũi hấn nói: “Ta chỉ là cùng ngươi nói đùa mà thôi, chỉ là một Thương thị xí nghiệp, còn không đáng giá ta lấy tay đoạn.”

Nói vậy có nghĩa là nếu xí nghiệp của đối phương có giá trị, y sẽ làm như vậy, quả nhiên là vô sỉ.

“Được rồi, ta chỉ đùa chút thôi, đừng trầm mặt như vậy.” Long Thiên Thích hống hấn, trực tiếp hỏi: “Ngươi hy vọng ta lấy giá cả nào để mua?”

“Này..... Ngươi xem xét rồi quyết định thôi.” Nguyệt Khê đối với con số cụ thể thật sự không biết, phỏng chừng Thương Phong Dật cũng không biết.

Long Thiên Thích trầm ngâm một chút, mới nói: “Ta sẽ lấy danh nghĩa tập đoàn Lập Phong mà thu mua, giá cả cụ thể phải đợi sau khi đánh giá mới định được. Trừ lần đó ra, ta sẽ lấy danh nghĩa tư nhân ở giá gốc chỉ nhiều ra một phần ba, như vậy ngươi chắc chắn sẽ cao hứng.”

Quả nhiên, Nguyệt Khê có chút vừa lòng gật gật đầu, lại thở dài: “Ngươi công và tư phân thật sự rất rõ ràng.”

“Đã muốn không rõ ràng lắm.” Long Thiên Thích cười, đem Nguyệt Khê ôm sát, thần sắc phút chốc trở nên nghiêm túc, nói: “Bất quá, nhớ rõ lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa. Thương thị là nhà của ngươi, nếu là bán cho người khác, thật sự sẽ có lỗi với phụ thân đã qua đời của ngươi, cho nên ta mới có thể ngoại lệ mà mua nó. Nhưng về sau đối với phương diện này không cần tới nữa, vẫn là câu nói trước kia, cần bao nhiêu tiền thì cứ nói cho ta biết là tốt rồi.”

Nguyệt Khê chỉ phải gật gật đầu, tuy rằng trong lòng ít nhiều có chút không thoải mái, nhưng lại có chút bội phục Long Thiên Thích.

“Bất quá, nhĩ hảo giống như laptop ta đưa cho người vẫn vô dụng.” Long Thiên Thích nhớ tới thời điểm hôm nay thư ký báo cáo thu chi nói, hắn mua cho Nguyệt Khê là loại laptop tốt nhất.

“Đã muốn không ít.” Nguyệt Khê kêu lên: “Người không chú ý tới trong thư phòng hơn rất nhiều sách sao? Còn có rất nhiều loạn thất bát tao tư liệu, đều là ta ở trên mạng tìm được. Bất quá, người thật là kỳ quái, người thiết lập mật mã trong máy tính tại sao lại chính là ngày sinh nhật anh trai của ta a?”

Long Thiên Thích nở nụ cười, nói: “Ta là ngày đó nhìn thấy người, không nhớ rõ sao?”

Nguyệt Khê lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, tuy là cao hứng rồi lại có chút khó hiểu, hỏi: “Ta có điểm không rõ, ta thực sự xinh đẹp như vậy sao, có thể khiến cho người nhất kiến chung tình?”

Long Thiên Thích cười khê, đối với câu hỏi này không thể trả lời. Cẩn thận ngẫm lại cũng không có thể xem như nhất kiến chung tình, dù sao người xinh đẹp so với Nguyệt Khê, y cũng là gặp qua không ít, chính là ở chung một thời gian, xinh đẹp tuy rằng trọng yếu, nhưng loại cảm giác này cũng không thể tìm được từ trên người ai khác.

“Nói thật, người là không phải vì cảm thấy ta ngoan tốt lắm, liền có cảm giác giống như đường tiểu miêu tiểu cầu?” Nguyệt Khê đột nhiên hỏi.

Long Thiên Thích bật cười, nói: “Ta cũng không thích đường miêu cầu, hơn nữa vài thứ kia cũng không có biện pháp cùng ta như vậy.”

“Vậy người đã từng gặp qua người nào xinh đẹp đến kinh tâm động phách, vừa thấy khó quên chưa?” Nguyệt Khê tiếp tục hỏi.

Long Thiên Thích gật đầu, nói: “Đương nhiên là có.”

Nguyệt Khê chắc lưỡi, lại hỏi: “Vậy tình nhân của người lúc ở trên giường có phải đều mang đến cho người niềm vui hay không?”

“Ít nhất không nửa đường té xỉu.”

Nguyệt Khê trở mình mất trọn trắng, đột nhiên cảm thấy được có chút vô lực, vừa định đứng dậy lại bị Long Thiên Thích ôm đặc càng nhanh.

“Nhưng mà không có người nào có thể làm cho ta vui vẻ như vậy.” Long Thiên Thích cười đến càng khoái trá.

Nguyệt Khê cũng cười, thân thủ phủng trụ mặt Long Thiên Thích nói: “Cũng chưa từng có người nào như người sủng ta đến vậy.”

Long Thiên Thích cười cúi đầu hôn vào nơi cổ Nguyệt Khê, Nguyệt Khê mới vừa tắm qua, trên người tản ra một cỗ mùi thơm mê người. Long Thiên Thích nhanh chóng đem tăng quần áo bên ngoài Nguyệt Khê cởi xuống, chỉ để lại nhất kiện bên trong kia, nhưng động tác kể tiếp của y lại đình chỉ.

“Ta không quyến rũ sao?” Nguyệt Khê nhin không được hỏi, hắn hoàn toàn ấn theo lời Mai Thuần Thần nói mà làm, chẳng lẽ diện mạo hắn thật sự không quyến rũ?

Long Thiên Thích điều đầu, xem tốt lắm, cũng thực quyến rũ, chính là.....

“Đây là Mai Thuần Thần dạy người?” Long Thiên Thích cơ hồ có thể khẳng định.

Nguyệt Khê nhấp nháy đôi mắt xinh đẹp, lại không nói chuyện.

Long Thiên Thích thở dài, nói: “Người thân thể vốn sẽ không hảo, không cần cùng hắn học những thứ loạn thất bát tao này, muốn cái gì theo ta nói thẳng thì tốt rồi.”

Nguyệt Khê quyết miệng phản đối: “Như vậy hiệu quả không phải rất tốt sao?” Khi nói chuyện, hắn đã muốn ôm lấy cổ Long Thiên Thích, một trận khê hôn làm cho Long Thiên Thích tâm thần nhộn nhạo.

Hắn a, từ nhỏ chính là tiểu ma nhân rồi.

Hai tháng sau Thương thị đổi chủ, liên tục một tuần các loại truyền thông hết sức có thể mà báo đạo, nhìn thấy mà Nguyệt Khê đều cảm thấy phiền. Bất quá, thực rõ ràng Thương Phong Dật đối với kết quả này

thập phần vừa lòng, đương nhiên thân thích La thị cũng thập phần bất mãn, thế nhưng bọn họ cho dù bất mãn như thế nào cũng không dám cùng Long Thiên Thích oán giận. Nếu là bọn họ dám, Nguyệt Khê thật ra cũng có điểm chờ mong.

Mà Nguyệt Khê trong thời gian dài cũng hay viết lách, kia vốn là vì hấn đại thời gian rảnh rỗi không có việc gì làm nên viết đùa, nhưng hiện tại tính toán có thể dùng nó kiếm cơm, nên cũng lấy ra nhìn xem, từ từ tu chỉnh đến cuối cùng giao bản thảo không sai biệt lắm dùng một tháng thời gian, bất quá này cũng chính mình nằm gần đây tối vừa lòng một ngày. Mà biên tập tựa hồ cũng đặc biệt mãn ý, thẳng hỏi hấn còn muốn viết tiếp theo hay không.

Viết, thật ra thì vẫn sẽ viết, chính là chỉ sợ phải qua một đoạn thời gian nữa.

Hấn cùng Long Thiên Thích kết giao là từ cuối tháng mười năm trước, mà hiện tại là tháng hai, tính tính cũng có bốn nguyệt. Tuy rằng thực tế thời gian hai người cùng một chỗ không nhiều lắm —— rất lớn nhất bộ nguyên nhân là do Long Thiên Thích bận quá, nhưng không thể phủ nhận, trong số các tình nhân của Nguyệt Khê vài năm trở lại đây, người này được xem như lâu bền nhất. Bất quá, cũng nên đã xong.

Hấn nguyên bản tính toán chờ Long Thiên Thích vứt bỏ hấn, hấn hảo thành công sắm vai diễn khí phụ, hiện tại tuy rằng mục đích cũng là như thế, nhưng hấn đã không muốn chờ Long Thiên Thích chính mình cảm thấy chán ghét nữa. Tốc chiến tốc thắng với hấn mà nói là tốt nhất, đối với Long Thiên Thích hấn không thể có gì mê hoặc nữa rồi.

Tối hôm qua đã định đồng hồ báo thức, cam đoan hôm nay hấn sẽ thức dậy rời giường lúc chín giờ.

Đánh trước di động cho Long Thiên Thích, bởi vì Nguyệt Khê không xác định y lúc này có thể ở công ty hay không, mà điều trọng yếu hơn là không có Long Thiên Thích cho phép, hấn căn bản vào không cửa được, một tổng tài của một đại công ti cũng không phải bằng câu nói của hấn mà có thể đi lên gặp mặt được.

“Nguyệt Khê tiên sinh phải không?” Một tiểu thư xinh đẹp đã đi tới thập phần thân thiết hỏi, ả ả có chút tò mò nhìn nhìn Nguyệt Khê.

Nguyệt Khê gật gật đầu.

“Mời ngài theo ta đi lên.”

Ngồi thang máy tới rồi lầu ba mươi sáu, thế nhưng cùng lần trước ngồi phỏng vấn lại bất đồng, bên cạnh có khắc dấu hiệu tộc huy. Nguyệt Khê cơ hồ có thể khẳng định, đây là phòng chuyên dụng của Long Thiên Thích.

“Tổng tài đang đợi người.” Tiểu thư xinh đẹp sau khi nói một câu lập tức thối lui.

Nguyệt Khê lại đánh giá gian văn phòng kia của tổng tài, nhìn một lúc, trực tiếp đẩy cửa đi vào. Dù sao là tới để khiến người chán ghét, không có lễ phép mới chính là trụ cột trong trụ cột.

Thế nhưng điều làm cho Nguyệt Khê ngoài ý muốn chính là, hấn bên này vừa mới vào cửa, cả người đã bị bế đứng lên.

“Người thật sự đến đây?” Trong lời nói Long Thiên Thích hàm chứa ngoài ý muốn, nhưng rõ ràng là thập phần cao hứng.

“Nhớ người, đương nhiên là tới rồi.” Nguyệt Khê cười.

Thật sự là kỳ quái, hấn rõ ràng so với Long Thiên Thích chỉ thấp hơn mười ba cm mà thôi, vì cái gì y luôn có thể dễ dàng ôm lấy hấn.

Long Thiên Thích ngồi ở trên sofa, làm cho Nguyệt Khê ngồi ở trên đùi y, nói: “Còn tưởng rằng người về sau sẽ không đến công ty nữa.”

“Chỉ cần là nơi người sẽ đi, ta nhất định sẽ xuất hiện, bởi vì ta thật sự không – ly khai người.” Nguyệt Khê cười, hai tay ôm cổ Long Thiên Thích, thật sự là muốn bao nhiêu thân thiết liền có bấy nhiêu thân thiết.

Bất quá Nguyệt Khê trong lòng cũng bắt đầu bội phục chính mình, loại lời này có thể nói đến thế mà mặt không đỏ, khí không suyễn.

Long Thiên Thích cười, tựa hồ càng thêm vui vẻ, hôn khuôn mặt nhỏ nhắn của Nguyệt Khê, lại nói: “Hôm nay tại sao lại nói như vậy?”

Mỗi câu đều giống như cổ ý hồng cho y vui vẻ.

Nguyệt Khê nhấp nháy mắt, nói: “Người không thích sao?”

“Như thế nào không thích.” Long Thiên Thích ôm chặt hân, nói: “Chính là có điểm ngoài ý muốn mà thôi.”

Nguyệt Khê mỉm cười. Yên tâm, về sau việc ngoài ý muốn còn rất nhiều.

“Ta đây về sau mỗi ngày cùng đi làm với người được không?” Nguyệt Khê được một tắc lại muốn tiến thêm một thước.

“Ta sợ người dậy sớm không nổi.” Long Thiên Thích xoa mũi hân, nói chung hân ngày hôm sau đều phải ngủ thẳng đến giữa trưa mới có thể đứng lên.

“Có thể, ta cam đoan có thể.” Nguyệt Khê cười cam đoan: “Vì để ở cùng người một chỗ, ta nhất định sẽ thức dậy sớm.”

Long Thiên Thích không khỏi nhìn kỹ hân, sắc mặt trở nên nghiêm túc, hỏi: “Người hôm nay có phải ăn cái gì không nên ăn gì hay không?”

Cuộc sống của Nguyệt Khê thực đơn thuần, ngoại trừ chuyện của Thương gia ra, nơi duy nhất thường đi chính là “Thiên sử chi đều”, mà Mai Thuần Thần lại không xảy ra chuyện gì, mặc danh kỳ diệu xum xoe thật đúng là kỳ quái.

Khoé miệng Nguyệt Khê không khỏi run rẩy một chút, nói: “Có ý gì?”

“Người tựa hồ có điểm khác thường.” Long Thiên Thích khi nói chuyện còn sờ sờ cái trán Nguyệt Khê, vừa cẩn thận ngửi ngửi trên người hân, cũng không có mùi rượu.

“Ta đối với người như vậy, người cảm thấy không tốt sao?” Nguyệt Khê cẩn thận hỏi.

“Tại sao không tốt chứ, ta đương nhiên cảm thấy thật cao hứng rồi, chính là có điểm lo lắng thân thể của người mà thôi.” Long Thiên Thích tựa hồ còn có điểm lo lắng.

Nguyệt Khê hắc hắc cười quái dị hai tiếng, ai! Nền hình dung tâm tình hiện tại như thế nào đây.....

“Ta còn không ăn bữa sáng đâu.” Nguyệt Khê làm nũng nói.

Công phu làm nũng này là theo Mai Thuần Thần học, thập phần thập phần nữ khí, theo Mai Thuần Thần nói đây là một trong những tuyệt chiêu của hân. Chính mình tuy rằng nhiều năm không dùng, nhưng từ trước đến nay trăm thứ Bách Linh, ít nhất cho tới nay đối Long Thiên Thích phải có hữu dụng chứ.

“Trong phòng nghỉ của ta tựa hồ thư ký đã có chuẩn bị.” Long Thiên Thích có chút không xác định, y chưa bao giờ ăn bữa ăn chính bên ngoài. Là phòng buổi tối tăng ca khi đói bụng, thư ký hân là có chuẩn bị.

“Từ bỏ, người theo giúp ta đi ăn được không?” Nguyệt Khê không ngừng cố gắng, hôm nay Long Thiên Thích không ghê tởm, hân còn muốn phun trước.

“Hảo.” Long Thiên Thích khi nói chuyện đã đứng dậy. Ăn xong bữa sáng, phải đem Nguyệt Khê mang về hảo hảo cho bác sĩ kiểm tra một chút.

Nếu không phải là do ăn trứng đồ ăn không tốt, chẳng lẽ là khi rời giường không cẩn thận đụng vào đầu?

“Kia ăn xong rồi, chúng ta sẽ đi mua đồ vật này nọ, hôm nay nhất định phải đi xem một lượt tất cả thương tràng.” Nguyệt Khê rất có chí hướng nói.

“Đi.” Long Thiên Thích lại gật đầu.

Xem ra một hồi phải tranh thủ lúc hân thay quần áo điện thoại trước cho bác sĩ Hoàng, thật sự đỉnh nghiêm trọng rồi.

## 12. Chương 12

Điểm tâm cơm trưa cùng nhau giải quyết, Long Thiên Thích chọn chỗ. Tuy rằng Nguyệt Khê rất muốn tuyển, nhưng hẳn đối với nhà hàng nào có món ngon thật sự không có nghiên cứu, hơn nữa Long Thiên Thích tỏ vẻ rất vui khi hẳn thuận theo, nên hẳn ngoan ngoãn nghe lời tựa hồ sẽ tốt hơn. Lúc ở trên xe hẳn oa ở trong lòng Long Thiên Thích, lúc xuống xe thì Long Thiên Thích ôm hẳn đến ghế lô. Chính là tựa hồ doạ không ít khách nhân, đồng tính luyến ái thấy nhiều, nhưng trình diễn trước mặt công chúng như thế thật đúng là không nhiều lắm.

Vào ghế lô, Nguyệt Khê liền cởi hài oa ở trên xô pha. Trong một tuần tĩnh dưỡng kia, Long Thiên Thích tựa hồ đặc biệt thích tư thế hẳn oa ở trên giường hoặc là trên xô pha giống như một tiểu động vật, lúc cùng nhau đọc sách cũng vậy. Bất quá nói thật, ngay cả cái tư thế và bộ dáng đều phải làm theo sở thích của hẳn, nếu cứ ở chung mãi thật đúng là không phải một bình thường đâu.

“Cơm của ngài đây ạ.” Phục vụ sinh cúi đầu nói, sau đó nhanh chóng cúi đầu rời khỏi, ngay cả ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái cũng không có.

“Tất cả đều là người thích ăn.” Long Thiên Thích xoa xoa mái tóc có chút rối loạn của Nguyệt Khê cười khê nói.

Nguyệt Khê mỉm cười, nghiêng đầu thoát ly bàn tay ve vuốt của Long Thiên Thích nói: “Tóc giống như dài quá rồi, một hồi phải đi cắt bớt thôi.”

“Cứ để dài thêm một chút, ngược lại càng đẹp mắt.” Long Thiên Thích nhìn hẳn rồi nói.

Nguyệt Khê cười làm cái mặt quỷ, không phản bác Long Thiên Thích. Long Thiên Thích cười khê giúp hẳn chỉnh trang lại tóc, thúc giục: “Ăn nhanh lên, bằng không một hồi lạnh. Người không phải mới vừa kêu đói bụng sao?”

Nguyệt Khê cầm lấy đôi đũa, thấy Long Thiên Thích dường như không hề tính toán động đũa, liền hỏi: “Người không ăn sao?”

“Ta không đói bụng.” Long Thiên Thích nói xong, dường như lại đột nhiên nhớ tới cái gì đó, ngẩng đầu nhìn nhìn xung quanh, mày lơ đãng nhíu một chút, lập tức xuất ra di động, bấm dãy số: “Gọi điện thoại thông báo bên kia, đem địa điểm sửa một chút.”

“Vâng.”

Mười lăm phút sau vốn có hẹn, nhưng bị Nguyệt Khê “nũng nịu” thiếu chút nữa đã quên. Nếu hẹn lại thời gian khác thật sự không có phương tiện, dù sao cũng không có chuyện gì đặc biệt lắm, Nguyệt Khê ăn cơm lại không biết phải ăn tới khi nào, vậy ở trong này gấp mặt luôn.

“Người tựa hồ bề bộn nhiều việc lắm!” Nguyệt Khê không khỏi nói, “Muốn ta tránh mặt không?”

“Không cần, chỉ là gặp mặt một cổ nhân mà thôi.” Long Thiên Thích cười cười, lại nói: “Hẳn một hồi sẽ tới nơi này, người không để ý chứ!”

“Nếu dễ nhìn sẽ không để ý.” Nguyệt Khê nhấp nháy mắt cười.

Long Thiên Thích trên mặt hiện lên một tia hờn giận, Nguyệt Khê cười đến lợi hại hơn, nói: “Ghen à?”

Thật làm cho Nguyệt Khê ngoài ý muốn, Long Thiên Thích thế nhưng lại gật đầu. Nguyệt Khê thoáng sợ run một chút, rất nhanh vừa cười vừa nói: “Trong thiên hạ so với người còn nhiều người xuất sắc hơn, người dám chưa ăn cho hết sao? Hơn nữa không nghĩ tới ngài đường đường Long tiên sinh cũng để ý tướng mạo chính mình như vậy, có phải thủ hạ của người không một người nào so với người hoàn thiện hơn đúng không, người tài hoa đều bị người điều đi rồi!”

Trên mặt Long Thiên Thích lộ ra một mặt cổ quái, loại lời nói này y là lần thứ nhất nghe được, phải nói là lần đầu tiên có người đối với y nói như thế.

Nguyệt Khê đương nhiên là chuyển biến tốt, đem lực chú ý đặt ở trên bàn cơm, chính là từ trước đến nay ăn không nhiều lắm, cho nên lần này hẳn cũng chỉ là thoáng giật giật chiếc đũa. Long Thiên Thích đương nhiên không có miễn cưỡng hẳn, số lượng thuốc hẳn uống mỗi ngày cũng đủ để hẳn không cần dùng cơm, hơn nữa một lần ăn nhiều sẽ đối với tràng dạ dày không tốt, khi nào đói thì lại chuẩn bị là được rồi.

Phục vụ sinh rất nhanh đem cái bàn thu thập hảo, đem hoa quả bưng lên, Nguyệt Khê không khỏi nhìn Long Thiên Thích liếc mắt một cái, nói: “Người này cả chén trà cũng không uống sao?”

“Ta không thích uống trà nơi này.” Long Thiên Thích nói.

Nguyệt Khê chắc lưỡi, nguyên lai là vì cảm thấy uống không ngon. Tuy tay cầm một miếng táo đặt ở miệng, lúc đang muốn nuốt vào, trộm liếc mắt một cái nhìn Long Thiên Thích ngồi nghiêm chỉnh bên cạnh, đáy lòng đột nhiên nở nụ cười, bất ngờ bỏ nhào vào trên người y, miệng nhanh chóng hôn y, hơn nữa còn dám đem miếng táo trong miệng móm vào miệng y. Cho tới bây giờ chưa từng thấy qua Long Thiên Thích ăn hoa quả, kia hôm nay liền ăn phần còn lại của hẳn đi.

Táo đương nhiên đã uy xuống rồi, chính là rất nhanh Nguyệt Khê liền cảm thấy chính mình không thể động đây, hẳn cả người bị Long Thiên Thích nhanh ôm vào trong ngực, miệng lại không chiếm được tự do.

“Ồ.....” Không thể hô hấp, người này lượng hô hấp không khỏi rất kinh người đi.

“Đây chính là người tự tìm lấy.” Long Thiên Thích tràn ngập tình dục nói nhỏ vào bên tai, Nguyệt Khê không khỏi giật bắn người. Bởi vì bác sĩ dặn dò thân thể hẳn cần hảo hảo điều dưỡng, cho nên trong một thời gian dài, Long Thiên Thích tuy rằng hàng đêm ôm hẳn ngủ, nhưng không chạm qua hẳn. Mà hôm nay không phải là chính mình chủ động đưa đến miệng y làm cho y ăn đó chứ.....?

“Một hồi người có khách.” Nguyệt Khê cố gắng giãy giụa, bắt đầu oán hận nơi này có ghế sofa dài, nếu là ghế dựa có lẽ hai người đã ngã trên mặt đất mất rồi.

“Sửa thời gian.” Thanh âm thật kiên quyết.

“Sự nghiệp..... A!” Một từ quan trọng căn bản còn chưa kịp phun ra, tiếng rên rỉ nhỏ vụn đã giành đi trước chui ra khỏi miệng Nguyệt Khê. Long Thiên Thích cơ hồ đã đem quần áo hẳn cởi xuống dưới, tay lại hạnh kiểm xấu xẹt qua bộ vị mẫn cảm trên thân thể hẳn.

Mà thanh âm này tựa hồ càng thêm kích thích đến Long Thiên Thích, lực đạo hôn môi càng ngày càng nặng, tay cũng đem hẳn ôm càng chặt.....

“Tiên sinh, Bạch thiếu gia đến.”

Ngoài cửa đột nhiên truyền đến thanh âm, chính là đối với Long Thiên Thích tựa hồ cũng không có ảnh hưởng nhiều lắm, Nguyệt Khê cực lực chống cự lại.....

Khi thanh âm mở cửa vang lên, Long Thiên Thích cơ hồ phản ứng bản năng, nắm lên áo khoác chính mình nhanh chóng bao lấy Nguyệt Khê.

“Trước.....!” Thanh âm đột nhiên đình chỉ, ngay cả thân thể đều tựa hồ cứng đờ nơi đó.

Ai đều có thể nhìn ra là chuyện gì xảy ra, Long Thiên Thích tuy rằng quần áo chỉnh tề, Nguyệt Khê tuy rằng đã được áo khoác Long Thiên Thích che lại, nhưng thật rõ ràng quần áo bên trong sớm hỗn độn đến không ra sao bộ dáng. Hơn nữa ghé vào trên người Long Thiên Thích còn không kịp sửa đổi tư thế, ai đều biết trước khi cửa mở một khắc, hai người đang làm cái gì.

“.....” Đi theo Long Thiên Thích gần mười năm, vệ sĩ Kiều hoàn toàn không biết nên làm cái gì bây giờ, hẹn người còn không nói, trước kia tiên sinh ở trước mặt công chúng cơ hồ ngay cả một động tác thất thố đều không có xuất hiện qua.

“Năm phút sau lại mời Bạch tiên sinh tiến vào.” Thanh âm bình tĩnh của Long Thiên Thích đại biểu cho thật lớn phần nộ.

“Vâng.”

Cửa lập tức đóng lại, ghé vào trên người Long Thiên Thích, vùi đầu vào trong ngực y, Nguyệt Khê lập tức nhảy dựng lên, mặt đỏ giống như quả cà chua chín. Chưa từng có lần nào mặt như vậy.....

Nhanh chóng sửa sang lại hảo quần áo, tuy rằng vẫn là ngồi ở bên cạnh Long Thiên Thích, nhưng không khỏi hung hăng trừng mắt nhìn y, đồng thời bắt đầu đánh giá ghé lô này có cửa ngầm linh tinh hay không, hay nếu bên dưới cái bàn đủ lớn, có lẽ giấu mình nơi đó cũng không tồi.

Long Thiên Thích tựa hồ nhìn ra ý đồ của hắn, đem hắn kéo lại sát vào người chính mình, nói: “Sẽ không ai chê cười ngươi.”

“Đó là bởi vì da mặt của ngươi quá dày.” Nguyệt Khê oán hận nói.

Long Thiên Thích không khỏi cười khế, cửa lần nữa lại bị mở ra.

Kiều trước xác nhận một chút hiện tại chủ nhân đã thích hợp gặp khách hay chưa, lúc này mới nói: “Bạch thiếu gia đến đây.”

“Về sau không có sự cho phép của ta, không được mở cửa.” Long Thiên Thích hạ mệnh lệnh.

“Vâng” Kiêu nhanh chóng cúi thấp đầu, không cần tiên sinh phân phó, chính là đánh chết hắn, hắn cũng không dám có lá gan này.

Bên cạnh, Nguyệt Khê cố gắng đem đầu chính mình đè thấp, thật sự hảo mắt mặt.....

“Ngẩng đầu lên, ta vừa lúc giới thiệu cho ngươi nhận thức.”

“Chính ngươi không biết xấu hổ cho dù.....” Nguyệt Khê chưa nói xong, không thể không đình chỉ, kinh ngạc nhìn thấy người vừa xuất hiện ở trước mặt.

Tâm lập tức lạnh một cách triệt để, người này tại sao lại xuất hiện ở trong này?

“Bạch thiếu gia, mời!”

Người vừa vào tuyệt đối là một nam tử ưu tú, hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, cao lớn anh tuấn, một thân tây trang màu trắng càng cho thấy vẻ chừng chạc.

“Vừa rồi thật sự là rất không hợp.....” Tiếng cười ngằn sinh sinh đình chỉ, người tới chính là kinh ngạc nhìn về phía Nguyệt Khê, vẻ mặt khiếp sợ.

Giữa hai người trầm mặc ước chừng có một phút đồng hồ, Long Thiên Thích có chút hờn giận mở miệng: “Làm sao vậy?”

Nguyệt Khê nở nụ cười, lại phảng phất một ít âm phong mùa đông khi lời nói thốt ra: “Nhìn đến cổ nhân rất kinh ngạc cũng là nhân chi thường tình. Đúng không, Bạch Diệp?”

Cái gọi là, nước từ trên núi chảy xuống có gặp lại, cái gọi là, ngoài ý muốn địa phương, ngoài ý muốn thời gian, gặp được người ngoài ý muốn, cái gọi là..... Có lẽ còn nhiều cái gọi là đều không thể chuẩn xác hình dung ra tâm tình Nguyệt Khê lúc này.

“Đã lâu không thấy.” Một hồi lâu Bạch Diệp rốt cuộc mở miệng, chính là mi lại đột nhiên nhăn lại, không có chuyện trò vui vẻ bình thường.

“Các người quen biết?” Lần đầu tiên bị người không thèm nhìn đến, Long Thiên Thích nhịn không được hỏi.

“Quen biết đã lâu.” Nguyệt Khê trả lời, tươi cười lạnh như băng lại nhìn về phía Bạch Diệp nói: “Hình như là từ khi ta vào đại học, chúng ta đã không gặp cũng không liên hệ qua, gần nhất có khỏe không?”

“Hết thấy mạnh khỏe, chớ niệm.” Bạch Diệp nhìn Nguyệt Khê, lại nhìn Long Thiên Thích, không âm không dương nói.

“Thiết ~ Ta niệm ngươi cái gì a, ngài có một đồng lớn nữ tình nhân, làm sao đến phiên ta được.” Nguyệt Khê cười lạnh, lại nói: “Thương trường lẫn lộn lâu như vậy, ngươi không phải ngay cả loại này thuận miệng hỏi cũng được sao?! Kia thật đúng là việt hỗn việt đi trở về.”

Bạch Diệp sắc mặt lập tức thay đổi.

Mà sắc mặt Long Thiên Thích cũng đã sớm thay đổi, mãnh liệt hơn giận làm cho Bạch Diệp không khỏi đem ánh mắt từ trên người Nguyệt Khê thu hồi, đối Long Thiên Thích cười nói: “Thật xin lỗi, đã lâu không cùng lão bằng hữu gặp mặt, thiếu chút nữa chậm trễ chính sự.”

“Nên nói là tình nhân cũ thì đúng hơn.” Nguyệt Khê sửa chữa.

Lần này trong phòng sắc mặt hai người lại biến hóa, từ trắng biến đen, đến bây giờ là màu xanh biếc.

Long Thiên Thích lúc này đột nhiên đứng dậy, đối Bạch Diệp nói: “Lần sau lại hẹn đi.”

“Tốt.” Bạch Diệp đành phải nói thế. Lần này gặp mặt là đã hẹn từ một tuần trước, muốn nói tuy không phải thập phần chuyện trọng yếu, nhưng mà lấy tình huống trước mắt vô luận là chuyện gì, đối Long Thiên Thích cùng Bạch Diệp mà nói, thật rõ ràng đã muốn đàm không nổi nữa.

Rất nhanh Long Thiên Thích ôm lấy Nguyệt Khê rời đi, chỉ còn lại một mình Bạch Diệp ngồi ở ghế lô trống trơn. Từ trong túi lấy ra một gói thuốc rồi ngậm một điếu vào môi, trước kia hắn không hút thuốc lá, vậy mà bốn năm trở lại đây không lúc nào rời tay.

Từ biệt bốn năm, Bạch Diệp như thế nào cũng không nghĩ tới gặp được Nguyệt Khê trong tình huống này, gương mặt, dáng người, tính tình, còn có cái khẩu khí nói chuyện kia nữa, hẳn một chút cũng không thay đổi, chỉ có người bên cạnh đã thay đổi.

Rõ ràng năm đó người hạ quyết định chính là mình, nhưng không biết như thế nào, tìm lại đau đến vậy.

“Ta cùng Bạch Diệp là năm mươi tám tuổi kết giao, ở chung hơn nửa năm, sau đó hắn xuất ngoại, ta bị bỏ lại, liền chia tay.” Nguyệt Khê dùng lời đơn giản nhất để nói về quá khứ của mình với Bạch Diệp.

Dù sao nếu Long Thiên Thích muốn biết, phỏng chừng không đến nửa giờ, trên bàn sẽ có một diệp tư liệu. Mà cái gọi là thẳng thắn để được hưởng khoan hồng nhất định có đạo lý, bằng không cũng sẽ không được người đời tôn sùng là danh ngôn, nếu đối Long Thiên Thích mà lừa gạt dối trá, như vậy hẳn lại càng thê thảm.

“Người không tin sao?” Nguyệt Khê ngẩng đầu, dùng một đôi mắt nai con nhìn về phía Long Thiên Thích.

Vừa rời ở trên xe Long Thiên Thích đã muốn áp lực một đường, Nguyệt Khê lúc này mới ý thức được chính mình nghiêm trọng thất thố, bắt đầu cẩn thận chú ý về mặt Long Thiên Thích. Hiện tại trở về, tình tự Long Thiên Thích cũng không có chút dấu hiệu chuyển biến tốt đẹp, Nguyệt Khê cũng không tính chờ lâu thêm nữa, bỏ nhào vào trong lòng Long Thiên Thích “nũng nịu” một phen, hiệu quả tuy rằng không bằng mong muốn, nhưng ít nhất Long Thiên Thích cũng đã ôm lấy hắn quay về. Nói chung, chỉ cần thân thể nam nhân không cự tuyệt, mặt khác liền có thể hảo hảo nói chuyện.

“Người chưa từng dùng loại khẩu khí không tốt này theo ta nói chuyện nhiều.” Long Thiên Thích đột nhiên mở miệng.

“Ta sợ ngươi sẽ sinh khí.” Nguyệt Khê một bộ biểu tình đương nhiên, lại nói: “Dù sao ta cùng Bạch Diệp đã chia tay rồi, hẳn cho dù tức chết cũng không liên quan chuyện của ta.”

“Phải không?” Long Thiên Thích đem hắn từ trên người mình kéo ra, lẳng lẳng nhìn hắn, lại hỏi: “Các ngươi vì cái gì chia tay?”

“Không thích hợp.” Nguyệt Khê suy nghĩ một chút mới đáp, từ này tựa hồ tối thoả đáng.

“Không thích hợp?” Long Thiên Thích ngữ điệu đột nhiên trở nên nguy hiểm: “Ta nhớ rõ ngày đó ngươi cũng là như vậy cự tuyệt ta, sau đó buổi chiều ngươi liền đáp ứng với yêu cầu của ta.”

“Kia không giống nhau.” Thanh âm Nguyệt Khê đột nhiên trầm xuống, không có giống vừa rồi ngoạn nháo, nghiêm túc nói: “Người nếu cùng Bạch Diệp nhận thức, hẳn là biết chuyện năm năm trước hắn đã đính hôn.”

“Đính hôn?” Long Thiên Thích cố gắng hồi tưởng một chút, “Chính là vì vậy ngươi liền cùng hắn chia tay? Kia chỉ là một đám hỏi vì ích lợi mà thôi.”

“Hắn còn sau lưng ta tìm nam nhân khác.” Nguyệt Khê lại bổ sung thêm.

“Liền bởi vì hai điểm này?”

“Năm năm trước ta phát sốt bệnh nặng, mà hần lại quay về bốn gia Đài Loan tranh quyền người thừa kế.” Nguyệt Khê nói một cách nhẹ nhàng.

Lần bệnh nặng đó, nếu không phải Mai Thuần Thần thấy hần vài ngày không đến, tò mò đến nhà tìm hần, không chừng hần đã sớm mồ yên mả đẹp. Cũng bởi vì như thế, hần sợ hãi phát sốt.

Rõ ràng đã gọi điện thoại cho người đó, người đó cũng rõ ràng đã biết trạng huống thân thể hần kém đến trình độ nào rồi, lại vẫn nhất quyết lên phi cơ.

Tình yêu, yêu đến sâu đậm bao nhiêu thì cũng có năng lực, tác dụng gì chứ..... Có lẽ hần căn bản không nên chờ mong tình yêu tồn tại.

“Hần không cho những người khác đi chiếu cố người sao?” Long Thiên Thích nhíu mày hỏi, cho dù chính mình đi không được, nhưng dưới tay Bạch Diệp hần là có những người khác mới đúng.

Nguyệt Khê cúi đầu lạnh nhạt cười, lại không nói chuyện. Bạch Diệp cũng không phải con trai trưởng, nói xác thực một chút là hần ngay cả con dòng chính cũng không phải, vì có thể đoạt được người thừa kế, hần cùng một gia tộc Kinh Cực có tiếng tăm Nhật Bản đám hỏi, vừa mới cùng Kinh Tiểu Nhất Tả đính hôn, mà vị Kinh Tiểu Nhất Tả kia lại là người có tiếng xảo quyết khó chơi, như thế nào có thể để cho người khác biết hần ở bên ngoài dưỡng người tình, huống hồ chỉ lại là nam nhân. Có lẽ vào thời điểm kia nếu ta chết đi, Bạch Diệp mới có thể thở phào nhẹ nhõm.

“Không có sao?” Long Thiên Thích nhìn phản ứng của hần mà đoán.

Nguyệt Khê không có trả lời, chính là nói: “Ta nếu cùng nữ nhân khác đính hôn, nhưng lại sau lưng người tìm nam nhân khác, phỏng chừng người sẽ không dùng cách chia tay ta mà giải quyết dễ dàng như vậy.” Lòng không tốt còn có thể đem hần lột da rút gân, so sánh thì tên kia liền thiện lương hơn.

“Này không giống nhau.”

Nguyệt Khê trầm mặc.

Không giống với nhau sao? Có lẽ đối với đại nhân vật như bọn họ mà nói thì thật là không giống nhau. Nhưng chính mình..... Quên đi, chỉ là một ngư lang mà muốn có được tình yêu gì chứ. Mọi sự không phải luôn như ý, tựa như Mai Thuần Thần nói, ngư lang chỉ là đồ chơi, có thể làm cho chủ nhân vui vẻ thì được sử dụng lâu một chút, bằng ngược lại, có lẽ không đến một khắc sẽ biến mất.

Long Thiên Thích đôi mày nhíu lại, Nguyệt Khê mỉm cười, đột nhiên tránh khai Long Thiên Thích nói: “Ta đi ngủ một chút.”

Hần muốn bình tĩnh lại, Bạch Diệp đột nhiên xuất hiện làm cho hần tâm loạn cả lên, thật không phải bởi vì còn thương người đó, mà là không thể không tự hỏi Bạch Diệp đã cho hần giáo huấn.

Chính là Nguyệt Khê bên này còn chưa đi trở về phòng, Long Thiên Thích đã muốn đi theo hần lại đây.

“Người không cần đi công ty sao?” Nguyệt Khê có chút kinh ngạc, hiện tại mới giữa trưa mà thôi.

“Ta đã gọi điện thoại dặn dò cấp dưới rồi.”

“Người làm tổng tài thật sự rất thú vị, cẩn thận có người cướp mất ghế đấy.” Nguyệt Khê không khỏi trêu ghẹo y.

Long Thiên Thích đẩy ra cửa phòng, lại nói: “Không ai dám.”

“Bất quá bây giờ là ban ngày, người cùng ta vào trong phòng thật sự được sao?” Nguyệt Khê nhìn y trong nháy mắt, không đợi Long Thiên Thích phản ứng, chính mình đã lách mình đi vào, lập tức bổ nhào vào trên giường siêu lớn.

Gian phòng này nguyên bản là của Long Thiên Thích, sau đến Nguyệt Khê lại đây cùng ở. Cái khác Nguyệt Khê đều không có ý kiến, chính là cảm thấy giường quá nhỏ, giống như trước kia ở nhà trọ, bởi vậy Nguyệt Khê mãnh liệt yêu cầu đổi một cái giường mới lớn hơn. Đối với điểm ấy, Long Thiên Thích đương nhiên cũng không ý kiến.

Kết quả chính là như bây giờ, có thể song song nằm năm, sáu người, siêu King cấp bậc giường lớn.

Long Thiên Thích ở bên giường ngồi xuống, Nguyệt Khê ném một cái đệm cho y. Nói thật, Long Thiên Thích cho tới bây giờ không có nhân rồi vô sự ngồi ở trên giường như vậy, đương nhiên ngủ, trên giường, còn có ngoại lệ là khi chiếu cổ hần. Long Thiên Thích tuyệt đối là ngồi thì ngồi ngay ngắn, liền ngay cả tư thế ngủ tựa hồ đều thực chú ý.

Mà hiện tại Long Thiên Thích chính là như vậy thẳng tắp ngồi ở mép giường, đối với cái đệm hần vừa ném tới tiếp nhận rồi đặt ở một bên. Nguyệt Khê cười, lặn người qua, gối đầu đặt ở trên đùi y, sau đó ngửa đầu hỏi: “Cùng ta một chỗ người có vui vẻ không?”

Long Thiên Thích gật gật đầu, quả thật rất vui vẻ.

Nguyệt Khê cười trở mình, đi lên ôm thắt lưng Long Thiên Thích nói: “Thế ngày nào đó người có thể đột nhiên cảm thấy phiền chán hay không?”

“Vì cái gì hỏi như vậy?”

“Đột nhiên nghĩ tới mà thôi, lấy bối cảnh cùng tuổi tác của người, trước kia hần là từng có rất nhiều tình nhân đi. Rồi hần là khi người không cần người ta, có nói là vì sao không?” Nguyệt Khê cười tiếp tục hỏi.

“Người là bất đồng.” Long Thiên Thích thật khẳng định nói.

“Không có gì bất đồng.” Nguyệt Khê nhỏ giọng nói thầm, lại nói: “Lời này Bạch Diệp cũng nói qua, còn không phải giống nhau.”

Long Thiên Thích sắc mặt nhanh chóng trầm xuống, Nguyệt Khê lập tức ý thức được chính mình lỡ lời, nhưng muốn bổ cứu tựa hồ cũng có chút không còn kịp rồi, rõ ràng trầm mặc.

“Người thích Bạch Diệp?” Long Thiên Thích trầm giọng hỏi.

“Thích qua.” Nguyệt Khê thừa nhận, có lẽ đối với Bạch Diệp, nói một cách xác thực là từng yêu qua thì đúng hơn.

“Còn hiện tại thì sao?” Long Thiên Thích thanh âm chưa ngoa đứng lên.

“Bằng hữu đi.” Nguyệt Khê lạnh nhạt, lại nói: “Người không phải ngay cả loại chuyện cũ này đều để ý đó chứ? Tình nhân cũ của người chỉ sợ đều phải xếp thành hàng, ta chính là một chút cũng không để ý qua.”

“Này không giống nhau.”

“Không có làm sao không giống với nhau a!” Nguyệt Khê phản bác.

“Ta yêu người.” Long Thiên Thích lại khẳng định mở miệng.

Nguyệt Khê đứng ở nơi đó, trong lòng mỗi dạng đồ vật này nọ tựa hồ trở nên không giống nhau. Hần ngửa đầu nhìn về phía Long Thiên Thích, lại lập tức bị Long Thiên Thích hôn trự.

“Ta yêu người.” Thanh âm thấp phần khẳng định mà kiên quyết xuất ra từ miệng Long Thiên Thích.

\*\*\*\*\*

“Ai nha! Thật sự là khách ít đến, ưc, vẫn là khách quý đây.” Tuy rằng nhìn thấy Bạch Diệp là ngoài ý muốn trong mọi sự ngoài ý muốn, nhưng Mai Thuần Thần vẫn lập tức phản ứng lại, xuất ra chiêu bài khuôn mặt tươi cười.

“Người liền tỉnh tỉnh cho ta đi, không cần cười đến khó coi như vậy, nếp nhăn trên mặt đều lộ ra hết rồi.” Bạch Diệp chẳng thốt được lời tốt đẹp.

“Lập tức cút đi ra ngoài cho ta.” Mai Thuần Thần lập tức trở mặt, dám nói trên mặt hần có nếp nhăn. Lần trước có một tên không có mắt nói lung tung một câu, đến nay còn ở mặt sau “Thiên sứ chi đều” bị rác rưởi chôn sống trong ngõ tối a.

“Giúp ta hẹn Nguyệt Khê đi.”

“Chính mình đi mà hẹn.” Mai Thuần Thần không thèm nhìn hần.

Loại này cắt đứt thì thôi, còn trở về dây dưa là loại nam nhân mà Mai Thuần Thần tối khinh thường, huống chi năm đó người làm sai lại là hắn.

“Giúp ta hẹn hắn đi.” Khẩu khí Bạch Diệp trở nên không kiên nhẫn.

“Có bản lĩnh chính mình hẹn.” Mai Thuần Thần càng không kiên nhẫn hơn.

Bạch Diệp không khỏi thở dài, có vẻ thập phần buồn bực, lại hỏi: “Hắn vì cái gì lại cùng một chỗ với Long Thiên Thích?”

“Người có biết?” Mai Thuần Thần ít nhiều có chút kinh ngạc.

“Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ta cũng không dám tin.” Bạch Diệp cười khổ.

“Có cái gì mà không thể tin được, loại nam nhân mà Nguyệt Khê thích chính là so với hắn cường, mà Long Thiên Thích vô luận hoành khán thụ khán đều so với hắn cường nhiều lắm.” Khi nói chuyện Mai Thuần Thần còn cao thấp đánh giá Bạch Diệp, lại bồi thêm một câu: “Cũng so với người cường.”

“Nhưng y là Long Thiên Thích, ở bên cạnh một nam nhân như vậy không thể nói là tình nhân được, không bằng nói là y nhân rồi dưỡng súc vật mà thôi.” Bạch Diệp lớn tiếng phản bác, thần sắc tức giận giống như có người giết cả nhà hắn.

“Nhưng vấn đề là Nguyệt Khê coi trọng, ta thật không hiểu, năm đó rõ ràng là người muốn chia tay, tại sao hiện tại lại làm ra vẻ giống như chính mình là người bị hại như thế.” Mai Thuần Thần nhin không được bắt đầu chế nhạo hắn.

“Chuyện cũ không phải nói ra, giúp ta hẹn hắn ra đi, ta thật rất muốn cùng hắn nói chuyện.” Bạch Diệp vội vàng nói.

Bạch gia cùng Long gia có thể nói là thế gia, tương giao nhiều năm, Bạch Diệp đối với tính tình Long Thiên Thích cũng hiểu biết nhiều lắm, đối với những vật thuộc về mình luôn có tính chiếm hữu rất cao, người khác xem liếc mắt một cái đều không được. Cho nên nếu hắn trực tiếp đăng môn bãi phỏng, thật đúng là rất khó mà nói.

Mai Thuần Thần vẫn đang lắc đầu, thập phần kiên định nói: “Long Thiên Thích là ai, người hắn là so với ta rõ ràng hơn, người của Long gia tính tình ra sao người không có khả năng không biết, ngay cả Nguyên Tú Nhân là người từ nhỏ ở Long gia lớn lên, cũng chỉ bởi vì một cái nhỏ nhỏ phản bội liền rơi vào một cái kết cục như vậy. Ta phải bảo đảm an toàn cho Nguyệt Khê. Hơn nữa chính là lui một vạn bước nói, người hiện tại cũng căn bản không có tư cách.”

“Nguyên Tú Nhân? Hắn làm sao vậy?” Bạch Diệp không khỏi hỏi.

Đối với vị thiếu niên thiên tài Nguyên Tú Nhân kia, hắn là có nghe nói qua, Long Tuấn Khanh không phải thương yêu hắn đến chết đi sống lại sao? Có thể có chuyện gì chứ.

Mai Thuần Thần lườm hắn một cái, cũng không nói thêm gì nữa, chính là nói: “Tóm lại, ta sẽ không giúp người hẹn hắn, ta nơi này còn có việc, không muốn có rắc rối.”

Cái gì nên nói, cái gì không nên nói, hắn so với ai khác đều rõ ràng. Nguyệt Khê cùng Long Thiên Thích lần đầu tiên gặp mặt, khi đó hắn đã cho người đi điều tra thân phận Long Thiên Thích, đáng tiếc vẫn không có tin tức. Cho đến khi KEN tới, hắn cho người đi tra tin tức của KEN, lại từ đó mà sáng tỏ được cả thân phận Long Thiên Thích. Cơ hồ làm cho người ta không thể tin được.

Người Hoa giới có công nhận tam đại gia tộc — Long gia, Quý gia, Bạch gia, đã có gần trăm năm lịch sử, kinh doanh cái gì, hiện tại thế lực tới trình độ nào, phỏng chừng ngoại trừ người bên trong ba gia tộc ra, ngoại nhân thật sự rất ít biết được. Nhưng vài thập niên đến giờ chưa từng có người nào dám nhạ cũng thiên chân vạn xác, không thể nhạ, không dám nhạ, chộc lúc sau..... Liền càng không ai biết.

Mà Long Thiên Thích chính là tộc trưởng Long gia, thân phận vừa nghe đã dọa người, nhưng mà vị nhân huynh này thành danh quá sớm, mười bảy tuổi cũng đã bộc lộ tài năng, mười chín tuổi liền kế nhiệm chức vị tộc trưởng, sau đó mười mấy năm, hiện tại đứa con lớn đến độ có thể đương gia chủ sự, y cũng liền lui ở bên ngoài mặt mày rạng rỡ. Cho nên, rất nhiều người đều hiểu lầm y đã là một lão thái gia ngoài năm

mười tuổi, sắp lui về vườn ở ẩn. Thế nhưng ai cũng không nghĩ tới, y thoát nhin cũng chỉ trên dưới ba mươi tuổi mà thôi, hơn nữa y ngay cả vệ sĩ cũng không mang theo khi xuất hiện tại nơi này.

Đã biết thân phận, sự tình cũng tra xét tốt rồi, so sánh quả nhiên là kinh người lịch duyệt. Nơi này của Mai Thuần Thần chính là nơi mà y hay trải qua để đổi tình nhân. Theo phương diện nào đó mà nói thì y vẫn là thật chuyên tình, rất ít ngoại một đêm tình, trong một thời gian nhất định y chỉ có một tình nhân. Nếu khi gặp một người khác, y sẽ chủ động cùng tình nhân hiện tại nói lời cúi chào, tuyệt đối sẽ không bắt cả hai tay. Hơn nữa chu kỳ tình nhân của y tính cũng có lúc rất dài, có người theo y đến ba năm, ngắn thì cũng có đến sáu tháng, cộng lại rồi chia đều ra thì một người trung bình cũng là một năm tám tháng.

Nhìn thấy mà Mai Thuần Thần không khỏi thở dài, nam nhân ngoại một đêm tình cũng không có cái gì rất giỏi, thường xuyên đổi nam nữ bằng hữu cũng không có gì hay ho. Có lẽ là đột nhiên phát hiện tính cách không hợp, hoặc là căn bản không thật sự thích.

Nhưng nếu là một tình nhân ở cùng mình trong một thời gian dài, thực tự nhiên sẽ có một loại cảm giác ỷ lại. Tựa như rất nhiều trường hợp khi kết hôn nam nhân sẽ ở bên ngoài tìm tình nhân, nhưng không muốn ly hôn, tâm lý của đại bộ phận nam nhân là mới cũ đều muốn. Loại nam nhân này tuy rằng ghê tởm, nhưng ít nhất còn có điểm lương tâm. Mà Long Thiên Thích từ trước đến nay là chỉ cần người mới không cần người cũ, nói một câu không khoa trương, đối với y nếu đã vứt bỏ tình nhân, thì ngay cả quay đầu lại nhìn liếc mắt một cái cũng sẽ không.

Kỳ thật vừa rồi Bạch Diệp nói câu nói kia rất có đạo lý: ở bên cạnh một nam nhân như vậy không thể nói là tình nhân được, không bằng nói là y nhân rồi đường sủng vật mà thôi.

Sủng vật thật tốt nha, cái gì cũng đều không hiểu, cái gì cũng không biết, thời điểm cao hứng thì đến ngoại ngoại, thời điểm có chính sự liền quăng sang một bên. Hơn nữa trọng yếu hơn là sủng vật sẽ không xúc phạm tới ích lợi Long gia. Có phải chăng vì Nguyên Tú Nhân không nhìn thấu điểm này, mới rơi vào cái kết cục như vậy?

Ngay từ đầu nếu biết thân phận cùng danh tiếng quá đổi lẫy lừng của Long Thiên Thích như thế, hẳn đã ngăn không cho Nguyệt Khê cầm ly rượu kia đến mời. Nhưng nghĩ đi nghĩ lại kỳ thật cũng không có gì phải quá đổi lo lắng, bất quá cũng vài năm mà thôi, Long Thiên Thích coi trọng Nguyệt Khê không gì ngoài gương mặt cùng thân thể hắn, dù sao thời gian dài quá chính y cũng sẽ phiền.

Hơn nữa thân mình, hoàn cảnh cùng cuộc sống của Nguyệt Khê rất đơn thuần, mấy chuyện loạn thất bát tao không tìm được hắn, mặc dù có một anh trai trong thương giới, nhưng so với thế lực Long gia thì cứ như trứng chọi đá, không đáng bận tâm. Nguyệt Khê lại giỏi về sát ngôn quan sắc, sẽ biết cách bồi cẩn thận, cho dù bồi Long Thiên Thích vài năm, cũng coi như ngư lang bán mình mà thôi, nhưng người giàu có lại là vị phẩm hạnh tốt đẹp kia, sau khi chia tay mà lưu lại một tuyệt bút tiền thì có thể khoái hoạt sống nửa đời còn lại. Dù sao Nguyệt Khê cũng không có kế hoạch hay nuôi chí lớn gì, với hắn chỉ cần những ngày thanh nhàn là đủ.

Cẩn thận tính tính, ai cũng không thiệt cái gì, Mai Thuần Thần cũng liền lười nói Long Thiên Thích là ai. Nhưng thật ra nghĩ nên khuyên Nguyệt Khê lo đến vấn đề tiền bạc một chút, dù sao nói về tiền, Long Thiên Thích rất hiếm có là, không đạo lý không thể lấy được phí tổn vài năm vất vả kia.

### 13. Chương 13

Nguyệt Khê hiện tại là ngủ thẳng giấc cho đến khi tự nhiên mà tỉnh dậy, nói một cách nghiêm túc thì những năm gần đây hắn tựa hồ vẫn đều trải qua những ngày như vậy. Bất quá, tự tại như bây giờ lại thật sự không nhiều lắm. Từ trên giường đứng lên, thân thể trần trụi, Long Thiên Thích mỗi lần đều thay hắn giải quyết tốt hậu quả, nhưng chuyện tuyệt đối y không phục vụ chính là giúp hắn mặc quần áo, còn cởi quần áo hắn thì y am hiểu nhiều hơn.

Mặc vào quần áo mà Long Thiên Thích đã giúp hẩn chuẩn bị tốt đặt ở đầu giường, mặc xong, lại đánh răng rửa mặt, chỉnh trang một chút, liền đi xuống lầu tìm đồ ăn. Đánh cái ngáp từ trên lầu đi xuống, nhưng khi nhìn thấy vị khách đang ngồi ở phòng khách mà không khỏi giật mình.

Bạch Diệp, vì trốn người này, mấy ngày nay hẩn cũng chưa ra khỏi cửa Long gia, không nghĩ tới y lại tìm đến tận đây.

“Người rốt cuộc đã thức rồi.” Bạch Diệp thở dài một hơi.

Năm giờ trước y đã đến đây, quần gia mở cửa cho y vào, Long gia cùng Bạch gia giao tình dù sao cũng đã nhiều năm, huống chi y lại là chủ sự của Bạch gia. Khi y nói y đến tìm Nguyệt Khê, quần gia sợ run một chút, lập tức gọi điện thoại thông báo Long Thiên Thích, một phút đồng hồ sau rốt cuộc nhận được sự cho phép của lão Đại bên kia, nhưng khảo nghiệm lớn hơn nữa đang chờ y.

Nguyệt Khê thiếu gia đang ngủ, tiên sinh phân phó, thời điểm Nguyệt Khê thiếu gia ngủ tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào quấy rầy —— đây là quần gia nói nguyên văn. Ý là, muốn gặp hẩn cũng đơn giản, chờ hẩn tỉnh dậy thì tốt rồi.

Bạch Diệp biết là Long Thiên Thích không phải không cố ý chỉnh y, ngồi chờ ít nhất đã năm giờ, đến đây lúc mười giờ sáng, bây giờ là ba giờ chiều, đã có rất nhiều cuộc điện thoại gọi tới, và còn nhiều sự tình y đều gác sang một bên. Đến chỗ Mai Thuần Thần nhờ hẹn giúp, vị nhân huynh kia quyết tâm không hỗ trợ, mà Nguyệt Khê lại nhất quyết chết cũng không ra khỏi cửa Long gia nửa bước. Biện pháp cuối cùng, chính là trực tiếp vào nhà tìm người, tuy rằng đây là hạ sách, nhưng mà Bạch Diệp đã muốn chịu không nổi.

“Sao người lại tới đây?” Nguyệt Khê kinh ngạc hỏi.

“Tới tìm người, chúng ta nói chuyện.” Bạch Diệp có chút buồn bực lên tiếng.

“Nói chuyện gì?” Nguyệt Khê khi nói chuyện với Bạch Diệp đã ngồi xuống sofa đối diện.

“Người có biết Long Thiên Thích là ai hay không?” Bạch Diệp vào thẳng vấn đề chính.

“Biết.” Nguyệt Khê gật đầu.

“Vậy người vì sao còn cùng hẩn một chỗ?” Bạch Diệp đem thanh âm ép tới cực thấp.

“Hẩn cũng bắt quá thấy người xinh đẹp, đem người như sủng vật mà dưỡng.....”

“Cút ra ngoài ngay.”

“Người hãy nghe ta nói, ta chưa từng khẩn cầu người tha thứ, cũng biết chúng ta đã không có khả năng. Nhưng ta thật sự không muốn người lại bị thương tổn, Long Thiên Thích sẽ không cho người được tình cảm mà người muốn.”

Nguyệt Khê nhắm mắt, cố gắng không cho nam nhân trước mắt này nhìn thấy tình tự chính mình, một hồi lâu mới giương giọng nói: “Quần gia, tiễn khách.”

“Người vô luận hận ta thế nào đều hảo, nhất định phải bảo trọng chính mình.....”

“Trong thiên hạ, người tối không tư cách nói loại lời này với ta chính là người!” Thanh âm nổi giận của Nguyệt Khê ở trong đại sảnh nổ tung.

Đem cửa phòng khoá chặt, mặc cho quần gia gõ cửa như thế nào, Nguyệt Khê đều làm như không nghe thấy, tự mình đem thân thể lui thành một đoàn oa ở trên giường.

Tuy rằng đi theo Mai Thuần Thần hỗn đại, nhưng Nguyệt Khê cũng đồng tính luyện ái, nhưng ít nhất trước đó Bạch Diệp không phải. Đem hết thủ đoạn chính mình lừa y lên giường, kết quả là..... Sự kiện đính hôn kia có thể không trách y, dù sao bọn họ là cùng tính, như thế nào cũng không thể đăng kí kết hôn, Bạch Diệp sau lưng chính mình tìm nam nhân, cũng không trách y, khi đó trạng huống chính mình thực tại không tốt, cũng thật sự thoả mãn không được Bạch Diệp. Cũng bởi vậy tự mình mới hướng Mai Thuần Thần học cách câu dẫn nam nhân khi trên giường, vì muốn y sẽ thay đổi.

Thế nhưng..... Thế nhưng, không nghĩ tới có một ngày, Bạch Diệp lại nhắm mắt nhìn hắc chết. Cùng một chỗ gần một năm, nam nhân kia mỗi ngày buổi tối đều ôm lấy hắc nói “Ta yêu ngươi”, vậy mà lại là người chờ mong hắc chết nhất.

Thật sự là châm chọc đến lợi hại, có lẽ tình yêu đối với mình chính là một loại châm chọc.

Ngẫm lại có lẽ là chính mình rất ngốc, sinh ra ở nơi phong nguyệt, mỗi ngày nghe được chính là lời tán tỉnh. Có lẽ trong mắt người bình thường không phải tình yêu, nhưng tựa như mẹ đã nói qua, nơi này tình yêu cũng tối chân thật.

Mẹ muốn hoàn lương cho nên mới theo Thương lão gia, hơn nữa còn sinh hạ hắc, nghĩ đến sinh hạ đứa con rồi cuộc có thể thay đổi cái gì. Nhưng nàng chung quy là vũ nữ của “Thiên sứ chi đều”, đến chết cũng không sao thay đổi được. Ngay cả huyết thống đều không thể thay đổi hiện thật, huống chi hai nam nhân. Đồng tính thường không được hoan nghênh lắm.

Bạch Diệp quả thật có yêu hắc, hắc có thể khẳng định, chính là tình yêu này nếu không ảnh hưởng đến lợi ích của y thì mới có tác dụng, ngẫm lại xem, có quyền thế, y muốn dạng người gì mà không có, không có quyền thế, bằng một người như hắc thì có năng lực cho y được cái gì.

Đau lòng quá, hận quá, buồn quá.....

Nhưng cho dù có nghĩ nhiều thế nào, sống chết trước mắt cũng sẽ chậm rãi làm mờ đi, không có gì nhìn không ra, cũng không có gì không bỏ xuống được. Hắc phát sốt bệnh nặng, mê man suốt năm ngày, bác sĩ nói hắc có thể sống sót chính là kỳ tích.

Đúng vậy, hắc đã không chết, tuyệt đối không thể vì một người nam nhân mà chết. Còn nhớ rõ Mai Thuần Thần hai năm trước đối với một ngư lang nói qua, còn sống chính là còn sống, cho dù không có hy vọng gì cũng phải sống, bởi vì khi đã chết liền thật sự tuyệt vọng.

Tình yêu loại này một khi đã không đáng tin cậy như vậy, thì không cần phải dựa vào tình yêu là được.

Từ nhỏ lớn lên, nhìn thấy không ít ngư lang bị làm nhục chỉ từ từ cửa sau “Thiên sứ chi đều” nâng đi ra ngoài, hắc có thể sống một cách tự tại như thế, đã là bao nhiêu người muốn cầu cũng cầu không được.

Chính là.....

Sống được càng thoải mái, càng lười nhác, càng không biết vì cái gì mà sống.

“Phanh, phanh” hai tiếng đập cửa, Nguyệt Khê không khỏi cả kinh, nếu là quản gia, sẽ ngay tại cửa nói chuyện.....

Là Long Thiên Thích, cơ hồ lập tức, Nguyệt Khê lau khô nước mắt từ trên giường bước xuống, mà lúc này cửa đã bị mở ra.

“Ngươi khóc.” Long Thiên Thích chậm rãi mở cửa, mảy mặt lại.

“Có chút thương cảm.” Nguyệt Khê chậm rãi từ trên giường bước xuống, ôm lấy y.

Có lẽ bởi vì ngày hôm qua Long Thiên Thích nói câu kia “Ta yêu ngươi”, cũng có lẽ bởi vì hắc cần một cái ôm ấp.....

Long Thiên Thích đem hắc ôm chặt hơn nữa.

“Ngươi tại sao đã trở lại?” Một hồi lâu, Nguyệt Khê mới nhớ tới hỏi.

“.....”

Y nhận được điện thoại quản gia nói tình trạng của Nguyệt Khê, cho dù muốn làm bộ như không thêm để ý đều có chút làm không được.

Nguyệt Khê cũng không nói chuyện, chỉ lặng lẽ ôm y, tâm tình tựa hồ chậm rãi bình tĩnh lại.

“Tiểu thuyết của ngươi viết rất khá.” Thật đột nhiên nói một câu, sợ tới mức Nguyệt Khê lập tức ngắt đầu, kinh ngạc hỏi: “Ngươi xem?”

Không phải đâu, Long Thiên Thích làm sao có thể đọc văn hán viết? Với y mà nói hán là rất lãng phí thời gian.

“Xem hai ngày.” Long Thiên Thích thản nhiên bổ sung.

“Hảo ý ngoại.” Nguyệt Khê thành thực nói.

“Muốn theo ta quay về Mĩ Quốc hay không, nơi đó mới là bốn gia của ta.” Long Thiên Thích lại mở miệng.

Nguyệt Khê có chút khó xử nhìn Long Thiên Thích, một hồi lâu mới nói: “Ta tháng sáu tốt nghiệp, ta nghĩ chờ sau khi ta lãnh bằng tốt nghiệp rồi hãy nói.”

Theo y về nơi tư nhân, rồi đến chủ trạch bên này, hiện tại lại muốn đưa về bốn gia ở Mĩ Quốc, từng bước một, Long Thiên Thích là càng ngày càng coi trọng hán. Chính là..... Nam nhân này có yêu thật sự không?

“Sự tình này người không cần lo lắng, chỉ cần người còn muốn chạy, ta sẽ đem hết thủy xử lý tốt.” Long Thiên Thích nói.

“Vì cái gì muốn đi Mĩ Quốc? Không có gì kém thì đừng đi.” Nguyệt Khê không khỏi nói, “Hơn nữa tiếng Anh của ta lại không tốt, đi thì ngay cả cuộc sống như thế nào cũng không biết.”

Long Thiên Thích lẳng lẳng chăm chú nhìn hán, nhưng không có nói gì, chính là bởi vì hán thể này mới muốn dẫn hán đi Mĩ Quốc. Hai bàn tay trắng, chỉ có thể dựa vào y mà thôi, ly khai y liền sống không nổi, y thích cái loại cảm giác này. Người này là mỗi ngày đều nói thương y, người lúc nào cũng bên cạnh y, nhưng luôn cho y một loại cảm giác như gần như xa, có lẽ sẽ biến mất lúc nào đó nếu y không giữ cho thật chặt.

Từ nhỏ đến lớn, không có gì y không chiếm được, chính là hiện tại muốn lưu lại con người của hán cũng là cực kỳ dễ dàng. Nhưng cho dù người này đang ở bên người, trong lòng y vẫn thường xuyên dâng lên cảm giác mất mát không sao hiểu được.

“Thật ra, ta chưa từng rời đi thành thị này, thật sự không muốn đi.”

“Vậy đợi cho người tốt nghiệp rồi nói sau.” Long Thiên Thích nhân nhượng.

Mùa xuân tháng ba, thời tiết dần dần trở nên ấm áp, Long Thiên Thích ban ngày rất ít ở nhà, Nguyệt Khê một mình đương nhiên cũng thật vui vẻ thanh nhàn. Đem máy tính lấy ra, nằm dài trên giường, viết một mỗi có thể nằm ngủ một hồi. Nói thật cuộc sống hán gần đây thật sự càng ngày càng giống trư, ăn ngủ, ngủ ăn, cho dù là bản thảo cũng không tìm được đề tài.

Cho dù trong lòng có một thanh âm vẫn không ngừng thì thầm nói với hán như vậy là không được, còn tiếp tục thế nữa có lẽ sẽ bị sự ôn nhu của Long Thiên Thích nuốt mất, nhưng tựa hồ có rất nhiều thứ thật sự bất lực. Hán dường như lại bắt đầu tin tưởng Long Thiên Thích là yêu thương hán thật lòng, cho dù lý trí nói cho hán đây là chuyện bất khả tư nghị đến cỡ nào. Long Thiên Thích ôn nhu luôn làm cho hán có loại ảo giác này, hơn nữa chậm rãi làm cho tiềm thức dấy lên niềm tin.

“Ta yêu người”, nghe được ba chữ này tuy không phải lần đầu, nhưng có đôi khi Nguyệt Khê đều cảm thấy mỗi một chữ lại giống như có chứa ma chú, cho dù biết như vậy không được, nhưng không có năng lực chống cự lại.

Đáy lòng thở dài, tay không tự giác từng xuống dưới, vẫn đang đọc văn tựa hồ cũng không có hứng thú, chỉ kinh ngạc giữa đầu nhìn về phía không trung. Hôm nay thời tiết vô cùng tốt, không thấy một tia lo lắng, đoá đoá mây trắng đang di động trông thật xinh đẹp. Hết thấy đều tốt đẹp như vậy, tốt đẹp đến nỗi làm cho người ta cảm thấy bất khả tư nghị, nhưng càng im lặng, càng bình thản bao nhiêu, đáy lòng càng trào ra cảm giác bất an bấy nhiêu.

Đang thất thần, máy tính nhắc nhở hán có tân thư kiện.

Nguyệt Khê nhanh chóng lấy lại tinh thần, mở ra xem, đó là của Thương Phong Dật phát tới. Nguyệt Khê ít nhiều có chút kinh ngạc, nhưng càng làm cho hán kinh ngạc hơn chính là nội dung bên trong. Không ngờ Thương Phong Dật lại chạy đến tận Tây Tạng, sau khi Thương thị sang tay đổi chủ, bởi vì sợ hãi người của La thị đến tìm hán gây phiền phức, ký ước xong hán liền tiêu thất. Cùng Nguyệt Khê gọi một cuộc điện thoại, nói phải trốn trước, không nghĩ đến hán trốn một cái liền tới Tây Tạng.

Trong tin nhắn ngoại trừ báo bình an ra, còn nói hẩn tính toán cứ như vậy đi du lịch luôn, du lịch Trung Quốc xong thì muốn đi Âu Châu nhìn xem. Dù sao kinh tế cũng không có vấn đề, cũng không có trách nhiệm gì phải gánh vác, hẩn tính toán bắt đầu hảo hảo hưởng thụ nhân sinh.

Truyền đến phụ kiện là hình ảnh hẩn chụp ở Tây Tạng, đường cổ cùng núi non, cung điện Potala.....

Hơn nữa ảnh chụp thoát nhìn phi thường duy mỹ, trước kia Mai Thuần Thần cùng hẩn đề cập qua, nhưng đối với vị anh trai này, Nguyệt Khê từ trước đến nay không ôm hy vọng gì, không nghĩ tới Thương Phong Dật đối với chụp ảnh thật sự rất có thiên phú.

Lúc ấy hẩn chính là cảm thấy bắt Thương Phong Dật gánh vác Thương thị thật sự quá khó khăn, cho nên đưa ra đề nghị bán đi, không nghĩ tới thật sự mang đến cho Thương Phong Dật một cuộc sống chuyển biến như thế.

“Rất được.” Bỗng dưng một phen thanh âm vang lên phía sau, Nguyệt Khê cả kinh.

Có thể xuất hiện một cách bất ngờ như vậy chỉ có Long Thiên Thích. Chính là Long Thiên Thích là miêu hay sao? Mà miêu chạy bộ cũng không tránh khỏi phát ra tiếng động a.

“Đại lão bản “trốn việc” sao?” Nguyệt Khê ngửa đầu nhìn y.

“Nếu chuyện gì đều phải đích thân ta đến làm, ta dưỡng những người dưới tay kia làm cái gì nữa.” Long Thiên Thích đậm cười nói, cúi đầu hôn nhẹ trán Nguyệt Khê.

“Đến, lại đây nhìn xem, đây là bưu kiện anh trai gửi cho ta.” Nguyệt Khê nói, vừa muốn đem chiếc gói dài chia một nửa cho Long Thiên Thích, Long Thiên Thích cũng đem Nguyệt Khê ôm ngồi ở trên đùi chính mình, siết vào trong ngực.

“Anh trai người chụp thật sự không tồi.” Long Thiên Thích lại nhìn mấy tấm ảnh, khen.

Nguyệt Khê cười đến càng vui vẻ, xem ra Thương Phong Dật chụp thật sự là không tồi, đây cũng là lần đầu tiên hẩn nghe được Long Thiên Thích khen người khác.

“Không biết khi nào thì, ta có thể giống hẩn có thể đi tham quan khắp thế giới như vậy.” Nguyệt Khê có vài phần cảm thán nói.

“Muốn đi lữ hành sao?” Long Thiên Thích hỏi hẩn.

“Ta vẫn không cơ hội ra ngoài, từ nhỏ thân thể đã không hảo, Thuần Thần sợ ta đi ra ngoài có cái gì vạn nhất xảy ra, cho nên luôn mạnh mẽ phản đối. Mà hiện tại....” Khi nói chuyện Nguyệt Khê ngắc đầu liếc mắt nhìn Long Thiên Thích một cái, “Phỏng chừng người cũng không có thời gian theo giúp ta.”

Hơn nữa hẩn lại càng không hy vọng xa vời, Long Thiên Thích sẽ thả hẩn một mình đi ra ngoài.

Long Thiên Thích đem hẩn ôm chặt hơn chút nữa, thấp giọng ghé vào lỗ tai hẩn nói: “Đợi ta thêm vài năm nữa đi, khi đó ta nhất định sẽ cùng người du ngoạn ngũ hồ tứ hải.”

“Chờ vài năm?” Nguyệt Khê đối với từ này có chút kinh ngạc, nhưng mà thêm vài năm nữa, Long Thiên Thích cũng bắt quá bốn mươi tuổi, chẳng lẽ lại về hưu? Không có khả năng đi.

“Tiếp qua vài năm Tuấn Khanh liền lớn, có thể chủ sự.” Long Thiên Thích tựa hồ có vài phần vui mừng nói.

“Tuấn Khanh?” Chưa từng nghe qua tên này, nhưng Nguyệt Khê lập tức nghĩ đến: “Đứa con của người?”

Long Thiên Thích gật đầu, nhưng con người lại hiện lên một mặt lo lắng.

Nguyệt Khê nhìn thấy vẻ mặt y, cẩn thận đoán: “Hiện tại chủ sự ở Mĩ Quốc không phải là đứa con của người sao?”

Nói cách khác, y đường đường một tộc trưởng không lý do gì ở nơi đây đến mấy tháng, tức là bên này có một nửa sản nghiệp của Long gia.

“Tháng tám năm nay, hẩn liền mãn mười tám tuổi. Đại lễ của hẩn sẽ được tiến hành ở Mĩ Quốc.” Long Thiên Thích có vài phần cảm thán nói.

Nguyệt Khê không khỏi nghiêng đầu nhìn y, hỏi: “Nghe khẩu khí này của người, giống như đại lễ này là chuyện gì đó rất nguy vậy.”

Long Thiên Thích gật gù, lại nhin không được thở dài. Gia quy của Long gia, người kế thừa khi sinh nhật mười tám tuổi, nhất định phải làm kiện đại sự hướng trong tộc chứng minh chính mình đã là người trưởng thành. Mà khi làm được chuyện này có thể lấy được quyền hạn tộc trưởng điều động thế lực Long gia, vì để cho người thừa kế có thể phát huy đầy đủ năng lực, đương nhiên tộc trưởng đối hành vi này đều là tuyệt đối theo đuổi. Năm đó y lựa chọn ở quốc nội gia tăng đầu tư, tiến quân điện tử, các loại đồ điện, sau đó thành lập tập đoàn Lập Phong, làm cho Long thị ở thương giới quốc nội đứng một cách vững vàng.

Mà Tuấn Khanh tuyển chọn lại là diệt Nguyên gia. Nguyên gia mặc dù so với Long gia sống yên sớm hơn ở Mĩ Quốc, nhưng gần mười năm nay, Nguyên gia đã lớn không bằng Long gia, nhưng thực lực Nguyên gia còn đang rất lớn mạnh, hơn nữa cùng Long thị va chạm càng ngày càng nhiều. Còn trẻ khí thịnh Tuấn Khanh liền tuyển đầu đề này, đích xác ngay từ đầu Long Thiên Thích là phản đối, nhưng nghĩ rằng Tuấn Khanh từ nhỏ đến lớn đều là thuận buồm xuôi gió, cho hắn điểm đả kích cũng tốt. Lại không nghĩ tới hắn lại thành công, hơn nữa làm được quyết tuyệt như thế.

Không thể không thừa nhận, đứa con này so với y ngoan độc hơn, nhưng cứ như vậy, Long gia có thể bị mất một ngày nào đó không?

“Nhĩ hảo giống như thật lo lắng, muốn trở về nhìn xem hay không?” Nguyệt Khê không khỏi hỏi.

Long Thiên Thích lắc đầu nói: “Tạm thời cứ cho hắn tự do, khi nhậm chức hắn sẽ không còn thời gian nữa.”

Tháng sáu, Nguyệt Khê cuối cùng lãnh được bằng tốt nghiệp, nhưng không có tham gia lễ tốt nghiệp, hắn ở trong ban không có bằng hữu nào, nhiều nhất cũng chỉ tính là quen biết mà thôi; cùng các giảng viên nào đều không tính là thân thiết. Trên hộ tịch của hắn có ba chữ “Phụ không rõ”, mẫu thân hắn là kỹ nữ, hắn lại đi theo Mai Thuần Thần hỗn đại, hơn nữa người của La gia trước kia còn cố ý nháo loạn, cứ như vậy trải qua một khoảng thời gian dài, nghĩ tới cuộc sống bình thường ở đại học là chuyện hoàn toàn không có khả năng.

Tựa như khi hắn xin lưu giáo, hệ chủ nhiệm gọi điện thoại cự tuyệt, lấy lý do bối cảnh hắn làm cho hắn không thích hợp ở lại trong trường học. Lúc ấy Nguyệt Khê mặc dù có chút thất vọng cũng không cho là quá khó khăn, lúc còn học trung học, rất nhiều người đều gọi hắn là nam kỹ, hắn cũng học xong trung học, hưởng chi hiện tại.

Lúc đi lãnh bằng tốt nghiệp, là Long Thiên Thích đưa hắn đi, hơn nữa là y tự mình lái xe. Lại nói tiếp, gần đây hai người bọn họ ra ngoài, Long Thiên Thích rất ít kêu người khác lái xe, ngược lại càng vui vẻ khi chính mình lái.

Hơn nữa khi bằng tốt nghiệp tới tay, đồng thời Nguyệt Khê cũng nhận được hộ chiếu. Nhưng về sau có thể dùng đến hay không Nguyệt Khê không quá khẳng định, cùng Long Thiên Thích một chỗ hắn phỏng chừng chỉ dùng để không, và hắn cũng không cần dành dụm tiền để mua xe.

Mà mấy tháng nay Long Thiên Thích tựa hồ đặc biệt thanh nhàn, hai người hai mươi bốn giờ ngâm mình ở cùng nhau, viết bản thảo là không có khả năng, đầu tiên là làm cho y dạy lái xe, chơi bóng, cùng một ít vận động không quá kịch liệt. Chính là không nghĩ tới vài ngày sau bác sĩ Hoàng liền phán định hắn cần nghỉ ngơi, kỳ thật Nguyệt Khê luôn cảm thấy vị Hoàng lão tiên sinh kia là lo lắng thái quá, nhưng Long Thiên Thích đối với lời này lại hoàn toàn chấp hành.

Bị y đặt ở trên giường, Nguyệt Khê nhàm chán hết sức nhưng lại tìm mấy quyển sách sử đến, cùng Long Thiên Thích thảo luận.

Làm cho Nguyệt Khê thập phần ngoài ý muốn chính là, Long Thiên Thích đối với văn học là không hứng thú, nhưng lịch sử tổng quát, mỗi hướng mỗi đại, từng hoàng đế, y thông hiểu rất rõ ràng, nghe được Nguyệt Khê không khỏi mở lớn miệng. Theo hắn biết rất nhiều doanh nhân đều thích đọc sử, hơn nữa Long Thiên Thích.....

Cẩn thận ngẫm lại, hắn ở Long gia cùng hoàng đế lại có nhiều khác biệt.

Có thể thành người một phen nghiệp lớn, sao lại đơn giản thế.

Bất quá sau khi cầm bằng tốt nghiệp trong tay, Long Thiên Thích cũng bắt đầu chuẩn bị chuyện đi Mĩ Quốc. Về chuyện này Nguyệt Khê tốn không ít công sức, sử dụng không ít thủ đoạn, nhưng Long Thiên Thích vẫn cho ra đáp án là vẫn phải đi, tuyệt không dung phản đối. Bởi vì giữa tháng 8 là sinh nhật Long Tuấn Khanh, Long Thiên Thích vô luận như thế nào cũng muốn trở về. Hơn nữa sinh nhật qua đi còn phải đối với tiến độ hoàn thành đầu đề lần này tiến hành thẩm định, hơn nữa còn có một ít công việc kết thúc cũng muốn cùng nhau làm. Về nước lần này phỏng chừng phải đến hơn nửa năm, y vô luận như thế nào cũng không chịu tách ra lâu như vậy.

Thở dài, lúc sau Nguyệt Khê cũng chỉ bắt đầu cố gắng học tiếng Anh, tuy rằng Long Thiên Thích nói không cần, Long gia cao thấp mọi người đều nói tiếng Trung. Nhưng mà mọi chuyện có vạn nhất, nếu hấn rời đi Long gia, chẳng phải là bị chết rất khó xem.

Mà đối với sự cố gắng của hấn, Long Thiên Thích không có phản đối cũng không có duy trì, nhưng cũng không để cho hấn mời gia sư, cuối cùng bị cuốn lấy không có biện pháp, đành phải tự mình học. Đại bộ phận thời gian đều ở Mĩ Quốc cho nên Long Thiên Thích nói tiếng Anh đương nhiên hảo, chính là Nguyệt Khê không nghĩ tới, ngoại trừ tiếng Anh ra, tiếng Pháp, tiếng Đức, tiếng Nhật y nói được cũng không tồi.

Ngay từ đầu nghe y kể chuyện lịch sử, Nguyệt Khê đã có chút buồn bực, giờ lại biết y có thể sử dụng thuần thực ngôn ngữ của mấy nước, hấn càng thêm buồn bực.

Vì cái gì nam nhân này mọi thứ so với hấn cường.....

“Này cũng không có gì đáng ngạc nhiên, có thể tinh thông năm thứ tiếng là cơ bản trong cơ bản mà thôi.” Mai Thuần Thần nhún nhún vai, thản nhiên nói.

Còn có một tuần nữa sẽ đi, Long Thiên Thích cố ý chuẩn hấn hôm nay lại đây cùng Mai Thuần Thần nói lời từ biệt. Nhưng không nghĩ tới sau khi nghe hấn oán giận xong, Mai Thuần Thần lại nói một câu như vậy.

“Người cũng không ngẫm lại Long Thiên Thích là ai a, ngày thường tiếp xúc là loại người nào, ngay cả ngôn ngữ cơ bản đều nói không được, y không cho người chê cười sao?” Mai Thuần Thần cười.

“Bất quá, người thật sự tính toán cùng y quay về Mĩ Quốc?” Mai Thuần Thần đưa ra vấn đề trọng yếu này.

“Ta là một chút cũng không muốn đi, nhưng vấn đề là, người cho rằng ta có thể không đi mà được sao?” Nguyệt Khê cười khổ.

Đi đến cái nơi thị phi kia, nếu muốn tìm một chỗ thanh tĩnh là không có khả năng rồi. Hiện tại tuy đã ở bản trạch Long gia, nhưng dù sao Long gia từ trên xuống dưới còn có người bên ngoài chú ý đều là hành động của Long Tuấn Khanh ở Mĩ Quốc, ngay cả Long Thiên Thích chính mình đều thật chú ý ẩn thân. Mà sau khi quay về Mĩ Quốc, ai.....

“Lại nói tiếp, thời gian Long Thiên Thích cùng người một chỗ không ngắn.” Mai Thuần Thần tính ngày.

Nguyệt Khê gật gật đầu.

“Vậy người cảm thấy khi nào thì y mới chán người?” Mai Thuần Thần hỏi.

Nguyệt Khê cười khổ, không biết nên trả lời như thế nào, hấn hiện tại cũng không chờ mong Long Thiên Thích phiền chán, đối với cuộc sống hiện tại hấn không có gì bất mãn.

Mai Thuần Thần nhìn sắc mặt hấn, nhú mày, nói: “Người sẽ không ngốc ngếch đến nỗi vướng vào lần thứ hai đi.”

“.....”

“Người thích hấn?” Mai Thuần Thần cẩn thận hỏi.

“.....”

“Người.....”

“Tiểu thuyết của ta đoạt giải.” Nguyệt Khê đột nhiên nói.

“A!?”

“Tuy rằng không phải giải nhất, bất quá với một tay mới như ta mà nói coi như là không tồi.” Nguyệt Khê có chút kiêu ngạo nói, rồi tiếp: “Hơn nữa có một đạo diễn đối với truyện dài của ta cảm thấy hứng thú, hỏi ta có muốn dựng thành kịch truyền hình hay không. Ta rất có tự tin, không quá ba năm, ta nhất định sẽ có chút danh tiếng, có lẽ thành danh rực rỡ ta làm không nổi, nhưng sinh kế về sau tuyệt đối không thành vấn đề.”

“.....”

“Vô luận ta cùng Long Thiên Thích như thế nào, thì những thứ ấy sẽ là trọng tâm của cuộc sống sau này của ta.” Nguyệt Khê bình tĩnh nói.

“Người.....” Mai Thuấn Thần thở dài.

Nguyệt Khê thần nhiên nói: “Ta dù sao cũng là nam nhân, giống y có một sự nghiệp thành công như vậy là không có khả năng, nhưng ít nhất cũng nên có chút việc làm.”

Mai Thuấn Thần lẳng lặng nhìn về mặt bình tĩnh của hắn, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì cho tốt.

Trong tay có việc làm cũng không có nghĩa là có thể đem tình cảm xem nhẹ, lúc con tim đau đớn thì việc làm kia cũng không giúp giảm bớt được bao nhiêu đau.

“Bất quá, người nói sinh nhật đứa con của Long Thiên Thích, ta có nên tặng lễ vật hay không?” Mấy ngày nay Nguyệt Khê đều tự hỏi cái vấn đề này.

Sinh nhật đứa con tình nhân, hơn nữa đứa con này cũng không kém hẳn nhiều tuổi lắm. Nguyệt Khê tưởng tượng đến liền cảm thấy có chút buồn cười.

“Này.....” Mai Thuấn Thần trong lúc nhất thời cũng có chút do dự, hỏi ngược lại: “Người là muốn lấy lòng hắn sao?”

Nguyệt Khê lắc đầu, nói: “Chỉ là sợ tình nhân trước kia của Long Thiên Thích cũng có người tặng hắn, ta không nghĩ chính mình có vẻ đặc biệt.”

“Này còn không đơn giản, người bảo Long Thiên Thích giúp người chuẩn bị không phải tốt rồi sao.” Mai Thuấn Thần nghĩ đến một biện pháp có vẻ hợp lý nhất.

Nguyệt Khê không khỏi gật gật đầu, biện pháp này quả thật không tồi.

“Lần này người cùng Long Thiên Thích trở về mọi sự cẩn thận, có thể trở về trước thời gian liền trở về trước thời gian thôi.” Mai Thuấn Thần lo lắng nói.

Hắn không thể không lo lắng, Long Tuấn Khanh sinh nhật mười tám tuổi, khách được mời tuyệt đối là các bậc nhân vật nổi tiếng; hơn nữa Long thị bộ tộc chính là đại tộc, nhiều người nhiều miệng, công việc bề bộn, Long Thiên Thích cho dù có chiếu cố hắn như thế nào, cũng không có năng lực phân ra nhiều tâm lực. Vạn nhất Nguyệt Khê chộc phải người nào đó không nên dây vào, còn không biết sẽ xảy ra rắc rối gì.

“Ta sẽ đúng mực, ta cam đoan với người, ta nhất định lông tóc vô thương trở về.” Nguyệt Khê cười.

Hắn có lẽ sẽ giảm phải vết xe đổ lần thứ hai, nhưng lần này tuyệt đối sẽ không để bị thương gân động cốt nữa.

Nguyệt Khê là lần đầu đi máy bay, bình thường hắn ngay cả xe lửa đều cực nhỏ có cơ hội ngồi qua, không ra cửa, cũng là lười bước ra khỏi cửa, phương tiện giao thông sử dụng nhiều nhất chính là đôi chân, từ nhỏ lớn đến hắn không đi xa quá chỗ ở, mà đến “Thiên sứ chi đều” lại càng không xa, cho tới nay hắn lui tới cũng chỉ mấy địa phương này.

Thế nhưng sau khi gặp được Long Thiên Thích, đã đi hơn hai nơi, nhưng thời gian ra khỏi cửa cũng càng ít.

“Người là lần đầu tiên đi máy bay?” Long Thiên Thích nhìn về mặt hắn hưng phấn, không khỏi hỏi.

Bởi vì còn có chút văn kiện phải xử lý, hơn nữa Nguyệt Khê vẫn ở vào trạng thái hưng phấn, Long Thiên Thích cũng liền không bồi hấn, không nghĩ tới công sự xử lý xong rồi, Nguyệt Khê còn đang ngắm mây bên ngoài.

Nguyệt Khê gật đầu, cười nói: “Vẫn là ngồi chuyên cơ.”

Long Thiên Thích cười khê, đồng thời cũng có chút ần ần lo lắng, nếu là có thể, y vẫn muốn cho Nguyệt Khê ở tại nhà trọ của y, nơi đó chỉ có hai người bọn họ, ít người sự tình cũng ít, Nguyệt Khê thân mình cũng yên tĩnh, hấn muốn viết viết bản thảo đều thật thuận tiện, chính là mọi sự không phải theo ý người muốn là được. Chỉ hy vọng hấn không cần cảm thấy Long gia ồn ào, phiền nhiễu, rồi sinh khí thì không tốt.

“Bất quá, tại sao cái này người cũng mang theo?” Nguyệt Khê nhìn thấy khối thủy tinh có tiểu thiên sứ cùng tiểu ác ma trên bàn, hỏi.

Hấn lần này đi Mĩ Quốc, cơ hồ không mang theo hành lý gì, nói là bên kia có chuẩn bị, Long Thiên Thích liền đem theo một ít công văn trọng yếu đã được sắp xếp gọn gàng vào một sơ mi, sau đó chính là khối đá thủy tinh mà lần Giáng sinh đó đã mua.

Lúc đầu dọn đến nhà trọ Long Thiên Thích, căn bản không nhớ đến, chính là sau đó Long Thiên Thích phái người trở về lấy. Điều này làm cho Nguyệt Khê không khỏi buồn bực, chỉ là một khối thủy tinh, tạo hình có thể cho là đẹp, nhưng đáng lý không thể lọt vào mắt Long Thiên Thích mới đúng.

“Người thích, không phải sao?” Long Thiên Thích cười.

Nguyệt Khê vẻ mặt hoang mang, hấn có nói qua hấn thích sao? Hấn chính là nhìn lâu một chút mà thôi, thế không có nghĩa là thích.

“Hơn nữa đây vẫn là vật duy nhất ta đích thân đưa cho người, không đáng hảo hảo bảo tồn sao?” Long Thiên Thích lại cười nói.

Này..... Đôi mắt Nguyệt Khê chớp chớp, quên đi, nếu y đã nói như vậy, vậy cứ xem như là vật hấn yêu thích nhất là được, cũng miễn cô phụ Long Thiên Thích một mảnh hảo tâm.

“Đúng rồi, chúng ta còn phải ngồi phi cơ bao lâu nữa?” Nguyệt Khê cố gắng chuyển hướng đề tài.

Long Thiên Thích xem một chút thời gian, “Khoảng mười sáu giờ nữa.”

“Lâu như vậy!” Nguyệt Khê có chút thở dài, mặc dù lúc mới bắt đầu cảm thấy tốt ngoạn lắm, nhưng mà còn tới mười sáu giờ, có điểm khủng bố.

Long Thiên Thích cười vươn tay đem Nguyệt Khê kéo qua, vừa muốn hôn hấn, Nguyệt Khê lại đột nhiên đứng lên nói: “Ta thấy người xem văn kiện đã lâu như vậy, ta giúp người đầm lưng, thế nào?”

Long Thiên Thích cười ha hả, nói: “Hảo, người đầm đi.”

Nguyệt Khê lập tức đứng dậy đến phía sau sofa, đứng ở vị trí an toàn, lúc này mới bắt đầu động thủ. Nguyệt Khê gần nhất rõ ràng cảm giác Long Thiên Thích đang có chút bất mãn, bác sĩ Hoàng nói thân thể hấn sau mấy tháng điều dưỡng, gần đây đã có khởi sắc rất lớn, thế nhưng, phàm là chuyện gì có thể bị thương đến thân thể cũng không có thể làm, cái loại sự tình kia càng phải cấm.

Còn nhớ rõ lúc bác sĩ Hoàng nói đến vấn đề này, sắc mặt Long Thiên Thích thật hắc ám, nhưng lực nhẫn nại của y quả thật không tồi, có đôi khi trực tiếp đến khách phòng ngủ, cũng không bính hấn. Tính tính khoảng thời gian từ lần trước đại khái đã có một tháng, Nguyệt Khê có điểm lo lắng y sẽ đột nhiên động dục.

Vừa đầm vừa xoa, một hồi lâu Nguyệt Khê cảm thấy tay có điểm mỏi. Hấn chưa từng giúp người nào đầm lưng, nhưng TV trình diễn hấn có xem qua, vẫn cảm thấy hấn là rất đơn giản mới đúng. Lại không nghĩ da thịt trên người Long Thiên Thích lại rắn chắc như vậy, giống như tảng đá, nếu mà nhân viên mát xa gặp được loại khách này, phỏng chừng phải thu tiền y gấp đôi.

Tay Nguyệt Khê đột nhiên bị nắm, Long Thiên Thích nhìn hấn, cười nói: “Mệt mỏi rồi, lại đây ngồi.”

Nguyệt Khê do dự một chút, ngồi xuống có thể sẽ bị ăn, nhưng tay hấn thật sự là có điểm vừa mỏi vừa đau.

“Bằng không người liền đâm tiếp đi.” Long Thiên Thích lại bồi thêm một câu.

Nguyệt Khê lập tức ngoan ngoãn ngồi xuống, nhớ tới còn có thánh chỉ của bác sĩ Hoàng, hẳn là không có việc gì đâu.

Long Thiên Thích mỉm cười, nhẹ nhàng nắm tay hắn. Đồng dạng là nam nhân, nhưng hai người khác biệt to lớn, Nguyệt Khê mỗi lần nghĩ đến là xúc động muốn học máu. Tay Nguyệt Khê tuy rằng không tính là lớn, nhưng cũng không xưng là nhỏ, mỗi lần nắm tay, bọn họ cũng không giống người khác mười ngón tương giao, mà là Long Thiên Thích cầm lấy hắn. Tay Long Thiên Thích tương đối lớn, hơn nữa cực có khí lực, muốn bỏ ra là vô cùng khó khăn.

“Đói không? Có muốn ăn chút gì đó hay không?” Long Thiên Thích nhẹ giọng hỏi.

Nguyệt Khê lắc đầu.

“Khát không? Muốn uống nước hay không?” Long Thiên Thích lại hỏi.

Nguyệt Khê lại lắc đầu, nhưng trên mặt lại hiện lên một mặt cổ quái, trong lòng có chút cảnh giác, chính là vừa định đứng dậy đã bị Long Thiên Thích đè lại.

Nguyệt Khê trong lòng kinh hãi, đương nhiên biết là sao lại thế này, lập tức nói: “Bác sĩ Hoàng nói.....”

“Hoàng tiên sinh nói về sau làm cái gì cũng không có gây trở ngại.”

“A!”

## 14. Chương 14

“Tiên sinh, sắp hạ cánh rồi.” Ngoài cửa truyền đến thanh âm báo cáo.

Trước kia bọn họ còn dám đẩy cửa vào mà thông báo, nhưng hiện tại thì....

Long Thiên Thích đáp lời: “Đã biết.”

Cúi đầu nhìn liếc mắt một cái, trên giường Nguyệt Khê đã ngủ say trên bạc thảm, ẩn ẩn có thể thấy được trên da thịt xinh đẹp những dấu hồng ngân do chính mình lưu lại. Long Thiên Thích không tự giác cười khê ra tiếng, biết khi hắn ngủ rất ghét bị người quấy rầy, nhưng vẫn cầm lấy quần áo cẩn thận giúp hắn mặc vào. Lập tức sẽ xuống phi cơ, nên không thể cứ như vậy mà ôm hắn đi được.

Phi cơ rất nhanh đình ổn, cửa khoang thuyền mở ra, ở bên ngoài có rất nhiều người đang chờ nghênh đón y.

“Phụ thân đại nhân!” Nhìn thấy cửa khoang thuyền vừa mở, người lên trước đón tiếp chính là Long Tuấn Khanh.

Trong thanh âm lạnh như băng không chứa một tia tình cảm, một thiếu niên sắp tròn mười tám tuổi, nhưng Long Tuấn Khanh lại có vẻ vĩ đại làm cho mọi người ghé mắt.

Nhưng đôi mày của Long Thiên Thích nhíu càng chặt, y rõ ràng cảm giác sự ngông cuồng trên người Tuấn Khanh càng ngày càng thịnh.

“Cũng khỏe?” Long Thiên Thích hỏi.

“Hết thấy mạnh khỏe, phụ thân chớ lo.” Long Tuấn Khanh đáp, ánh mắt cũng đang chăm chú nhìn về phía người mà Long Thiên Thích đang ôm, ngủ thật sự trầm, bên ngoài bọc chính là áo khoác của Long Thiên Thích, cả đầu đều oa ở trong ngực Long Thiên Thích, làm cho người ta thấy không rõ diện mạo hắn.

Nghe nói bộ dạng cũng không tệ lắm, nhưng tình nhân bên cạnh phụ thân người nào bộ dạng mà không nghiêng nước nghiêng thành? Bất quá được đãi ngộ như thế này vẫn là lần đầu tiên. Dưới loại tình huống này cho dù không gọi hắn tỉnh, cũng nên kêu bọn vệ sĩ ôm. Long Tuấn Khanh không khỏi đánh giá biểu

tình của Long Thiên Thích, tuy rằng vẫn là trước sau như một cường thế, nhưng tựa hồ đã nhu hoà hơn trước rất nhiều.

Dựa theo tính cách của phụ thân mà hẳn hiểu biết từ trước đến nay, phụ thân đối người này rất không bình thường.

Lúc này vệ sĩ đã mở cửa xe, Long Thiên Thích ôm Nguyệt Khê tiến vào trước, Long Tuấn Khanh lập tức theo vào.

“Ân ~”

Vì tư thế không được điều chỉnh tốt, Nguyệt Khê đang ngủ nhẹ giọng kháng nghị.

“Ngoan, người tiếp tục ngủ đi.” Long Thiên Thích cười khẽ hống hấn.

Long Tuấn Khanh trợn to hai mắt, vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn y, người trước mắt này thật là phụ thân sao?

Long Thiên Thích đối với sự kinh ngạc của đứa con không gì giải thích, hỏi lại: “Tú Nhân khỏe?”

Long Tuấn Khanh lập tức nhú chặt mi, nói: “Ta không rõ phụ thân làm như vậy là có ý gì.”

“Ta nghĩ đến người thôi.” Long Thiên Thích thở dài.

Long Tuấn Khanh cười lạnh, nói: “Phụ thân thật sự nhiều lo lắng, chỉ là một Nguyên Tú Nhân, cho dù hẳn thông minh hơn người bình thường, cũng tuyệt đối không thể làm gì lật đổ được Long gia. Hơn nữa ta lại càng không muốn vì một tên phản bội ta mà mất đúng mực.”

“Là vậy sao?” Long Thiên Thích thở dài. Xem ra chuyện y muốn cùng Nguyệt Khê du ngoạn ngũ hồ tứ hải có lẽ sẽ kéo dài thêm thời gian rồi.

“Người giống như hoài nghi ta?” Long Tuấn Khanh chọn mi.

Long Thiên Thích lẳng lẳng nhìn hấn, một hồi mới trầm giọng nói: “Ta bắt quá chỉ rời đi nửa năm mà thôi, người lại học ở đâu khẩu khí này để nói chuyện với ta?”

Long Tuấn Khanh chấn động.

“Người tuy rằng là đứa con của tộc trưởng, nhưng Long thị là đại tộc, tiền bối rất nhiều, chẳng lẽ người cũng dùng loại khẩu khí này?” Long Thiên Thích chậm rãi mở miệng, trong lời nói có một loại khí thế làm cho người ta không thể phản bác: “Người là đứa con duy nhất của ta, hiện tại ở đây chỉ có hai người chúng ta, người đối ta nói chuyện như vậy, ta sẽ không trách người. Nhưng đến lúc diễn ra hội nghị trong tộc, ta hy vọng người có thể chú ý ngữ khí của người.”

Người có biết nửa năm qua, ta thu được trong tộc bao nhiêu lời trách cứ không? Chẳng lẽ người thật sự tưởng người có cách lãnh đạo, mới không có bị trong tộc áp lực sao? Đó là bởi vì ta đã áp chế. Ta nhớ rõ đã từng dạy người, ngoại trừ địch nhân bên ngoài ra, người còn phải chú ý đến địch nhân bên cạnh người, nếu ngay cả việc nhà đều xử lý không tốt, cho dù người ở bên ngoài đánh hạ nhiều đối thủ đến như thế nào, nhiều nhất cũng chỉ được xem như là một mà thôi.

Bảo trì thế cục cân bằng, một người cho dù có năng lực như thế nào cũng không thể xử lý toàn bộ mọi chuyện, người phải biết lợi dụng người bên cạnh một cách đúng lúc để họ giúp người hoàn thành sự tình các loại, đồng thời cũng phải để những người đó gánh vác mới đúng là lương toàn kỳ mỹ. Nếu trước khi người chưa hoàn toàn hiểu được đạo lý này, quyền hạn trong tay, ta sẽ không buông để giao cho người, ta cũng đã cho người liên lạc mấy lão sư nổi danh, người trước hạo hạo nghĩ ngơi một chút đi.”

“Phụ thân!” Long Tuấn Khanh kêu lên.

“Người là đứa con duy nhất của ta, Long gia sớm muộn gì đều là của người, nhưng nếu muốn trở thành tộc trưởng siêu việt, người hiện tại cần hạo hạo tỉnh lại. Hơn nữa lập tức chính là bình định hội nghị trong tộc, trước lúc đó, người hãy đóng cửa từ chối tiếp khách đi. Người phải nhớ kỹ, cho dù quyền lực nơi tay, có rất nhiều sự tình cũng không phải theo ý muốn.”

“Vâng.” Long Tuấn Khanh cúi đầu.

“Người đã cảm thấy Nguyên Tú Nhân không còn ý nghĩa, liền đem hấn giao cho ta đi.” Long Thiên Thích đột nhiên mở miệng.

“Không.....” Long Tuấn Khanh phản xạ không điều kiện mở miệng.

“Thế khi cùng một tên ngu ngốc thì người cảm thấy có ý tứ sao?” Long Thiên Thích thản nhiên trả lời, cũng không quên liếc mắt một cái nhìn Nguyệt Khê trong ngực, mới thở dài một hơi tiếp tục nói: “Tú Nhân là một đứa nhỏ vĩ đại, các người cùng một chỗ ta cũng vẫn cảm thấy thật thích hợp, nhưng không nghĩ tới ta chỉ đi có nửa năm, mọi chuyện đã biến thành như vậy.”

“Hiện tại các người nếu tiếp tục ở bên nhau, có lẽ đối với cả hai sẽ trở thành một loại gánh nặng, đem người mà mình yêu thương nhất đối đãi như vậy, người rốt cuộc là đang tra tấn ai, thật sự là tra tấn hấn sao?” Long Thiên Thích thở dài.

“Là hấn đã phản bội ta!” Long Tuấn Khanh cơ hồ rống lên.

“Đó là bởi vì người cho hấn cơ hội phản bội của, nếu đối với người như vậy là trọng yếu, nên hảo hảo bảo hộ, vì cái gì không kịp thời ngăn cản trước khi hấn phản bội? Luôn cho rằng người khác sai lầm, vì cái gì không hảo hảo nhìn lại chính mình. Người là một cường giả, người là một ngọn núi, có thể vì người khác che mưa chắn gió, nhưng mà xem qua toà sơn hay bảo tháp cũng phải cần người khác mới có thể sinh tồn. Những gì trọng yếu, muốn có, không thể mất đi, nên đối đãi thế nào, ngay cả điều này còn phải chờ người khác dạy người sao?” Long Thiên Thích khẩu khí trở nên nghiêm khắc.

“.....”

“Sau thời gian dài đối với hấn như thế, người nên có điểm thanh tỉnh. Các người đã không thể cùng một chỗ, vô luận là hấn có thanh tỉnh hay không, vẫn là nói đến tình cảnh hiện tại thôi, sớm một chút cho hấn rời đi, đối với ai đều có ưu đãi.”

“Kia..... Phụ thân tính xử trí hấn như thế nào?” Long Tuấn Khanh hỏi, cũng cảm thấy một chút khẩn trương.

“Ta cơ hồ là nhìn thấy hấn lớn lên, sẽ không thương tổn hấn.” Long Thiên Thích thở dài, lại nói: “Giải được cho hấn, sau đó để hấn tự lựa chọn con đường đi cho mình.”

Tay trái Long Tuấn Khanh không khỏi nắm chặt, cũng không nói được một lời, hấn biết vô luận hấn nói cái gì đi nữa, phụ thân cũng không thể thay đổi quyết định. Có lẽ thật sự giống như phụ thân nói, nên buông tay, mỗi lần nhìn thấy cái tên ngốc nghếch Tú Nhân kia, luôn giống như có vạn mũi kim đâm vào tim hấn.

Mà Tú Nhân nếu thanh tỉnh..... Không khỏi cười khổ, ta tình nguyện hấn cứ ngốc như vậy.

Long Thiên Thích nhìn thấy Long Tuấn Khanh trầm mặc, đáy lòng thật mạnh thở dài. Tiểu hài tử là phải trải qua chút sự tỉnh mới có thể lớn dần, chỉ hy vọng chuyện lần này có thể có giúp hấn thành thực hơn. Y vốn không tính huỷ hoại Nguyên Tú Nhân, chính là khi đó Tuấn Khanh cần bình tĩnh một chút, vô luận ai phản bội ai, bọn họ đều đã bị trừng phạt đủ. Mà Tuấn Khanh cũng nên rõ ràng, cho dù có chấp nhất như thế nào đi nữa cũng phải đến lúc buông tay.

Cúi đầu nhìn liếc mắt một cái Nguyệt Khê còn oa ở trong ngực y đang từ từ nhắm hai mắt lại, cười nói: “Tĩnh đi.”

Nguyệt Khê cười mở mắt ra, thân thủ ôm cổ Long Thiên Thích, hôn nhẹ hai má y.

Có thể không tỉnh sao? Thanh âm của hai người đều lớn đến kinh người, chính là cái loại không khí vừa rồi, hấn thật sự không thích hợp tỉnh lại, đang tính tiếp tục giả vờ ngủ, không nghĩ tới Long Thiên Thích lại đột nhiên ra tiếng gọi hấn. Giả bộ đã muốn không còn ý nghĩa, tuy rằng chính mình tỉnh lại sẽ làm cho người kia thật mất mặt, nhưng còn khá giả hơn là đắc tội lão đại.

“Lập tức sẽ tới thôi, muốn ngủ thì chờ trở về sẽ ngủ tiếp.” Long Thiên Thích cười đem Nguyệt Khê từ trên người mình buông xuống, làm cho hấn ngồi ở bên cạnh chính mình.

“Úc!” Nguyệt Khê cười đáp, vẫn nhìn chăm chăm vào Long Thiên Thích, không dám nhìn tới Long Tuấn Khanh.

Mới vừa bị lão tử chính mình mắng qua, hắn là sắc mặt không có gì hay ho rồi.

Long Thiên Thích cười xoa xoa tóc hắn, phân phó lái xe: “Ta cùng thiếu gia xuống xe ở cửa chính, người đem Nguyệt Khê thiếu gia đưa đến sau trạch đi, nói cho quản gia, không cần chuẩn bị phòng khác, cứ đưa hắn đến phòng ta là được rồi.”

“.....” Trầm mặc một hồi, lái xe mới phản ứng lại, đáp lời: “Vâng.”

Hắn lái xe cho tộc trưởng đã gần hai mươi năm, tình nhân loại này hắn cũng gặp qua không ít, nhưng không có người nào có thể ở lại tôn gian của tộc trưởng.

Long Thiên Thích hôn nhẹ hai má Nguyệt Khê, nói: “Hảo hảo nghỉ ngơi một chút, buổi tối ta đi tìm người.”

Nguyệt Khê cũng cười, khoé mắt lại quét về phía đội ngũ sắp xếp chỉnh tề để hoan nghênh bên ngoài.

Hôm nay buổi tối Long Thiên Thích nếu có thể tìm đến hắn, hắn sẽ cắt đầu mà tặng cho y. Chuyện gì trọng yếu, chuyện gì không trọng yếu, trong thiên hạ không có ai so với Long Thiên Thích rõ ràng hơn. Vừa rồi nghe buổi nói chuyện kia, thật sự là còn hơn đọc sách mười năm.

Xe rất nhanh đình ổn, cửa xe mở ra, Long Thiên Thích dẫn đầu xuống xe, Long Tuấn Khanh theo sát phía sau. Thật sự mà nói, từ khi Long Thiên Thích mười chín tuổi kế thừa vị trí tộc trưởng đến nay vẫn là lần đầu tiên rời đi bốn gia lâu như vậy. Tuy rằng quốc nội đầu tư rất trọng yếu, nhưng không trọng yếu đến nỗi phải đích thân y đi lo liệu.

“Kiêu.” Cước bộ Long Thiên Thích đột nhiên ngừng lại, gọi cận vệ chính mình phân phó: “Đem Tú Nhân đến phân trạch đi, đem giải dược cho hắn, sau đó an bài hắn xuất ngoại.”

Y thiếu chút nữa đã quên, Nguyệt Khê cùng Tú Nhân từng có gặp mặt một lần, vạn nhất không nghĩ qua mà gặp gỡ, thật đúng là không biết nên giải thích với Nguyệt Khê như thế nào, sớm một chút cất bước thật là tốt.

“Vâng.”

“Phụ thân.....” Long Tuấn Khanh sắc mặt trắng bệch.

Long Thiên Thích lại không để ý đến hắn, nếu phải buông tay, cần gì phải chấp nhất.

Nguyệt Khê xuyên thấu qua cửa kính xe nhìn thấy bên ngoài Long gia, chỉ một chữ: Lớn, là lớn thật sự, lái xe từ cửa chính đến cửa sau trên dưới hơn mười phút. Cho dù đây là vùng ngoại thành, cũng quá khoa trương một chút.

Long gia cửa sau không tính là lớn, đương nhiên đó là kết quả khi cùng cửa chính so sánh.

“Nguyệt Khê thiếu gia, mời xuống xe.” Lái xe cung kính giữ cửa mở ra.

Nguyệt Khê lập tức xuống xe, lẳng lặng nhìn nhìn viện này, có một chút phong mạo thời kì dân quốc Trung Quốc, bất quá phong cách mỹ thức vẫn là nhiều hơn.

“Phòng của tộc trưởng ở bên kia, xin mời theo ta.”

“Cám ơn ngài.” Nguyệt Khê cười.

Lái xe giống như có chút thụ sủng nhược kinh, nhìn thoáng qua Nguyệt Khê, liền tức tốc cúi đầu.

“Hoan nghênh Nguyệt Khê thiếu gia.”

“Thật sự quá khách khí.” Nguyệt Khê đáp lễ, theo tuổi thì rõ ràng thấy được người hầu của Long gia đều là lão nhân.

“Phòng của ta ở nơi nào? Thật sự có điểm mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi trước một chút.” Nguyệt Khê thập phần khách khí nói.

“Xin theo ta đi lên, tộc trưởng đã phân phó, ngài sẽ ở phòng của y.”

“Phiền toái ngài dẫn đường.” Nguyệt Khê tiếp tục khách khí.

Lão quản gia mang hần lên lầu hai, mở ra cửa phòng, quả nhiên..... Phòng của Long Thiên Thích luôn được bày trí y như nhau, chính là hơi lớn hơn một chút, hơn nữa thư phòng cùng phòng ngủ cũng đã tách ra.

“Quần áo của ngài cũng đều đã chuẩn bị tốt, tất cả ở trong tủ kia.”

“Thực là phiền toái quá.”

Nhanh chóng đóng lại cửa phòng, Nguyệt Khê liếc mắt một lượt khắp phòng, nhưng không có lập tức tắm rửa thay quần áo, ngay cả vừa rồi vẫn gấp liên tục trong nháy mắt lấy lại tinh thần. Xác định quản gia đã đi xa, Nguyệt Khê nhanh chóng lấy ra di động.

“Uy.” Điện thoại bên kia truyền đến thanh âm ngáy ngủ của Mai Thuần Thần.

“Là ta.” Nguyệt Khê dè thấp âm lượng.

“Xuống phi cơ rồi à?” Mai Thuần Thần cười.

“KEN vốn tên là Nguyên Tú Nhân có phải hay không?”

Bên kia điện thoại quả nhiên Mai Thuần Thần sững sốt một chút, một hồi lâu mới phản ứng lại, nói: “Người..... Đã biết?”

“Àn.” Vừa rồi chính là đoán, hiện tại là khẳng định.

“Ai! Nguyên Tú Nhân và Long Tuấn Khanh là cùng nhau lớn lên, có thể nói là thanh mai trúc mã. Sau lại.....” Mai Thuần Thần có vài phần đau thương, nguyên bản hần là muốn cho Nguyệt Khê có tâm tình tốt mới không đề cập tới, bất quá đã biết rồi cũng tốt.

“Không cần phải nói.” Nguyệt Khê lập tức cắt điện thoại.

KEN tên này hần không quen, nhưng Nguyên Tú Nhân tên này hần có biết đến. Nhớ rõ vài năm trước, trên các bài báo đều thi nhau đăng bài viết một cách hăng hái về vị thiếu niên ngạo khí mười phần, mười ba tuổi liền tốt nghiệp học viện Cấp Phật Thương, tài hoa hơn người làm cho tất cả mọi người đều biết đến, là một vị thiếu niên thiên tài xuất thế.

Mà hiện tại thì sao..... Thanh mai trúc mã mà còn rơi vào cái kết cục như vậy.

Một tháng kể tiếp mỗi người đều phi thường bận rộn, Long Thiên Thích ở bên ngoài bận rộn chuyện gia sự cùng các loại sự vụ của công ty, dù sao trước kia việc này do Long Tuấn Khanh lo một nửa, hiện tại hần đã bị cấm cửa, hết thảy đều phải tự mình xử lý; Long Tuấn Khanh cũng bận, bận rộn bị một đồng lão sư giáo dục, bận rộn viết sấm hối thư cầu xin lão cha tha thứ; Nguyệt Khê cũng bận, bận rộn sửa chữa một cái trường thiên (tác phẩm văn học dài, gồm nhiều chương, nhiều tập...), mà Thương Phong Dật vào lúc này lại mang đến một đồng nan đề cho hần; quản gia cùng bọn người hầu trong hậu viện cũng bận, bận rộn tìm cho vị Nguyệt Khê thiếu gia mới tới này một số bộ sách cơ hồ không xuất bản nữa từ các thư quán, hơn nữa phải là tiếng Trung. Nguyệt Khê xem không hiểu tiếng Anh.

Chuyện thiếu gia mới tới được an trí ở trong phòng tộc trưởng, làm cho người hầu cao thấp của Long gia rất khiếp sợ, ai cũng nhanh chóng ý thức được hần địa vị bất đồng với họ. Hạ quyết tâm phải cẩn thận hầu hạ, lại phát hiện vị tiểu thiếu gia này thật sự không quá khó hầu hạ, chỉ cần lúc hần đói cho hần ăn, lúc khát cho hần nước uống, hần hoàn toàn không phiền nản hay đòi hỏi gì quá đáng.

Hần mỗi ngày cơ hồ có đến hai mươi mấy giờ ở trong phòng, ngẫu nhiên xuất hiện ở đại sảnh, cũng chỉ với vẻ mặt tươi cười thành khẩn nhờ quản gia đi tìm mấy bản thư mà thôi. Những người hầu của Long gia đều là lão nhân, đối chủ tử trung thành thật sự, đối với vị này cái gì cũng không muốn, lại chỉ cần sách, bọn họ đương nhiên thật cao hứng. Hơn nữa Nguyệt Khê mỗi lần đều là cười đến vẻ mặt xán lạn, giống như việc nhờ bọn họ mua sách là đã là chuyện gì đó rất khó khăn đối với bọn họ, hại bọn họ cũng không thể không biết xấu hổ.

Nhưng khi lần thứ ba mua sách, số lượng cần đến hai ba người khuân vác, những người hầu không khỏi sợ hãi than thán, cho dù dùng sách này để thay cơm ăn, cũng phải ăn đến một hai tháng a. Cùng ngày buổi chiều, Nguyệt Khê lại ra cửa phòng, cùng quản gia thương lượng ở trong phòng Long Thiên Thích đặt một cái giá sách, quản gia đương nhiên không dám đồng ý, bài trí trong phòng tộc trưởng, bọn họ là tuyệt đối

không dám lộn xộn, lão quản gia lại nghĩ ra một biện pháp, ở cách vách phòng Long Thiên Thích thu thập thành một gian thư phòng. Tuy rằng tộc trưởng có thư phòng, nhưng đây lại là nơi y làm việc công, bình thường người đến quét tước cũng được đặc biệt tuyển chọn.

“Nguyệt Khê thiếu gia, Nguyệt Khê thiếu gia.....”

Lão quản gia cẩn thận gõ cửa, vị tiểu thiếu gia này bộ dáng vẫn giống như vội vàng tra tư liệu, ăn cơm cũng không tính đúng giờ, nhưng mà hôm nay giống như đã muốn suốt một ngày đều không có nếm qua chút đồ ăn gì. Cửa phòng ngủ vẫn đóng chặt, bọn họ cũng không hảo đẩy cửa đi vào xem.

“Làm sao vậy?” Long Thiên Thích hỏi.

“Tộc trưởng, ngài đã về.” Lão quản gia lập tức xoay người, nhanh chóng đem trạng huống một tháng qua báo cáo rõ ràng, từ lúc nghe được tin tức tộc trưởng đã về tới, hắn đã không gặp qua tộc trưởng, hẳn là do bận quá cho nên trực tiếp ngủ ở thư phòng phía trước viện.

Long Thiên Thích càng nghe càng nhíu mày, phát tay cho lão quản gia rời đi, chính mình còn lại liền nhanh chóng đẩy ra cửa phòng.

Quả nhiên..... Đang gác đầu lên sách mà ngủ.

Phòng bên này của Long Thiên Thích đương nhiên đủ lớn, mặc dù không giống như phòng ở quốc nội đem thư phòng cùng phòng ngủ xác nhập, nhưng phòng ngủ của y từ trước đến nay luôn đặt một cái bàn công tác đúng tiêu chuẩn, mà hiện tại nguyên lai trên bàn thập phần chỉnh tề lại bày đầy các loại sách, tùy tay bãi phóng, mở ra, loạn thất bát tao một đống lớn.

Long Thiên Thích mi mắt nhắm càng chặt, y mới vài ngày không có trở về, hẳn đã bắt đầu hồ nháo như vậy. Thân thể rõ ràng vừa mới hảo một chút, vậy mà chủ quan ngay cả cơm cũng không ăn đúng giờ, phỏng chừng ngay cả ngủ cũng không hảo hảo đủ giấc.

“Người đã đến rồi!” Nghe được tiếng mở cửa, Nguyệt Khê ngẩng đầu lên, đánh cái ngáp, nhìn thoáng qua ly cà phê bên cạnh, đã không còn một giọt.

Chỉ là muốn nâng cao tinh thần thôi.

Gần đây một mực giúp Thương Phong Dật tìm số liệu, cũng không biết Thương Phong Dật là bị tiếng sét với người nào rồi, đột nhiên muốn cái gì số liệu của các quốc gia cổ đại Âu Châu, hại hắn không thể không lật xem đàn thư. Bất quá, chính mình cũng được mở mang thêm kiến thức, tiếp theo thiên tiểu thuyết cũng có linh cảm.

Long Thiên Thích cũng nhíu chặt mi, gằm nhẹ nói: “Mấy thứ loạn thất bát tao này không nên nhìn nữa, một lát nữa ta sẽ cho người toàn bộ mang đi.”

“Ta một mình ở trong này thật nhàm chán, tìm quyển sách đến xem cũng không được sao?” Nguyệt Khê kháng nghị, lập tức đánh cái ngáp nói: “Ta chỉ là tối hôm qua ngủ muộn một chút, cam đoan không có làm chuyện gì thương tổn thân thể.”

Long Thiên Thích cảm thấy có chút áy náy, giống như từ khi trở về bên này liền vẫn để hắn một thân một mình tại nơi này, ngay cả nhìn đều không có nhìn qua hắn.

“Được rồi, đừng nóng giận, ta về sau nhất định sẽ chú ý.” Nguyệt Khê cười cam đoan, đồng thời chống thất lưng từ ghế đứng lên, hỏi: “Ăn cơm chưa? Có thời gian ăn cơm cùng ta hay không?”

Đồng hồ treo tường gõ mấy tiếng cho biết đã tới giờ dùng bữa tối.

Long Thiên Thích do dự một chút, vẫn gật gật đầu. Nguyệt Khê lập tức cầm lấy điện thoại gọi cho lão quản gia: “Ta và tộc trưởng cùng nhau dùng cơm, phiền toái ngài dọn dưới lầu phòng khách, chúng ta lập tức đi xuống.”

“Gần đây có rất nhiều chuyện, xem nhẹ người, người không tức giận chứ?” Long Thiên Thích hỏi.

Nguyệt Khê việc không đáng lo lắng đầu, cười nói: “Như thế nào lại thế, chẳng phải trước kia người cũng thường xuyên không trở lại sao? Không cần nghĩ ngợi nhiều, chúng ta xuống lầu ăn cơm thôi.”

Khi nói chuyện, Nguyệt Khê đã cầm lấy áo khoác mặc bên ngoài. Bởi vì vẫn thường không bước ra khỏi cửa, hẳn ngay cả quần áo cũng chưa hảo hảo xuyên qua, luôn một thân áo ngủ là xong. Nếu không phải ngày thường đánh răng rửa mặt dưỡng thành thói quen, Long Thiên Thích hôm nay rất có thể sẽ nhìn thấy hần rồi bù bệ bết.

Lôi kéo tay Long Thiên Thích vui vẻ đi xuống lầu, tuy rằng từ lúc bắt đầu vào cửa, Nguyệt Khê chưa từng bước chân ra khỏi đại môn tiểu lầu của tộc trưởng một bước, nhưng lúc ăn cơm cũng nghe lão quân gia ẩn ẩn đề cập qua. Bên này là tổ trạch Long gia, phân biệt trước sau hai cái sân, tiền viện dùng để xử lý công sự, còn hậu viện là nơi dùng để nghỉ ngơi. Bất quá trước đây cũng không có giới tuyến rõ ràng, hơn nữa người trong Long thị bộ tộc nhiều lắm, dòng họ rất nhiều người cũng ở tại hậu viện. Cho nên Long Thiên Thích liền phân phó qua, nếu không có chuyện gì đặc biệt, không cho phép ngoại nhân tiến vào, cũng bởi vì như thế, Nguyệt Khê mới có thể thanh tĩnh lâu như vậy.

“Vì cái gì không đi ra ngoài?” Ở trên bàn cơm khi hai người đã yên vị, Long Thiên Thích đột nhiên hỏi.

“Một mực hoàn thành bản thảo, cũng vì lười ra ngoài, hơn nữa anh trai ta còn nhờ ta giúp hần tìm số liệu, tìm đến hôn thiên ám địa mới tìm được một chút.” Nguyệt Khê cười, có chút mệt mỏi, cũng không dám ở trước mặt Long Thiên Thích ngáp.

“Ta là hỏi, vì cái gì ngay cả cửa phòng đều không có bước chân ra?” Long Thiên Thích hỏi lại.

Trước kia lúc còn ở quốc nội, Nguyệt Khê là không thường ra ngoài, nhưng trên cơ bản nếu thời tiết không tồi, hẳn sẽ đến bên ngoài phơi nắng, mà hiện tại lại ngay cả cửa phòng cũng không ra.

“Cái kia..... Ta sợ khí hậu không quen.” Nguyệt Khê suy nghĩ nửa ngày mới tìm được một lý do như vậy.

Trước khi xuất ngoại, hần đã đáp ứng Mai Thuần Thần sẽ bình an trở về, hần liền nhất định phải bình an trở về. Mà muốn bình an trở về thì không thể làm gì để bản thân gặp phiền toái, mà không muốn gặp phải phiền toái, thì không nên cùng với bất luận kẻ nào trong nhà này nảy sinh quan hệ. Cho nên, khi nghe Long Thiên Thích an bài hần ở trong phòng của y, hần liền hạ quyết tâm, chết cũng không ra khỏi cửa phòng một bước, hần cũng không tin có người nào dám chạy đến phòng Long Thiên Thích tìm hần gây rắc rối.

Nếu mà ngay cả phòng riêng của Long Thiên Thích có thể tùy tiện người nào vào cũng được thì ngay lúc đó lái xe cũng sẽ không có phản ứng như thế.

“Không cần ở trước mặt ta nói dối.” Long Thiên Thích nhú mày.

“Ta không phải vì sợ phiền toái sao?” Nguyệt Khê cười cố gắng làm dịu đi không khí nói: “Người trước đây không phải đã nói rồi sao, sinh nhật mười tám tuổi của Tuấn Khanh rất trọng yếu, sẽ có rất nhiều đại nhân vật muốn tới. Vạn nhất lúc ta ở bên ngoài không cẩn thận đắc tội với ai, không phải làm cho người khó xử sao?”

“Cho dù là đắc tội cũng không có gì.” Long Thiên Thích nói, tuy rằng Nguyệt Khê nói những câu này là vì nghĩ cho y, nhưng nghe đã có chút là lạ, kỳ thật y hy vọng Nguyệt Khê có thể càng ỷ lại y thì càng tốt.

“Nhiều một chuyện không bằng ít một chuyện.” Nguyệt Khê cười cười, nhìn thấy đồ ăn đã được bưng lên. Lập tức lại lộ ra tươi cười: “Ta đã sớm đói bụng, hơn nữa khó có dịp được người có thể cùng ta ăn cơm, nhất định phải hảo hảo ăn một chút.”

Nhưng hiển nhiên Long Thiên Thích cũng không có giống Nguyệt Khê thật là tốt ăn uống, chỉ nhìn chăm chăm gương mặt Nguyệt Khê có chút gầy yếu. Lúc mới gặp hần, hần có khuôn mặt trái xoan khá đầy đặn, mấy tháng hảo hảo dưỡng rất cuộc thoáng béo một chút, mà mới qua đây một tháng rồi lại gầy đi xuống. Nguyệt Khê sợ làm gì đó gây phiền toái cho y, rồi lại sợ y sẽ vì tránh rắc rối mà không chịu ra mặt bảo vệ hần. Vì cái gì hần thủy chung không tin y chứ?

“Người không ăn sao? Hôm nay đồ ăn rất ngon a.” Nguyệt Khê thấy Long Thiên Thích không hề động đũa, chủ động gấp mấy thứ trước mặt đặt vào trong bát Long Thiên Thích.

Long Thiên Thích vẫn đang lẳng lặng nhìn hần, chau mày, không nói được một lời.

“Phụ thân!” Long Tuấn Khanh vừa vặn đẩy cửa tiến vào.

Nhìn hẩn vào cửa, Nguyệt Khê buông bát đĩa định đứng dậy, không nghĩ tới Long Thiên Thích lại ẩn hẩn xuống, nói: “Không cần đứng lên.”

Nguyệt Khê ngoan ngoãn cúi đầu ngồi xuống, Long Tuấn Khanh nhìn lướt qua Nguyệt Khê có chút kinh ngạc, chính là vừa định mở miệng, Long Thiên Thích nhân tiện nói: “Trước ngồi xuống, ăn cơm.”

Long Tuấn Khanh lại có chút kinh ngạc, nhưng vẫn theo lời Long Thiên Thích ngồi xuống bên tay phải.

“Vẫn chưa kịp giới thiệu các người với nhau.” Long Thiên Thích đột nhiên nói như thế, Nguyệt Khê không khỏi ngẩn đầu.

“Hẩn là con ta Long Tuấn Khanh, mà vị này chính là Nguyệt Khê, các người tuổi cũng không sai biệt nhiều, liền xưng tên là tốt rồi.” Long Thiên Thích thân nhiên giới thiệu.

Nguyệt Khê rất muốn lộ khuôn mặt tươi cười với Long Tuấn Khanh, nhưng thật sự có chút cười không nổi. Cùng Long Tuấn Khanh xưng tên?

Đây là không phải có điểm quá đề cao hẩn rồi sao?

Quả nhiên, Long Tuấn Khanh cũng là vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn về phía phụ thân đại nhân kính yêu của hẩn, tựa hồ chờ mong y giải thích.

“Còn có, Nguyệt Khê sẽ theo giúp ta cả đời, về sau hai người các người nhất định phải hoà bình ở chung.”

“Ba.”

“Ba.”

Long Tuấn Khanh cùng Nguyệt Khê hai người cảm đồng thời rơi xuống đất, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

## 15. Chương 15

Ngày hai mươi ba tháng tám, sinh nhật của “thái tử gia” Long gia, cho dù Nguyệt Khê ngồi ở bên cạnh cửa sổ chỉ có thể nhìn đến một góc, không thừa nhận cũng không được, quả nhiên khoa trương. Long gia tổ trạch đã muốn đủ đại, không nghĩ đến ngoại trừ đại sảnh ra, ngay cả hoa viên cũng dùng tới, bất quá đãi tiệc lộ thiên tựa hồ cũng rất thú vị.

Vốn Long Thiên Thích là tính dẫn hẩn đi ra ngoài gặp khách, nhưng Nguyệt Khê cự tuyệt, không phải không thích náo nhiệt, nhưng mà đối mặt với một đám người hoàn toàn không biết, cho dù náo nhiệt cũng không có gì để đùa hay trò chuyện. Cho nên hẩn thành thật mặc vào một thân tây trang màu xanh da trời mà Long Thiên Thích đưa tới, ngồi ở cửa sổ bên cạnh phòng Long Thiên Thích nhìn người khác náo nhiệt.

Ngày đó những lời Long Thiên Thích nói ở trên bàn cơm, nghe được Nguyệt Khê trong lòng vẫn thấy là lạ. Bối y cả đời? Đó là cái dạng khái niệm gì. Lúc ấy Nguyệt Khê chợt cảm thấy tương lai chính mình không phải là bi ai, mà là kỳ quái, Long Thiên Thích rốt cuộc có phân biệt một cách rõ ràng cái gọi là cả đời là chỉ cái gì hay không. Tính cách Long Thiên Thích nói một không nói hai, mọi người đều biết, kỳ thật không cần người khác nói, ở chung gần một năm, trong lòng Nguyệt Khê rất rõ ràng.

Cả đời, cuộc sống của hai người cứ như vậy mà cả đời sao? Long Thiên Thích hiện tại thương hẩn, cũng sủng hẩn, có lẽ đây là chân ái, khi nhìn hẩn trong đôi mắt kia toát ra nhu tình cũng quả thật như thế. Nhưng thân phận Long Thiên Thích lại cứ từng giờ từng khắc nhắc nhở hẩn, nam nhân này như một đế vương, cho nên, hẩn sẽ là người y đầu tiên để ý hay là địa vị của y?

Giống như khi Long Thiên Thích giáo dục đứa con đã từng nói, y đầu tiên là tộc trưởng Long thị, sau đó mới là một người nam nhân, thành công, quyền thế so với hết thảy đều trọng yếu nhiều lắm. Y trước kia cũng có không ít tình nhân, có lẽ rất nhiều tình nhân bởi vì không nhìn thấu điểm này, cho nên mới bị y

vứt bỏ, mà hấn sở dĩ không có bị vứt bỏ, có lẽ là bởi vì hấn rõ ràng hiểu được điểm mấu chốt của Long Thiên Thích ở nơi nào, chưa bao giờ đụng chạm đến.

“Thật sự không đi ra ngoài xem?” Thanh âm Long Thiên Thích truyền tới.

Nguyệt Khê thập phần khẳng định lắc đầu.

“Vì cái gì?” Long Thiên Thích hỏi.

Nguyệt Khê nở nụ cười, ngửa đầu nhìn về phía Long Thiên Thích, nói: “Ta sợ bản thân vạn nhất tươi đẹp kinh người, rồi các đại nhân vật khác say mê hướng người đòi hỏi muốn có ta, người chẳng phải sẽ khó xử sao?”

“Người mỗi ngày đều loạn nghĩ như vậy là muốn cái gì?” Long Thiên Thích có chút tức giận nói.

Nguyệt Khê lại lắc đầu, thần sắc trở nên nghiêm túc: “Ta nói chính là thật sự, mới trước đây ta có một bằng hữu, so với ta lớn hơn năm tuổi, mẹ hấn giống như mẹ ta, đều là vũ nữ của Thiên Sư chi đều, nhưng mẹ ta là một trong những người chủ ở đó, còn mẹ hấn thì không phải, cho nên hấn từ năm mười ba tuổi đã bắt đầu tiếp khách. Năm hấn mười lăm tuổi, có một ông chủ rất có tiền vô cùng sủng ái hấn, còn dẫn hấn ly khai nơi đó. Bởi vì hấn cùng ta quan hệ tốt lắm, cho nên sau khi hấn ra ngoài, chúng ta cũng vẫn liên hệ, hấn nói cho ta biết người kia rất thích hấn, hấn cũng rất thích người đó, còn nói chính mình thật sự khoái hoạt, ta cũng mừng thay cho hấn. Nhưng qua hơn nửa năm sau, thi thể hấn lại được vận trở về, hấn là bị làm nhục mà chết.”

Nguyệt Khê ngừng một chút, thanh âm cũng lạnh hơn: “Sau này ta hỏi thăm Thuần Thần mới biết, nguyên lai một ngày kia, người nọ dẫn hấn tham gia một yến hội, ở yến hội đó có một đại nhân vật coi trọng hấn, người nọ biết rõ đó là một tên biến thái lại vẫn đem hấn tặng đi, quả nhiên không quá vài ngày hấn đã chết.”

“Người cảm thấy ta sẽ đối với người như vậy?” Long Thiên Thích khẩu khí cực kỳ hờn giận.

Nguyệt Khê lắc đầu, nói: “Phỏng chừng người dám mở miệng muốn tình nhân của người không nhiều lắm, hơn nữa dựa vào tính kiêu ngạo của người cũng sẽ không làm ra loại sự tình này. Đây chỉ là bản năng sợ hãi của ta mà thôi. Ta nói những lời này, cũng chỉ là nói cho người biết lý do ta không tham gia loại yến hội này.”

Long Thiên Thích nhíu mày nhìn gương mặt bình tĩnh của Nguyệt Khê, cùng với khi mới gặp hấn, tâm tư có vẻ nổi bật, so với hiện tại ánh mắt hấn càng nhiều một cỗ im lặng cùng cơ trí, chính là đôi mắt kia lại càng lúc càng mở rộng niềm vui. Tuy rằng mỗi lần thấy y, hấn vẫn là vô cùng cao hứng, nhưng nghe quần gia nói, ngày thường hấn cơ hồ không nói được một lời.

“Cứ ở trong này, người không phải thật sự rất không cao hứng?” Long Thiên Thích hỏi một cách nghiêm túc.

Nguyệt Khê lại cảm thấy buồn cười, hỏi lại y: “Ta đây nếu mất hứng, người có thể phóng ta rời đi hay không?”

Long Thiên Thích thật kiên định lắc đầu.

Nguyệt Khê không tự giác nở nụ cười.

“Bạch Diệp đến đây.” Long Thiên Thích đột nhiên mở miệng.

Nguyệt Khê thoáng sửng sốt, Bạch Diệp tới nơi này bất quá cũng chỉ bình thường thôi, nhưng vấn đề là vì cái gì Long Thiên Thích lại cố ý nhắc tới.

Không khỏi quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, quả nhiên là Bạch Diệp, chính là không phải một mình, ở bên cạnh hấn còn có một vị mỹ thiếu niên, tuy rằng từ nơi này thấy không rõ diện mạo đối phương, nhưng có thể khẳng định tướng mạo tuyệt đối vượt qua Nguyệt Khê.

“Đây là người mới được Dạ đảo tung ra năm nay, ta mua tặng hấn.” Long Thiên Thích thần nhiên mở miệng.

Nguyệt Khê nhanh chóng quay đầu lại.

Nguyệt Khê đương nhiên biết “Dạ đảo”, nơi đó có thể nói là thủy tinh giới tối nổi danh, hơn nữa cùng “Thiên sứ chi đèn” kinh doanh tính chất bất đồng. “Dạ đảo” chủ yếu là nơi mua bán mỹ thiếu niên. Tiểu nam hài có diện mạo tuần tú được mua từ các cô nhi viện hoặc là thu dụng, khoảng năm, sáu tuổi mang đến đây dạy dỗ, sau đó mười lăm, mười sáu tuổi, có đôi khi mười ba, mười bốn tuổi mà bắt đầu rời tay. Hơn nữa “Dạ đảo” từ trước đến nay chỉ trọng chất không trọng lượng, đẩy ra tất nhiên là tinh phẩm, cho nên mặc dù giá cả hơn một ngàn vạn, cũng có rất nhiều phú hào dùng số tiền lớn truy đuổi. Hàng năm cử hành một lần chụp bán, tính chất mặc dù nhỏ, nhưng tụ hội rất nhiều người tham gia, đến trễ sẽ không còn chỗ ngồi.

“Hắn.....” Nguyệt Khê không biết nên nói như thế nào mới tốt.

Bạch Diệp hẳn là sẽ không mở miệng hướng Long Thiên Thích chủ động đề cập đến loại hành vi thế kia, nhưng Long Thiên Thích cũng sẽ không vô duyên vô cớ làm loại sự tình này.

“Hắn hy vọng ta có thể đối xử tử tế với người, về sau lúc phiên chán cũng có thể sáng khoái mà thả người đi.” Long Thiên Thích lại nói: “Lúc hắn vừa tới tìm ta, ta còn nghĩ hắn sẽ mở miệng nói với ta là muốn có được người.”

“Bạch Diệp trong lòng rất rõ ràng, ta cùng hắn cho dù không có sự tồn tại của người, cũng tuyệt đối không có khả năng.” Một nam nhân từng muốn hắn chết, vô luận yêu nhiều như thế nào, hắn cũng muốn buông tay. Chính là có điểm ngoài ý muốn, tim chính mình không ngờ lại có thể bình tĩnh như thế.

Nam nhân kia cho hắn hy vọng, lại làm cho hắn tuyệt vọng, thật sự đã dần mờ nhạt trong tâm trí hắn.

“Ta cảm kích hắn đối với người quan tâm, cho nên tặng kiện lễ vật cho hắn.” Long Thiên Thích bổ sung.

Nguyệt Khê thở dài, tặng lễ vật tạ ơn chỉ là cái cớ, chủ yếu là muốn cảnh cáo hắn, làm cho hắn chết tâm. Nam nhân này.....

“Ngày hôm qua ta gọi điện thoại cho Mai Thuần Thần.” Long Thiên Thích đột nhiên lại nói.

Nguyệt Khê sửng sốt.

“Chuyện Nguyên Tú Nhân, cho người cảm giác bị ai sao?” Long Thiên Thích thản nhiên hỏi, có chút bất đắc dĩ.

Long Thiên Thích biết Nguyệt Khê thông minh, nhưng thật không ngờ chỉ bằng một lần gặp mặt, rồi khi nghe y cùng với Tuấn Khanh nói mấy câu, Nguyệt Khê đã có thể đoán ra.

Nguyệt Khê lắc đầu, nói: “Không có gì bị ai cả, bởi vì ta không phải Nguyên Tú Nhân.”

Giống như mẹ trước kia vẫn thường xuyên nói, con người phải rõ ràng thân phận chính mình, kẻ thức thời mới là trang tuần kiệt, cho nên hắn từ nhỏ đã biết chuyện gì có thể làm, chuyện gì không thể làm, lại càng ý thức không nên đụng chạm đến điểm mấu chốt của người khác, hoặc là thí nghiệm xem người nọ có yêu mình hay không. Cho dù yêu Bạch Diệp đến chết đi sống lại, hắn cũng không dùng thủ đoạn để chiếm giữ người đó, huống chi hiện tại đối với Long Thiên Thích.

“Ta thật sự cảm thấy rất kỳ quái, người nếu có nhiều thời gian như vậy để đoán tâm tư tình nhân, vậy thì người còn dư bao nhiêu thời gian mà để ý công vụ chứ?” Nguyệt Khê cười, nhưng cũng có chút tò mò.

“Ngoại trừ người ra, những người khác đều là hao hết tâm tư để làm cho ta vui lòng.” Long Thiên Thích nói rất chân thật.

Nguyệt Khê cười khẽ, kỳ thật ngay từ đầu hắn đã luôn tìm cách làm cho Long Thiên Thích vui, chính là hắn từ nhỏ đã ở nơi xa hoa truy lạc lớn lên nên dùng thủ đoạn cao tay hơn mà thôi. Giống như Mai Thuần Thần từng nói qua, hắn là thủ tịch đại đệ tử của gã. Bất quá, Mai Thuần Thần cũng từng nói qua, nếu gã có thể trẻ lại mười năm, gã cũng tuyệt đối không làm chuyện ngu ngốc mà đi câu dẫn Long Thiên Thích.

Không phải chính mình có hứng thú, Long Thiên Thích như thế nào cũng sẽ không xem trọng mà liếc mắt một cái.

“Ta là người không thể làm cho người tin tưởng như vậy sao?” Trong giọng nói Long Thiên Thích hàm chứa tức giận, nâng mặt Nguyệt Khê lên, nói: “Ta đối với người thế nào, chẳng lẽ người đến nay cũng không rõ ràng? Muốn cho người tin tưởng ta yêu người cũng khó khăn đến như vậy sao?”

Nguyệt Khê kinh ngạc nhìn chăm chú Long Thiên Thích.

Tin tưởng Long Thiên Thích thương hân, một chút cũng không khó, hân hiện tại đều tin. Nhưng vấn đề là tình yêu này đối với Long Thiên Thích mà nói rất cuộc có bao nhiêu trọng yếu, hơn nữa có thể yêu bao lâu.

“Không phải ta không tin người, chính là cảm thấy.....Người của Long gia từ trước đến nay cầm được thì cũng buông được, có lẽ người đến một lúc nào đó sẽ đem ta buông xuống.” Một hồi lâu Nguyệt Khê mới nói.

“Ta thật sự rất muốn buông người.” Long Thiên Thích thở dài.

Chính là thật sự không bỏ xuống được.

“Quên đi.” Long Thiên Thích lại thở dài, đứng dậy nhìn về phía Nguyệt Khê nói: “Chuyện Nguyên Tú Nhân có lẽ tiếp qua vài năm người sẽ hiểu được. Ta phải đi xuống tiếp khách, ta đã cho quản gia chuẩn bị bữa tối, đôi liền gọi điện thoại cho hân.”

“Ta đã biết.” Nguyệt Khê cũng đi theo, khởi thân tiễn y.

Long Thiên Thích hôn nhẹ hai má hân, thấp giọng nói: “Người hiện tại có thể không tin, nhưng dù sao người còn thời gian cả đời để chậm rãi cảm nhận.”

“Người thật sự muốn ta ở bên cạnh người cả đời?” Nguyệt Khê không khỏi hỏi.

Long Thiên Thích quay đầu lại, lạnh nhạt nói: “Ta, Long Thiên Thích, lời đã nói ra, chưa khi nào mà không làm được.”

“Người có thể lựa chọn tin tưởng ta yêu người, cũng có thể không tin, dù sao cả đời này ta cũng sẽ không bỏ qua người.”

“Ta đây yêu hay không yêu người cũng không trọng yếu sao?” Nguyệt Khê thốt ra.

“Nhưng người có chắc là sẽ không yêu ta không!?” Long Thiên Thích khẳng định.

“.....”

“Đêm nay ta sẽ trở về, chờ ta.”

Mười ba tháng chín, sinh nhật ba mươi tuổi của Nguyệt Khê, mấy năm nay, mỗi lần đến sinh nhật, Long Thiên Thích lại tính toán giúp hân hảo hảo tổ chức, lại đều bị hân tìm cách thoái thác, nhưng lần này Long Thiên Thích là quyết định chủ ý, vô luận Nguyệt Khê thối chảm biên phong như thế nào đều không được. Cho dù không yến khách, cũng nên mời người muốn mời, cho nên từ một tuần trước, Nguyệt Khê bắt đầu thu lễ vật muốn gây cả tay.

Hân đã đi theo bên người Long Thiên Thích bảy năm, đừng nói người của Long gia, ngay cả các lão đại xí nghiệp cấp dưới của Long thị cũng biết hân thập phần được sủng ái. Mà ngày thường hân trên cơ bản là đại môn không ra, cho nên muốn thấy mặt hân cũng không dễ dàng, mà hiện tại có cơ hội tốt như vậy, tựa hồ mọi người đối với hân đều thập phần tò mò.

Nghe lão quản gia nói đã có người đem hân truyền thành nhân vật Bao Tự, Đất Kỉ linh tinh gì đó..... Nguyệt Khê nghĩ nghĩ, cũng thấy bản thân có phần nào đó giống như vậy.

Cũng bởi vì dạng này, Nguyệt Khê vẫn sợ hãi chính mình xuất hiện, sẽ đem giấc mộng của rất nhiều người đánh nát. Dung mạo của hân cùng người bình thường so sánh thì tuyệt xứng là xinh đẹp, nhưng vấn đề là người xinh đẹp rất nhiều, người so với hân xinh đẹp hơn lại càng nhiều.

“Đưa cho người quà sinh nhật.” Gần mười hai giờ, khách khứa cũng sắp tan hết, Mai Thuần Thần lúc này mới đem lễ vật chính mình đưa lên.

“Cái gì vậy?” Nguyệt Khê nhìn thấy một cái hộp được đóng gói xinh đẹp, có vài phần tò mò.

“Rất thực dụng.” Mai Thuần Thần nháy mắt mấy cái cười đến có chút mỉa mai, tuy rằng năm nay gần bốn mươi, nhưng mỉa mai của Mai Thuần Thần tựa hồ có tăng vô giảm.

“Rốt cuộc là cái gì?” Nguyệt Khê khi nói chuyện đã muốn mở ra.

Mai Thuần Thần lại cười ngăn cản, nói: “Buổi tối hãy mở, tuyệt đối thực dụng.”

Nguyệt Khê sắc mặt đổi đổi, Mai Thuần Thần tiếp tục cười nói: “Mấy người ngu ngốc kia tặng người cái gì đồng hồ, quần áo, cũng không nghĩ mấy thứ kia người muốn bao nhiêu, Long lão đại sẽ cho người bấy nhiêu, cần bản dùng không đến đồ mà bọn họ tặng. Nếu muốn tặng đương nhiên phải tặng thứ thích hợp hơn, đây là tron tề mới nhất vừa được tung ra thị trường, ta là sợ Long lão đại bận quá.....”

“Người có thể đi đã chết.” Nguyệt Khê cắn răng, nói xong lập tức định lấy vật trong tay hướng đầu Mai Thuần Thần mà đánh.

“Hình tượng, hình tượng của người, đừng quên hiện tại toàn bộ mọi người trong phòng đang nhìn người a.” Mai Thuần Thần cẩn thận nhắc nhở hần.

Nguyệt Khê cắn răng chịu đựng làm cho chính mình thoát nhìn rất bình thường, quả thật, cho dù người trong phòng hầu như đã về gần hết, nhưng ít ra vẫn còn lại một số, cho dù muốn diệt Mai Thuần Thần cũng phải đổi thời gian địa điểm khác.

“Các người tán gẫu cái gì đó?” Thương Phong Dật bưng chén rượu đi tới.

Hần đã muốn ba mươi hai tuổi, rốt cuộc ở phương diện chụp ảnh có chút thành tựu, sống cũng càng tự nhiên thích ý. Chỉ có một chút vấn đề——là hần vẫn đang lẻ loi một mình, bảy năm qua thất tình mười hai lần, nhưng lại càng đánh càng hăng, làm cho Nguyệt Khê cùng Mai Thuần Thần đều bội phục không thôi.

Mai Thuần Thần thấy hần đến, cười cười trêu chọc, nói: “Nghe nói gần đây người lại quen biết một trợ giáo đại học?”

Nghe Mai Thuần Thần nhắc tới người yêu của mình, trên mặt Thương Phong Dật lộ ra một mặt hạnh phúc tươi cười, thế nhưng khi Thương Phong Dật vừa muốn mở miệng, Mai Thuần Thần liền về mặt thở dài vỗ vỗ vai hần nói: “Nên bi thương thuận biến!”

“Lần này không giống như vậy.....” Thương Phong Dật muốn vì người yêu chính mình biện giải, nhưng thật rõ ràng không ai để ý hần.

Lại nói tiếp, nếu không phải sau này Nguyệt Khê cưỡng chế đem tài sản của hần giao cho Mai Thuần Thần quản lý, phỏng chừng Thương Phong Dật đã sớm đối chết đầu đường. Lừa tiền lừa tình đối với Thương Phong Dật mà nói đều đồng thời phát sinh.

“Ai!” Thương Phong Dật chỉ phải thở dài, quay đầu nhìn về phía Nguyệt Khê nói: “Ta thừa nhận trước kia là ta vận khí không tốt, nhưng lần này thật sự cùng trước kia không giống với nhau.”

Nguyệt Khê cười khê, đối với lời hần nói không bình luận gì. Thương Phong Dật tin tưởng tình yêu, vô luận bị lừa bao nhiêu lần, hần đều tin tưởng.

“Tốt lắm, tốt lắm, chúng ta nên trở về phòng khách nghỉ ngơi thôi.” Mai Thuần Thần đột nhiên đứng dậy, kéo Thương Phong Dật hướng phía phòng khách mà đi.

Nguyệt Khê không khỏi quay đầu lại, quả nhiên là Long Thiên Thích. Đã muốn bốn mươi hai tuổi, nhưng y vẫn đang duy trì bộ dạng cùng dáng người ba mươi mấy tuổi, ngay cả nếp nhăn trên mặt đều không có nhiều thêm một cái nào.

Nhìn thấy Mai Thuần Thần cùng Thương Phong Dật biết tự giác rời đi, Long Thiên Thích tựa hồ có chút vừa lòng. Nói một cách nghiêm túc, Thương Phong Dật là anh trai Nguyệt Khê, thân phận Mai Thuần Thần đối Nguyệt Khê mà nói càng giống như thầy như cha, tuổi hai người đều so với Long Thiên Thích nhỏ hơn không nói, hơn nữa vô luận khí thể hay là các phương diện khác thì Long Thiên Thích càng giống lão nhân. Cho nên bọn họ ở chung liên hệ thường phiên toái, lảng tránh tựa hồ là phương án tốt nhất.

“Có mệt hay không?” Long Thiên Thích ngồi xuống bên cạnh hắn, lễ ra hai người bọn họ nên cùng nhau tiếp đón khách, nhưng từ rất sớm Long Thiên Thích đã an trí Nguyệt Khê ngồi ở trong này, có người chuyên cung xem xét.

“Khách nhân đều đã về hết?” Nguyệt Khê cười hỏi.

“Còn có một số ít Tuấn Khanh đang tiếp đãi.” Long Thiên Thích nhẹ nhàng ủng trụ hắn.

Nguyệt Khê lập tức tựa vào người Long Thiên Thích, nói: “Về sau đừng tổ chức sinh nhật nữa.”

“Hảo, nhưng khi ngươi bốn mươi tuổi, ta nhất định sẽ hảo hảo giúp ngươi chúc mừng.” Long Thiên Thích thấp giọng nói.

“Khi đó đều lão, có cái gì hảo chúc mừng đâu.” Nguyệt Khê phản bác.

“Ngươi lão, ta cũng lão, không có gì không tốt.” Long Thiên Thích thản nhiên nói.

Nguyệt Khê ủng trụ y, trong lòng dâng lên lo lắng khác thường, nam nhân này cường hãn mà bá đạo đang dùng phương thức chính mình để biểu đạt tình yêu. Có lẽ không tính y là tình nhân ôn nhu nhất, ngày thường rất nhiều hành vi càng có vẻ không thể nói, nhưng là tối kiên trinh tình nhân.

Bảy năm qua có rất nhiều thứ đã thay đổi, trên đời này cũng không có công cụ nào dùng để khảo nghiệm tình nhân tốt bằng thời gian.

Nụ hôn của Long Thiên Thích dừng ở trán hắn, bên tai lại vang lên thanh âm trầm thấp kia: “Ta yêu ngươi.”

Nguyệt Khê miễn cưỡng mở mắt ra, xương sống thắt lưng đều đau, toàn thân cao thấp không một chỗ thoải mái, ngẫm lại đêm qua, tên kia thật sự có chút quá mức.

Sờ một chút cằm biên, quả nhiên đã sớm không ai, trong lòng hơi thở dài, còn tưởng rằng ngày hôm qua sinh nhật, hôm nay sẽ có gì khác chứ. Trên cơ bản, mỗi ngày buổi sáng tỉnh lại đều không nhìn thấy người kia, hắn có thể mỗi ngày ngủ thẳng giấc cho đến khi tự nhiên giật mình thức giấc, nhưng mà Long Thiên Thích từ trước đến nay luôn có thói quen dậy sớm, mặc kệ tối hôm qua thức khuya tới khi nào.

Cầm lấy bộ đồ mới đặt ở đầu giường, Nguyệt Khê lại cảm thấy cao hứng, Long Thiên Thích thật sự rất cẩn thận, phòng ngủ bọn họ, ngoại trừ người tới quét tước, Long Thiên Thích chưa bao giờ cho người hầu đi vào. Quần áo cởi ra cùng với sàng đan hay chăn buổi tối đều phải giặt sạch, Long Thiên Thích sẽ tự tay đem toàn bộ giao cho người hầu, mà chuyện trải giường chiếu linh tinh gì đó cũng là tự mình động thủ, liền ngay cả quần áo ngày hôm sau hắn phải mặc, Long Thiên Thích cũng đại bộ phận đều chuẩn bị tốt đặt ở đầu giường.

Mà bữa sáng của Nguyệt Khê, Long Thiên Thích từ trước đến nay luôn cho người hầu đặt trên bếp lò, để hắn tùy thời đều có thể dùng thức ăn nóng. Tình yêu cuồng nhiệt đối với tình nhân tri kỷ như vậy là bình thường, nhưng mà Long Thiên Thích lại làm suốt bảy năm, chưa bao giờ gián đoạn qua.

Thu thập hảo đi xuống lầu, lão quần gia nhanh chóng đem bữa sáng bưng lên, tuy rằng thời điểm đối với rất nhiều người mà nói đó đã là cơm trưa. Vội vàng ăn mấy khẩu, dù sao giữa trưa còn có một chút, sách dưỡng sinh học cũng nói không sao, ăn chút ít cơm, hắn hiện tại chính là một ngày ăn bao nhiêu lần cũng không thành vấn đề.

Bất quá, hôm nay thời tiết tựa hồ thật sự không tồi, nên cầm máy tính định đến hoa viên trong vườn ngồi, một bên phơi nắng, một bên đánh máy. Trong tay đang viết một trường thiên, nhưng mà viết như thế nào đều cảm thấy không đúng. Thế nhưng mang theo máy tính đến, hắn phát hiện cái ghế mà bình thường vẫn ngồi đã có người.

Là Long Tuấn Khanh.

Hắn là đang cố ý chờ hắn, Nguyệt Khê trong lòng thở dài, rất xa đánh giá thanh niên lãnh tuấn này. Theo lão quần gia cùng Long Thiên Thích nói, tướng mạo Long Tuấn Khanh kế thừa mẫu thân đã mất của hắn bảy phần, gương mặt xinh đẹp mà cao nhã, so với Long Thiên Thích nhìn thuận mắt hơn, mà khí chất Long Tuấn Khanh lại kế thừa cả mười phần của Long Thiên Thích, trời sinh đã có khí chất vương giả, vài năm

gần đây xử sự tàn nhẫn mà quyết đoán. Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, Long Tuấn Khanh thậm chí còn siêu việt hơn Long Thiên Thích.

Nhưng mà Long Thiên Thích đến nay còn chưa đem vị trí tộc trưởng truyền cho hắn, chiếu theo cách nói của Long Thiên Thích, tâm tính hắn chưa thành thực để bắt đầu gánh vác sự hưng suy của một đại gia tộc.

“Người cũng đi ra phơi nắng sao?” Nguyệt Khê cười đi qua, trốn tránh không phải tính cách của hắn, hơn nữa cũng khó có thể trốn tránh cả đời.

“Người cùng Nguyên Tú Nhân vẫn còn liên hệ?” Long Tuấn Khanh lập tức tiến vào chính đề.

Nguyệt Khê gật đầu, nhưng không có nhìn về phía Long Tuấn Khanh, mà là ngẩng đầu nhìn không trung.

Hôm nay thời tiết thật sự đỉnh không tồi, ngàn dặm không mây.

“Hắn hiện tại.....” Long Tuấn Khanh tựa hồ muốn hỏi cái gì, Nguyệt Khê lại cướp nói: “Hắn đang ở cùng anh trai ta là Thương Phong Dật kết giao.”

Sắc mặt Long Tuấn Khanh nhanh chóng trầm xuống.

Nguyệt Khê thở dài.

Năm đó, Long Thiên Thích nói phóng Nguyên Tú Nhân tự do, quả nhiên làm được. Cải danh đổi họ, thay đổi thân phận, hơn nữa không có phóng bất cứ một mật thám nào ở bên cạnh Nguyên Tú Nhân, cho hắn tuyệt đối tự do, hơn nữa hạn chế Long Tuấn Khanh đối hắn điều tra nghe ngóng, cho nên, Long Tuấn Khanh mấy năm nay có lẽ cũng có tin tức của hắn, nhưng không xác thực lắm.

Nhưng điều ngoài ý liệu của mọi người chính là, sau bảy năm đi dạo, không ngờ Thương Phong Dật lại cùng Nguyên Tú Nhân chuyển đến ở cùng nhau. Nếu không phải Thương Phong Dật đem ảnh hai người bọn họ chụp chung với nhau gửi cho hắn rồi bị Long Thiên Thích nhìn thấy, phỏng chừng đây vẫn còn là một bí mật.

“Phụ thân người năm đó vì cái gì phải làm như vậy, chẳng lẽ người còn chưa hiểu sao?” Nguyệt Khê thở dài: “Người cùng hắn từ lúc đó đã muốn tuyệt đối không có khả năng.”

Trong thiên hạ chuyện tối bất đắc dĩ chính là, rõ ràng hai người yêu thương lẫn nhau, nhưng không thể ở chung. Nguyên Tú Nhân bị hạ được mấy tháng kia tin tưởng Long Tuấn Khanh biết rất rõ ràng, vô luận dùng phương pháp gì đi chăng nữa thì bọn họ đều không thể quay về như trước đây. Long Thiên Thích lúc ấy có lẽ cảm thấy có lỗi với Nguyên Tú Nhân, cho nên mới nhanh chóng đem người kia giải thoát mới là biện pháp tốt nhất.

Long Tuấn Khanh trầm mặc.

“Anh trai của ta là một nam nhân tốt, tuy rằng thoát nhìn có vẻ yếu đuối, nhưng rất biết cách săn sóc, hơn nữa so với Nguyên Tú Nhân lớn tuổi nhiều như vậy, cũng nhất định sẽ bao dung hắn.”

“Ta đã biết.” Long Tuấn Khanh ngăn cản Nguyệt Khê lại tiếp tục nói, thật dài thở một hơi, tựa hồ vừa buông xuống cái gì, lại càng giống như vừa mất đi cái gì.

Nguyệt Khê nghe nói như thế cũng nhẹ nhàng thở ra, nếu Long Tuấn Khanh lại đi tìm bọn họ gây phiền toái, hẳn thật đúng là không biết làm sao mới tốt.

“Người có thể hiểu được là tốt rồi. Ta có điểm khát nước, đi về trước.” Nguyệt Khê tìm lấy cơ thoát thân.

“Lại nói tiếp, ở cùng đồng phòng lâu như vậy, chúng ta chưa từng có hảo hảo nói chuyện nhiều.” Long Tuấn Khanh ra tiếng, làm cho Nguyệt Khê không thể không ngồi lại.

Nếu nói Long Thiên Thích cùng Thương Phong Dật, Mai Thuấn Thần bọn họ ở chung có chút cảm giác xấu hổ, bất quá không giống như khi Nguyệt Khê ở cùng Long Tuấn Khanh. Nguyệt Khê chỉ lớn hơn sáu tuổi so với Long Tuấn Khanh, hơn nữa Long Tuấn Khanh nên xưng hô như thế nào với hắn cũng là một vấn đề lớn. Tuy rằng Long Thiên Thích nói qua hai người bọn họ có thể xưng tên, nhưng Nguyệt Khê đi theo bên người Long Thiên Thích đã bảy năm, thật rõ ràng không chỉ là một tình nhân mà thôi.

Nhưng nếu kêu thúc thúc, hay kêu là dì thì.....

Cho nên, trên cơ bản hai người đều tận khả năng có thể để tránh chạm mặt nhau.

Hiện tại Long Tuấn Khanh tỉ mỉ đánh giá Nguyệt Khê. Gương mặt xinh đẹp mà thanh lệ, bên trong mặc chính là hàng da y thuần trắng, hạ thân là quần bò, bên ngoài thật tùy ý khoác một kiện áo khoác, cho dù ở nhà, cách ăn mặc này cũng có vẻ quá mức tùy tiện, nhưng cực kỳ thích hợp với hắn. Ánh mặt trời chiếu xuống khuôn mặt thanh lệ của hắn làm lộ ra một mặt cực đậm ý cười, khí chất cũng từ đó mà càng có vẻ thu hút lôi cuốn.

Còn nhớ rõ bảy năm trước nhìn thấy hắn, đập vào trong mắt đầu tiên chính là gương mặt xinh đẹp, mà hiện tại chú ý tới ở hắn lại xuất hiện một sự im lặng cùng bình thản cực kỳ hiếm thấy.

“Có đôi khi ta luôn suy nghĩ, nếu người cùng phụ thân gặp nhau sớm hơn vài năm, các người còn có thể ở chung với nhau êm thấm như thế này không?” Long Tuấn Khanh hỏi thập phần nghiêm túc.

“Nhưng vấn đề là, khi phụ thân người đã công thành danh toại, ta cá tính đã thành thực thì mới gặp gỡ.” Nguyệt Khê cười khẽ.

Rất nhiều thời điểm không thể không tin tưởng, con người ta gặp nhau vào đúng lúc, đúng dịp nào đó thì mới có kết quả. Khi Long Thiên Thích mười tám tuổi tin rằng còn thuộc loại thiếu niên có vài phần kịch liệt, mà khi đó chính mình chỉ mới là một đứa trẻ khờ dại.

Nếu là thời gian đó gặp gỡ, có lẽ sẽ giống như hắn cùng Bạch Diệp, Long Thiên Thích sẽ không vì ích lợi chính mình mà dồn hắn vào chỗ chết, nhưng tình lộ hai người chắc chắn sẽ dị thường vất vả.

May mắn, bọn họ một đường bình thản vượt qua.

Buổi tối, Nguyệt Khê sớm tắm hảo rồi ngồi ở trước máy tính, thật không phải đang đợi Long Thiên Thích, mà là làm văn tự công tác, càng thói quen làm việc vào buổi tối. Huống chi ban ngày thức dậy trễ như vậy, buổi tối ngủ được mới thật sự là việc lạ. Pha cho mình một ly cà phê, đồng thời hy vọng Long Thiên Thích đêm nay tốt nhất không cần trở về, nếu đêm nay không làm xong, ngày mai biên tập phỏng chừng sẽ tự sát mất.

“Hôm nay tại sao lại ngoan ngoãn chờ ta thế kia?” Tiếng cười cùng thanh âm của Long Thiên Thích vang lên phía sau Nguyệt Khê.

Tay Nguyệt Khê không khỏi ngừng một chút, thật sự cái gì không muốn đến cứ như thế mà xuất hiện, bất quá Long Thiên Thích vì cái gì lại lý giải như vậy?

“Tắm rửa chưa?” Long Thiên Thích vừa lấy ra áo ngủ vừa hỏi hắn.

Nguyệt Khê gật gật đầu, Long Thiên Thích có điểm thất vọng, nhưng rất nhanh hôn nhẹ hai má Nguyệt Khê rồi bước vào phòng tắm. Mà Nguyệt Khê không khỏi thở dài, cũng chỉ còn cách là tắt máy tính, tuy rằng ngày mai biên tập có lẽ sẽ tự sát, nhưng nếu hắn không để ý tới Long Thiên Thích, biên tập rất có thể sẽ bị mưu sát.

Long Thiên Thích là bất kể thời gian y không ở đây, chính mình đang làm gì, nhưng một khi y đã trở lại, nhất định phải đem toàn bộ tinh lực đặt ở trên người y. Cho dù đã qua bảy năm, Long Thiên Thích bá đạo vẫn là một chút cũng không giảm.

“Nghe nói hôm nay Tuấn Khanh tìm người nói chuyện phiếm?” Long Thiên Thích từ trong phòng tắm đi ra, vừa lau tóc vừa hỏi.

Nguyệt Khê gật gật đầu, tiếp nhận khăn mặt Long Thiên Thích giúp y tiếp tục lau khô tóc.

“Không có bởi vì chuyện của Nguyên Tú Nhân mà làm khó dễ người chứ?” Long Thiên Thích hỏi.

Nguyệt Khê lắc đầu, nói: “Đều đã lâu như vậy, ta thấy hắn cũng phải buông tay.”

Long Thiên Thích lại chỉ cười, người của Long gia từ trước đến nay luôn chấp nhất, kỳ thật nếu không phải hai người bọn họ trong lúc đó phát sinh nhiều chuyện như vậy, Long Thiên Thích tuyệt đối không buộc hắn như vậy. Khi tình yêu chỉ có thể trở thành một loại thương tổn, thì nên buông tay.

Long Thiên Thích nhìn không được nhẹ nhàng ôm Nguyệt Khê đang giúp y lau tóc, tựa hồ có vài phần cảm thán.

Nguyệt Khê cười, đem khăn mặt buông, không khỏi nhớ tới buổi sáng Long Tuấn Khanh nói đến cái vấn đề kia.

“Người nói nếu chúng ta ở cùng với lứa tuổi hai người bọn họ mà gặp nhau, thì bây giờ còn ở cùng nhau không?” Nguyệt Khê hỏi.

“Ta so với người lớn hơn mười hai tuổi, thời điểm người mười bảy tuổi ta đã hai mươi chín, cái thời điểm ta mới vừa lên tới đỉnh vinh quang, chỉ biết so với hiện tại lại càng khí lực.” Long Thiên Thích ôm sát hân.

“Ý của ta là, chúng ta nếu cùng tuổi thì sao? Người mười tám, ta cũng mười tám.” Nguyệt Khê tiếp tục giả thiết: “Nếu vào thời điểm đó ta phản bội người, người sẽ xử trí ta như thế nào?”

“Không có cái loại này nên không thể tính.” Long Thiên Thích khẳng định.

“Cái gọi là cẩn thận mấy cũng có sai sót, hơn nữa người mới mười tám.” Nguyệt Khê nhìn không được nhắc nhở y.

Long Thiên Thích tựa hồ có chút trầm tư, một hồi lâu mới nói: “Chúng ta còn có thể cùng một chỗ.”

“Như vậy xác định, người sẽ dễ dàng tha thứ cho ta?” Nguyệt Khê cảm thấy có chút bất khả tư nghị, phản bội Long Thiên Thích sẽ có kết cục gì, hân ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ đến.

“Có thể tha thứ hay không là một chuyện, nhưng có thể buông tay hay không lại là một chuyện khác.” Long Thiên Thích nói một cách nghiêm túc.

“A!?” Nguyệt Khê có chút không thể lý giải.

“Ta sẽ đem người ra, nhìn lom lom, cho người ngay cả con đường chạy trốn cũng tìm không được. Như vậy thế giới của người chỉ có ta, vô luận yêu hận bao nhiêu, chỉ cần thời gian lâu tất cả sẽ phai nhạt.”

Không thể không thừa nhận, dựa con như thế nào nhưng mà khi so với lão tử còn kém xa, Nguyệt Khê đối với sự bá đạo của Long Thiên Thích lại lĩnh giáo thêm một chút.

“Nếu người cho là như thế, vì cái gì không cho Long Tuấn Khanh xử trí Nguyên Tú Nhân như vậy?” Một hồi lâu, Nguyệt Khê mới hồi phục tinh thần lại hỏi vấn đề này.

Long Thiên Thích đột nhiên nhìn về phía Nguyệt Khê, biểu tình cực kỳ nghiêm túc: “Vô luận phát sinh chuyện gì, ta tuyệt đối sẽ không thương tổn người, mà Tuấn Khanh lại dùng phương pháp tối tàn khốc thương tổn Tú Nhân, đã không có khả năng được tha thứ.”

“Vô luận ta làm cái gì, người cũng sẽ không thương hại ta sao?”

“Thương tổn người, chẳng khác nào thương tổn chính ta, ta sao có thể làm loại sự tình này.” Long Thiên Thích khẳng định một cách chắc nịch.

Nguyệt Khê vui đầu chôn vào trong ngực Long Thiên Thích, trong lòng cảm thấy tràn đầy, tình yêu là thứ tối không thể tin trên đời này, nhưng hân lại tin tưởng mỗi câu của nam nhân này nói.

“Ta yêu người.” Nguyệt Khê thấp giọng thì thầm.

TOÀN BỘ VĂN ÁN

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/long-du-thien-khe>*